

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَكْثَرُ

Weekly BADAR
Qadianసంపుటి:
11

www.akhbarbadr.in

సంచిక:
39సంపాదకులు: హాఫీజ్ సయ్యద్ రసూల్ నియాజ్,
ఉపసంపాదకులు: ముహమ్మద్ అక్బర్.

పవిత్ర ఖుర్ఆన్ బాధనలు

నమ్మకం మరియు పరిజ్ఞానం

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾ وَاعْبُدْ
رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

(100-99: ٩٩-١٠٠)

అనువాదం: “ కనుక తమ ప్రభువును కొనియాడుచు స్తుతించుము. సాష్టాంగము చేయువారిలో నుండుము. నీకు నమ్మకం కలుగునంత వరకు తమ ప్రభువును ఆరాధించు చుండుము. (హిజర్ :99-100)

తేది: 24 సెప్టెంబర్ 2026 క్రీ, శ. 24 తబాఖ్ 1405 హి, శ. 12 రబీఉస్సాని 1448 హి,ఖ.

మనకు కనిపించే ఆచరణల బలహీనత, దైవభీతి లోపం వంటి రుగ్మతలకు మూల కారణం దైవజ్ఞానం బలహీనంగా ఉండటమే.

హజ్రత్ అఖ్టస్ మసీహ్ మహ్మద్ (మిర్జా గులాం అహ్మద్ ఖాదియాని) అలైహిస్సలాతు వస్సలాం ఇలా పేర్కొన్నారు: “విశ్వాసాన్ని బలపరచుకోవడం ఎంతో అవసరం. విశ్వాసం లేకుండా చేసే ఆచరణలు మృతదేహం వంటివి. విశ్వాసం ఉంటే మనిషికి దైవజ్ఞానం (మారిఫత్) లభిస్తుంది. తద్వారా అతడు ఆకాశం వైపు అధిరోహించ గలుగుతాడు. అది లేకపోతే దైవానుగ్రహాలు కూడా లభించవు, ఆనందం కూడా కలగదు. అల్లాహ్ అద్భుతమును దర్శించిన తరువాత చేపట్టినట్టి ఆచరణకు కలుగు వైభవము మరో ఆచరణకు కలగగలదా? ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ కలుగదు. మనకు కనిపించే ఆచరణల బలహీనత, దైవభీతి లోపం వంటి రుగ్మతలకు మూలకారణం దైవజ్ఞానం బలహీనంగా ఉండటమే. ఒక పురుగుకు పట్ల కొంత పరిజ్ఞానం లేదా అవగాహన ఉన్నందునే మనిషి దానికి భయపడతాడు. మరి దేవుని గురించి నిజమైన పరిజ్ఞానం ఉన్నప్పుడు అతనికి ఎందుకు భయపడకూడదు? మొత్తానికి, దైవజ్ఞానం (మారిఫత్) ఎంతో అవసరం.

నేను గమనిస్తున్నది ఏమిటనగా, ప్రస్తుతం మన జమాఅత్ సంఖ్యాపరంగా పెరుగుతున్నప్పటికీ, కేవలం పైపైన మాత్రమే పెరుగుతోంది. అంతరార్థం, అంతర్గత సారం పెరిగితేనే అసలు విషయం. దైవ ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం వారి పవిత్ర ప్రభావశక్తి ఎంత గొప్పదో! అని వదేపదే నా మనసులో ఈ ఆలోచన వస్తుంది. వారి(స)ని విశ్వసించిన సహాబా (రజియల్లాహు అన్హుమ్)లు ఒక్కసారిగా ప్రపంచాన్నే జయించు నట్లున్నారు. ప్రాణం కంటే గొప్పది ఏముంటుంది? వారు తమ రక్తంతోనే ధర్మంపై తమ ముద్ర వేశారు. ఇప్పుడు ప్రజలు బైఅత్ చేస్తే, దానితోపాటు తమలో దాగి ఉన్న ప్రాపంచిక సంబంధమైన కోరికలను కూడా తీసుకువస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది “ఈ లోక సంబంధమైన పని నెరవేరాలి”, “అది జరిగిపోవాలి” అని. ఇది నిజమే, ఎవరైనా నిజమైన విశ్వాసిగా మారినప్పుడు, అల్లాహ్ తఆలా అతని ప్రతి కష్టాన్నీ సులభంగా మార్చివేస్తాడు. అయితే అన్నిటికంటే ముందుగా దైవజ్ఞానం (మారిఫత్) అవసరం. ఆ తరువాత అల్లాహ్ తఆలా స్వయంగా అతని ప్రతి అవసరానికీ బాధ్యత వహిస్తాడు. (మల్బూజాత్ సంపుటి 5, పేజీ 222-223)

యఖీన్ అనే పదానికి సరైన మరియు వాస్తవికమైన అర్థం ఏమిటి?.

హజ్రత్ మిర్జా బషీరుద్దీన్ మహ్మూద్ అహ్మద్, ఖలీఫతుల్ మసీహస్సాని రజియల్లాహ్ అన్హు అల్ హిజర్ అధ్యాయపు 6 అబ్దుల్ రబ్బుక హత్తా యాతీకల్ యఖీన్ ను వక్షేషిస్తూ ఇలా పేర్కొన్నారు:

“యఖీన్” అనే పదానికి ఇచట “మరణం” అనే అర్థం కూడా ఉంది. ఇలా తెలిపారు: “ఇప్పుడు నీవు మరణం వరకు మా ఆరాధనలో నిమగ్నుడవై ఉండాలి” అనగా ఇస్లాం పొందబోయే అభివృద్ధికి ఇక ఎలాంటి ఆటంకం ఉండదు. నీవు నీ మరణం వరకు స్వేచ్ఛగా, బహిరంగంగా అల్లాహ్ ను ఆరాధించగలవు. ప్రస్తుతం నీ ఆరాధనకు అడ్డంకులు కలిగిస్తున్న ఈ ప్రజలను అల్లాహ్ తుదముట్టిస్తాడు. అందువల్ల నీ జీవితమంతా ఆరాధనా స్వేచ్ఛ విషయంలో ప్రశాంతంగా గడుస్తుంది.

“యఖీన్” అనే పదానికి ఇచట “నిశ్చయ విశ్వాసం” అనిచెప్పవచ్చును. అలా తీసుకుంటే దీని అర్థం: “ఆ వాగ్దానం చేయబడిన సమయం వచ్చే వరకు ప్రత్యేకంగా ఆరాధనలో నిమగ్నమై ఉండండి.” అంటే శిక్ష లేదా ఆ సమయం సమీపించిందనే సంకేతాలు ప్రత్యక్షమయ్యే దశను “యఖీన్” అని పేర్కొన్నట్లుగా భావించవచ్చు. ఎందుకంటే వాగ్దానం పూర్తిగా నెరవేరే వరకు దాని పూర్తి వాస్తవికత స్పష్టంగా ప్రత్యక్షం కాదు. కాబట్టి అల్లాహ్ తరఫున వాగ్దానం ఉన్నప్పుడు, అది అన్ని విధాలా శుభప్రదంగా నెరవేరేందుకు ప్రత్యేకంగా ప్రార్థన

మరియు ఆరాధనలో నిమగ్నమవ్వాలి.

దీని అర్థం ఇతర రోజుల్లో ఆరాధనను విడిచి పెట్టవచ్చని కాదు. ఎందుకంటే ఈ సూక్తి అవతరించిన సమయంలో కూడా దైవ ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఆరాధన చేసేవారు. కాబట్టి దీని ఉద్దేశం సాధారణం కంటే ఎక్కువగా ఆరాధన చేయడం మరియు మరింత శ్రద్ధతో అల్లాహ్ వైపు దృష్టి పెట్టడం. కొంతమంది అజ్ఞానులైన బిద్అత్వాదులు ఈ సూక్తికి ఇలా అర్థం చెబుతారు: “యఖీన్ లభించే వరకు ఆరాధన విధిగా ఉంటుంది; యఖీన్ లభించిన తరువాత ఆరాధన అవసరం లేదు.” ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఇలా అన్నాడని వారు భావిస్తారు: “యఖీన్ లభించే వరకు ఆరాధించు.” ఈ అజ్ఞానులు ఇలా పలకడం ద్వారా వాస్తవానికి వారు ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)పై అభ్యంతరం చేస్తున్నారని గ్రహించరు. అంటే ఈ సూరహ్ అవతరించే వరకు ప్రవక్త (స)కు సంపూర్ణమైన యఖీన్ (నిశ్చయ విశ్వాసం) లభించలేదని వారు చెప్పినట్లువుతుంది. ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు ప్రవక్తత్వం వచ్చిన తరువాత కూడా యఖీన్ లభించకపోతే, ఈ నీచులకు యఖీన్ ఎలా లభించగలదు? ఇలాంటి కల్పిత అపోహల నుండి అల్లాహ్ మనలను కాపాడుగాకా!

(తఫ్సీరే కబీర్ సంపుటి 5, పేజీ 375)

ప్రవక్త హజ్రత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ప్రవచనాలు:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ. وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٌ غَافِلٌ لَهِ" [سنن ترمذی/كتاب الدعوات عن رسول

الله صلى الله عليه وسلم/حديث: 3479]

అనువాదం: హజ్రత్ అబూ హురైర రహ్ రజియల్లాహ్ తాలా ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఆ హజ్రత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఇలా తెలిపారు: మీ దుఆలు స్వీకరించబడుతాయనే గట్టి నమ్మకంతో మీరు అల్లాహ్ తో దుఆలు చేయండి. ఆటవిడుపు, ఆకతాయి తనపు మనస్సుతో అజాగ్రత్త, అశ్రద్ధతో చేసిన దుఆలను అల్లాహ్ తాలా స్వీకరించడు అనే విషయాన్ని బాగా గుర్తుంచు కొనుము.

(సునన్ తిర్మిజి, కితాబు ధావాత్ అన్ రసూలుల్లాహి సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం హదీస్ 3479)

عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقْتُمْ كَمَا تَزِرُ زَيْطُ تَغْدُو خِطَامًا وَتَرَوْحُ بِطَائِفًا" [سنن ترمذی/كتاب الزهد عن رسول الله صلى

الله عليه وسلم/حديث: 2344]

అనువాదం: హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ రజియల్లాహ్ తాలా ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఆ హజ్రత్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఇలా తెలిపారు: ఒకవేళ మీరు అల్లాహ్ తాలాపై నమ్మకంను కలిగియుండునట్టి విధముగా పూర్తి స్థాయిలో నమ్మకంను కలిగియు న్నట్లయితే, అతడు వక్షులకు అనుగ్రహించినట్లుగానే మీకు కూడ అహార సంపదను అనుగ్రహించును. ప్రాత కాలమున ఆకలితో వెళ్ళిన వక్షులుసాయంత్రానికి ఆకలి తీర్చుకొని వస్తాయి.

(సునన్ తిర్మిజి కితాబుజ్జిహాద్ అన్ రసూలుల్లాహ్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం హదీస్ 2344)

(అహ్మదియ్య వార్తలు)

సయ్యద్నా హజ్రత్ అమీరుల్ మోమినీన్ ఖలీఫతుల్ మసీహల్ ఖామిస్ అయ్యద హుల్లాహ్ తాలా బినసీహిల్ అజీజ్ గారు అల్లాహ్ తాలా కృపతో క్షేమంగా ఉన్నారు. జమాఅత్ సభ్యులు హుజూరి అన్వార్ గారి కొరకు ప్రత్యేకముగా దుఆలు చేయగలరు. అల్లాహ్ తాలా హుజూర్ అన్వార్ కు ఆరోగ్య వంతవైన, చురుకైన, దీర్ఘాయుష్యును ప్రసాదించు గాకా!. ఉన్నత ఆశయ సాధనాలను సమకూర్చు గాకా!, అనుక్షణం హుజూర్ ను రక్షించుగాకా!, దేవదూతలతో సహాయ, సహకారములు అందించుగాక! (అమీన్)

జుమా ప్రసంగము

దైవప్రవక్త (స) ఆచరణ, వారు అందించిన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ ('తర్బీయత్') మరియు వారి ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రభావం సహచరులందరిపైనా ఉండేది. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) కూడా ప్రభావితమయ్యారు, అందుకే ఏ ఇబ్బంది కలుగుతుందో అనే భయం లేకుండానే వారు (రజి) తన సంపదను ప్రవక్త (స)కు అప్పగించారు.

ఎవరైనా వ్యక్తి అప్పులు మిగిలి ఉండగానే మరణించి, వారి అంత్యక్రియల కోసం మృతదేహాన్ని దైవ ప్రవక్త (స) వద్దకు తెచ్చినప్పుడు, ఆ అప్పును తీర్చడానికి మరణించిన వ్యక్తి ఏదైనా సంపదను వదిలి వెళ్ళారా? అని ఆయన అడిగేవారు. ఒకవేళ ప్రజలు 'అవును' అని సమాధానం ఇస్తే, దైవ ప్రవక్త (స) జనాజా సమాజు చదివించేవారు. లేకపోతే, ప్రవక్త (స) ముస్లింలతో "మీరు మీ సహచరుడి కోసం జనాజా సమాజాను నిర్వహించండి." అని అనేవారు.

సయ్యద్నా అమీరుల్ మోమినీన్ హజ్రత్ మిర్జా మసూద్ అహ్మద్ ఖలీఫతుల్ మసీహుల్ ఖామిస్ అయ్యదహుల్లాహు తఆలా బినస్రిహిల్ అజీజ్
క్రీ.శ 19 జూన్ 2026 (19 ఎహసాన్ 1404 హి.శ) తేదిన మస్జిద్ ముబారక్ ఇస్లామాబాద్లో ప్రసంగించిన జుమా ఖుత్బా.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِٖ وَسَلِّمْ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِٖ وَسَلِّمْ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِٖ وَسَلِّمْ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِٖ وَسَلِّمْ

హజ్రత్ ముహమ్మద్ ప్రవక్త (స) వారి ఉదారత మరియు దాతృత్వానికి సంబంధించిన కొన్ని సంఘటనలను నేను ఇక్కడ వివరిస్తాను. ఒక కథనం ప్రకారం, హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుద్రి (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: అన్నార్లలోని కొందరు వ్యక్తులు దైవప్రవక్త (స) వారిని ఏదైనా అడిగినప్పుడు, ప్రవక్త (స) వారికి దానిని ప్రసాదించేవారు. వారు మళ్ళీ అడిగినప్పుడు, ప్రవక్త (స) వారికి మళ్ళీ ఏదైనా ఇచ్చేవారు. వారు మరొకసారి అడిగినప్పుడు, ప్రవక్త (స) వారికి మళ్ళీ ఇచ్చేవారు; చివరికి ప్రవక్త (స) వద్ద ఉన్న దంతా ఖర్చయిపోయేది. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: "నా వద్ద ఏ సంపద ఉన్నా, నేను దానిని మీ నుండి ఖచ్చితంగా దాచిపెట్టను. అయినప్పటికీ, ఎవరైతే అడగకుండా ఉంటారో, సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ వారిని కాపాడతాడు. (అదే సమయంలో, ప్రవక్త (స) భిక్ష అడగకూడదనే విషయాన్ని కూడా మార్గనిర్దేశం చేశారు.) ఎవరైతే ప్రాపంచిక సంపద విషయంలో స్వయం సమృద్ధిని కోరుకుంటారో, సర్వశక్తి మంతుడైన అల్లాహ్ వారిని స్వయం సమృద్ధిమంతులుగా చేస్తాడు. మరియు ఎవరైతే అంతర్గత పోరాటం ద్వారా సహనాన్ని పాటిస్తారో, సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ వారికి సహనాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. సహనం కంటే గొప్ప మరియు విస్తృతమైన వరం మరొకటి ఎవరికీ ఇవ్వబడలేదు." (సహీ-బుఖారీ అనువాదం, కితాబ్ అజ్-జకాత్, హదీసు 1469, సంపుటి 3, నిజారత్ ఇషాఅత్, పేజీ 110)

కష్టాలు, ఇబ్బందులు మరియు అవసరాల సమయాల్లో సహనంతో ఉండటం చాలా అవసరం, ఎందుకంటే సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ అందుకు ప్రతిఫలాన్ని ఇస్తాడు.

హజ్రత్ ఇబ్న్ ఉమర్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒకసారి మేము దైవ ప్రవక్త (స) వారితో కలిసి ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు, నా తండ్రి హజ్రత్ ఉమర్ (రజి)కు చెందిన ఒక బలమైన మరియు ఉత్సాహభరితమైన యువ ఒంటెపై నేను ప్రయాణిస్తుంటిని. ఆ ఒంటె నా అదుపు తప్పి ఇతరులకన్నా ముందుకు దూసుకెళ్ళేది. అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) దానిని మందలించేవారు. అంటే, వారు ఆ ఒంటె పట్ల కఠినంగా వ్యవహరించి, అది ముందుకు వెళ్ళకుండా ఆపేసేవారు. వారు దానిని కొట్టేవారు లేదా కాస్త భయపెట్టేవారు. ఏది ఏమైనా, ఒంటెను ముందుకు నడిపించడానికి లేదా ఆపడానికి ఉపయోగించే పద్ధతిని వారు అనుసరించేవారు, అందువలన ఆ ఒంటె ఇతరులకన్నా వెనుకకు వచ్చేది. అయినప్పటికీ, అది మళ్ళీ ప్రజల ఒంటెల కంటే ముందుకు వెళ్ళేది, అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) మళ్ళీ దానిని మందలించి వెనుకకు తీసుకువచ్చేవారు. దైవ ప్రవక్త (స) వారి ఒంటె కంటే ముందుకు వెళ్ళకూడదనే ఉద్దేశంతో వారు ఆ విధంగా చేశారు. దైవ ప్రవక్త (స) వారి ఒంటె కంటే ఏ ఇతర వాహనం లేదా స్వారి చేసే వ్యక్తి ముందుకు వెళ్ళడాన్ని హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) సహించలేక పోయేవారు. దీనిని గమనించిన దైవ ప్రవక్త (స) హజ్రత్ ఉమర్ (రజి)తో, "ఈ ఒంటెను నాకు అమ్మండి" అని అన్నారు. అందుకు వారు (రజి) "ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా (స)! ఇది ఇప్పటికే మీదే కదా" అని బదులిచ్చారు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) "దీనిని నాకు అమ్మండి!" అని మళ్ళీ అన్నారు. అప్పుడు వారు (రజి) దానిని దైవ ప్రవక్త (స)కు అమ్మేశారు. ఆ తర్వాత దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: "ఓ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్! ఈ ఒంటె ఇప్పుడు నీదే. దీనితో నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు చేసుకో." (సహీ-బుఖారీ అనువాదం, కితాబ్ అల్-బుయూ, హదీసు 2115, సంపుటి 4, నిజారత్ ఇషాఅత్, పేజీ 86)

బహుమతిని అందించడంలో ఇది ఒక అద్భుతమైన విధానం. అదే సమయంలో, ఆ ఒంటె కేవలం ఒక జంతువు మాత్రమేనని, అది అలా ముందుకు వెళ్ళడంలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదని దైవ ప్రవక్త (స) వారికి ఆచరణపూర్వకంగా చూపించి స్పష్టం చేశారు. దైవ ప్రవక్త (స) ఇంకా ఇలా అన్నారు: "ఈ ఒంటె ఇప్పుడు నా తరపున బహుమతిగా ఇవ్వబడింది; కాబట్టి ఒకవేళ ఇది ఇతర ఒంటెల కంటే ముందుకు వెళ్ళినా, 'దైవ ప్రవక్త (స) బహుమతిగా ఇచ్చిన ఒంటె ముందుకు వెళ్ళింది' అని మాత్రమే చెప్పబడుతుంది."

హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి) ఇలా వివరిస్తున్నారు: "ఒక యుద్ధంలో నేను దైవ ప్రవక్త (స)తో కలిసి వెళ్తున్నాను. నా ఒంటె నడక మందగించింది మరియు

అది బాగా అలసిపోయింది. అది అలసిపోయినప్పుడు, దైవ ప్రవక్త (స) నా దగ్గరకు వచ్చి, 'జాబిర్!' అని పిలిచారు. నేను 'అవును' అని బదులిచ్చాను. ప్రవక్త (స) 'ఏమైంది?' అని అడిగారు. నేను, 'నా ఒంటె నడక మందగించి అలసిపోయింది, అందుకే నేను వెనుక బడిపోయాను' అని చెప్పాను. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) తన ఒంటె దిగి, తన కర్రతో నా ఒంటెను లాగడం ప్రారంభించారు. ఆ తర్వాత ప్రవక్త (స) 'దానిపై ఎక్కు' అని అన్నారు. నేను దానిపై ఎక్కాను. అది ఎంత వేగంగా కదలడం మొదలుపెట్టింది. అది దైవ ప్రవక్త (స) కంటే ముందుకు వెళ్ళిపోయేంతలా వేగం పుంజుకుంది, దాంతో నేను దానిని అదుపు చేయాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) నన్ను, 'నీకు వివాహం జరిగిందా?' అని అడిగారు. నేను 'అవును' అని సమాధానమిచ్చాను. ఆ తర్వాత, ప్రవక్త (స) 'నువ్వు నీ ఇంటికి చేరుకోబోతున్నావు. అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు వివేకంతో మరియు జాగ్రత్తతో వ్యవహరించు' అని అన్నారు. (అంటే ఇంట్లో దయతో మరియు మంచి ప్రవర్తనతో ఉండాలని అర్థం.) ఆ తర్వాత, ప్రవక్త (స) 'ఈ ఒంటెను నాకు అమ్ముతావా?' అని అడిగారు. నేను 'అవును' అని చెప్పాను. అలా, దైవ ప్రవక్త (స) దానిని నా నుండి ఒక 'ఔకియా' (వెండికి 37 గ్రాములకు సమానమైన కొలత)కు కొనుగోలు చేశారు. ఆ తర్వాత దైవ ప్రవక్త (స) నాకంటే ముందే మదీనా చేరుకున్నారు, నేను మరుసటి రోజు ఉదయం అక్కడికి చేరుకున్నాను. మేము మసీదుకు వచ్చాము, అక్కడ ప్రవక్త (స) మసీదు ద్వారం వద్ద కనిపించారు. ప్రవక్త (స) 'ఇప్పుడే వచ్చావా?' అని అడిగారు. నేను 'అవును' అని చెప్పాను. ప్రవక్త (స) 'నీ ఒంటెను వదిలేసి మసీదులోకి వెళ్లి రెండు రకాతుల సమాజ్ చెయ్యి' అని అన్నారు. దాంతో నేను లోపలికి వెళ్లి సమాజ్ చేశాను. దైవ ప్రవక్త (స) హజ్రత్ బిలాల్ (రజి)తో, 'ఒక ఔకియా వెండిని తూకం వేసి అతనికి ఇవ్వు' అని అన్నారు. హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) దానిని తూకం వేసి నాకు ఇచ్చారు, అలా ఇచ్చేటప్పుడు త్రాసును నా వైపు కొంచెం వంచారు. (అంటే, ఆయన కొంచెం అదనంగా ఇచ్చారు.) అప్పుడు నేను వెనుదిరిగి వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాను. దైవ ప్రవక్త (స) 'జాబిర్ను పిలిచి నా దగ్గరకు తీసుకురండి' అని అన్నారు. అప్పుడు నేను నాలో ఇలా అనుకున్నాను, 'ఇప్పుడు ప్రవక్త (స) నా ఒంటెను నాకు తిరిగి ఇవ్వబోతున్నారు,' కొనుగోలు చేసిన తర్వాత తిరిగి ఇచ్చేయడం కంటే అసంతృప్తి కలిగించే విషయం నాకు మరొకటి లేదు." దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: "నీ ఒంటెను తీసుకో, దాని ధర కూడా నీకే చెందుతుంది." (సహీ-బుఖారీ అనువాదం, కితాబుల్-బుయూ, హదీసు 2097, సంపుటి 4, నిజారత్ ఇషాఅత్, పేజీలు 66-68)

మరొక కథనం ప్రకారం హజ్రత్ జాబిర్ (ర) ఇలా చెప్పారు: "ఆ తర్వాత, నేను ఒక యూదుడిని దాటి వెళ్తుండగా అతనికి ఈ సంఘటన అంతా వివరించాను. అప్పుడు అతను ఎంతో ఆశ్చర్యపోయి, 'ప్రవక్త (స) ధరను ఇవ్వడమే కాకుండా, ఒంటెను కూడా నీకు తిరిగి ఇచ్చేశారా?' అని అడిగాడు. అందుకు నేను, 'అవును, అలాగే జరిగింది' అని సమాధానమిచ్చాను." హజ్రత్ జాబిర్ (రజి) ఇలా తెలిపారు:

"దైవ ప్రవక్త (స) ఇచ్చిన ఆ బహుమతిలో ఎంత గొప్ప ఆశీర్వాదం ఉందంటే, ఆ ఒంటె దైవ ప్రవక్త (స) కాలంలోనూ, హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) కాలంలోనూ మరియు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) కాలంలోనూ కూడా సజీవంగానే ఉంది." (షరాహ్ సహీ-బుఖారీ, సజాహుల్ ఖారీ, సంపుటి 16, పేజీలు 22 మరియు 34-35)

దైవప్రవక్త (స) ఆచరణ, వారు అందించిన ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ ('తర్బీయత్') మరియు వారి ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రభావం సహచరులందరిపైనా ఉండేది. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) కూడా ప్రభావితమయ్యారు, అందుకే ఏ ఇబ్బంది కలుగుతుందో అనే భయం లేకుండానే వారు (రజి) తన సంపదను ప్రవక్త (స)కు అప్పగించారు. ఒక కథనములో ఇలా గలదు. ఒకసారి దైవ ప్రవక్త (స) కొంత ఆందోళనతో హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) వద్దకు వచ్చారు. అప్పుడు హజ్రత్ ఖదీజా(రజి) ప్రవక్త(స)ను, "ఏమైంది?" అని అడిగారు. అందుకు ప్రవక్త (స) "ఇది కరువు కాలం. ఆ సంపదను ఖర్చు చేస్తే నీ సంపద అయిపోతుందేమోనని నీ ముందు సంకోచిస్తున్నాను. ఒకవేళ ఖర్చు చేయకపోతే అల్లాహ్ కు భయపడుతున్నాను" అని సమాధానమిచ్చారు. అనంతరం హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) ఖురైష్లను సమావేశపరిచారు, వారిలో హజ్రత్ అబూ బకర్ సిద్దీఖ్ (రజి) కూడా ఉన్నారు. హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: "హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) దీనార్లను (బంగారు నాణేలను) బయటకు తీసి ఒక కుప్పగా పోశారు. ఆ సంపద ఎంత ఎక్కువగా ఉందనగా, నా ముందు కూర్చున్నవారు నాకు కనిపించనంతగా అది పేరుకు పోయింది. అప్పుడు హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) ఇలా అన్నారు: 'ఈ సంపద అంతా దైవ ప్రవక్త (స)

వారిదేనని సాక్ష్యం పలకండి. వారు కోరుకుంటే దీనిని ఖర్చు చేయవచ్చు, లేదా తమ వద్దే ఉంచుకోవచ్చు.” “పర్యాలేదు, మీరు దీనిని ఖర్చు చేయవచ్చు” అని చెప్పి, వారు ప్రవక్త (స)వారి ఆందోళనను తొలగించడానికి ఆ సంపదను సమర్పించారు. **(తప్సీర్-ఎ-కబీర్, ఇమామ్ రాజీ, సంపుటి 16, భాగం 31-32, సూరా అద్దుహా సూక్తి 8, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియా, బీరూట్, 2004, పేజీ 198)**

హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒకసారి ఒక వ్యక్తి దైవ ప్రవక్త (స) వారి వద్దకు వచ్చి తనకు ఏదైనా ఇవ్వమని కోరారు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ప్రస్తుతానికి నా దగ్గర ఏమీ లేదు. మీకు అవసరమైన వస్తువులను నా పేరు మీద (అప్పుగా) కొనుగోలు చేయండి; నాకు ఏదైనా లభించినప్పుడు నేను వాటికి చెల్లింపు చేస్తాను.” అందుకు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఇలా విన్నవించారు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స)! మీరు అతనికి ఇప్పటికే ఏదో ఒకటి ఇచ్చారు కదా! ఇక మీ శక్తికి మించిన దాని గురించి సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ మిమ్మల్ని బాధ్యులను చేయరు.” హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) అన్న మాటల పట్ల పవిత్ర ప్రవక్త (స) అసంతృప్తిని వ్యక్తం చేశారు. ఆ తర్వాత, అన్నార్లలో ఒకరు ఇలా విన్నవించారు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స)! దయచేసి ఖర్చు చేయండి; ‘అర్స్’ (సింహాసనం) యొక్క ప్రభువు మిమ్మల్ని పేదరికంలోకి నెట్టివేస్తాడని భయపడకండి.” ఆ అన్నారి వ్యక్తి చేసిన వ్యాఖ్యకు దైవ ప్రవక్త (స) చిరునవ్వు చిందించారు మరియు వారి ముఖంలో సంతోషపు భావాలు కనిపించసాగాయి. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “నాకు ఖచ్చితంగా ఇదే ఆదేశం ఇవ్వబడింది.” **(షహాయిల్-ఉల్-సబీ, హదీసు 340, సూర్ ఫౌండేషన్, పేజీలు 148-149)**

హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ‘అహ్లే సుఫ్ఫా’ (ముస్లిమ్-ఎ-సబబీ ఆవరణలో నివసించే నిరుపేద సహచరులు) ముస్లింలకు అతిథులుగా ఉండే వారు. వారికి విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి ఇళ్లు గానీ, ఆశ్రయం పొందడానికి ఎవరూ గానీ ఉండేవారు కాదు. దైవ ప్రవక్త (స) గారికి ఏదైనా ‘సదకా’ (ధర్మం/దానం) వచ్చినప్పుడు, ప్రవక్త (స) దానిని వారికి పంపేవారు మరియు అందులోంచి ఏమీ తీసుకునే వారు కాదు. వాస్తవానికి, ప్రవక్త (స) దానధర్మాలను స్వీకరించేవారు కాదు. ఎందుకంటే దానధర్మాలు ప్రవక్త (స)కు నిషేధించబడింది మరియు పేదల కోసం ఉద్దేశించబడింది. అయితే, ప్రవక్త (స) ఏదైనా ‘హదియా’ (బహుమతి) వచ్చినప్పుడు, ప్రవక్త(స) ‘అహ్లేసుఫ్ఫా’ను పిలిచి అందులో భాగస్వాములను చేసేవారు. అలాగే ప్రవక్త (స) స్వయంగా దానిని స్వీకరించి, వారి మధ్య పంచిపెట్టేవారు.

(సహీ-బుఖారీ అనువాదం, కితాబ్ అర్-రికాఖ్, హదీసు 6452, సంపుటి 15, నిజార్త్ ఇషాఅత్, పేజీ 222)

ఉదారత, కరుణ మరియు నైతిక శిక్షణ విషయంలో దైవ ప్రవక్త (స) ఎంతటి ఉన్నత ప్రమాణాలను ప్రదర్శించారో ఈ క్రింది సంఘటన ద్వారా కూడా తెలుసుకోవచ్చు.

హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒకసారి ఒక బదవీ (గ్రామీణ అరబ్ వ్యక్తి) దైవ ప్రవక్త (స) గారి వద్దకు వచ్చి తన అవసరం కోసం సహాయం కోరాడు. కథకుడు ఇక్కడ మా. వారు ఇలా పేర్కొన్నారు: బహుశా ఆ వ్యక్తి ‘దియత్’ (హత్యకు సంబంధించిన పరిహారం/బ్లడ్ మనీ) చెల్లించడానికి సహాయం కోరడానికి వచ్చి ఉంటాడు. దైవ ప్రవక్త (స) అతనికి కొంత ఇచ్చి ఇలా అడిగారు: “నేను నీ పట్ల దయతో వ్యవహరించానా?” అందుకు ఆ బదవీ ఇలా సమాధానమిచ్చాడు: “లేదు, మీరు నా పట్ల మంచిగా వ్యవహరించలేదు.” అప్పుడు కొందరు ముస్లింలు అసహనానికి గురై, అతన్ని నిలదీయడానికి ముందుకు వెళ్లాలని అనుకున్నారు, కానీ దైవ ప్రవక్త (స) సైగ చేసి వారిని ఆపారు. ఆ తర్వాత దైవ ప్రవక్త (స) నిలబడి ఇంటికి వెళ్లి, ఆ బదవీని కూడా తన ఇంటికి పిలిపించారు. ప్రవక్త (స) అతనితో ఇలా అన్నారు: “నువ్వు మా వద్దకు వచ్చి సహాయం కోరావు, మేము నీకు కొంత ఇచ్చాము, అయినప్పటికీ నువ్వు అలా అన్నావు.” (అంటే, నేను అన్యాయంగా వ్యవహరించానని అన్నాడు.) అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) తన ఇంటి నుండి అతనికి మరికొంత ఇచ్చి ఇలా అడిగారు: “ఇప్పుడు చెప్పు, నేను నీ పట్ల దయతో వ్యవహరించానా?” అందుకు ఆ బదవీ ఇలా సమాధానమిచ్చాడు: “అవును. అల్లాహ్ మీ కుటుంబానికి మరియు మీ ప్రజలకు అత్యుత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాకా!” అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “నీవు మా వద్దకు వచ్చి అడిగావు, మేము నీకు ఇచ్చాము, కానీ నీ మనసులో వచ్చినదల్లా మాట్లాడావు (ఆలోచించకుండా మాట్లాడావు). నీ మాటల వల్ల నా సహచరులు ఇప్పుడు అసంతృప్తికి గురయ్యారు. కాబట్టి నువ్వు తిరిగి వెళ్ళినప్పుడు, నాతో ఇప్పుడు చెప్పిన మాటలనే వారి ముందు కూడా చెప్పు, తద్వారా వారి హృదయాలలో మిగిలి ఉన్న అసంతృప్తి తొలగిపోతుంది.” అనగా, దైవ ప్రవక్త (స) తనతో నిజంగానే దయతో వ్యవహరించారని అతను సహచరుల ముందు తిరిగి చెప్పాలి. ఆ బదవీ (అరబీయా గ్రామీణుడు) తిరిగి వచ్చినప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు. “మీ ఈ సహచరుడు మా వద్దకు వచ్చి అడిగాడు, మేము అతనికి ఇచ్చాము, అయినా అతను తన మనసులో వచ్చినట్లు మాట్లాడాడు. అప్పుడు మేము అతన్ని పిలిచి మరికొంత ఇచ్చాము, ఇప్పుడు అతను సంతోషంగా ఉన్నానని చెబుతున్నాడు. ఇది సరైనదేనా?” దానికి ఆ బదవీ ఇలా సమాధానమిచ్చాడు: “అవును, అల్లాహ్ మీకు, మీ కుటుంబానికి మరియు మీ ప్రజలకు అత్యుత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాకా!” హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “నా ఉదాహరణ మరియు ఈ బదవీ ఉదాహరణ ఒక వ్యక్తి లాంటివి. ఆ వ్యక్తి యొక్క ఆడ ఒంటే భయంతో పారిపోయింది. ప్రజలు దానిని వెంబడించారు, దాంతో అది మరింత దూరంగా పారిపోయింది. అప్పుడు యజమాని ఇలా అన్నాడు, ‘నన్ను, నా ఒంటెను వదిలేయండి, ఎందుకంటే దానిని ఎలా అదుపు చేయాలో నాకు బాగా తెలుసు మరియు నేను దానితో

మరింత మృదువుగా వ్యవహరిస్తాను. మీరు దానిని వెంబడిస్తూనే ఉంటే, అది మరింత దూరంగా పారిపోతుంది.’ అప్పుడు యజమాని స్వయంగా ఒంటెను ఆకర్షించడానికి కొంత గడ్డిని తీసుకుని దాని దగ్గరకు వెళ్ళాడు. (అతను ఒంటే దగ్గరకు వెళ్లేటప్పుడు చేతిలో కొంత గడ్డిని పట్టుకున్నాడు.) అది దగ్గరకు వచ్చే వరకు దానిని తన వైపు రప్పించాడు, ఆపై దానిపై జీను వేసి దానిని అధిరోపించాడు.” దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా తెలిపారు: “ఒంటే గడ్డి వైపు వస్తుంది. అది గడ్డిని చూసినప్పుడు దగ్గరకు వస్తుంది, అది దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు దానిపై జీను వేయవచ్చు.” ఆ తర్వాత ప్రవక్త(స) ఇలా అన్నారు: “ఈ బదవీ కఠినమైన మాటల కారణంగా మీరు అతనితో కఠినంగా వ్యవహరించాలని అనుకున్నప్పుడు, నేను మీ సూచనను అంగీకరించి మిమ్మల్ని కఠినంగా ప్రవర్తించనిచ్చి ఉంటే, అతను నరకాగ్నిలో పడిపోయేవాడు. కానీ నేను అతన్ని కాపాడాను, ఇప్పుడు అతను సంతృప్తి చెందాడు.”

(మజ్హా-ఉల్-జవాఇద్, కితాబ్ అలామాతిన్-సబువ్వా, హదీసు 14193, సంపుటి 8, దార్ అల్-కుతుబ్ అల్-ఇల్మియా, బైరూట్, 2001, పేజీలు 413-414)

దైవ ప్రవక్త (స) ఇతరులకు దానం చేసే విధానం ఇలా ఉండేది. వారు (స) ఒక బదవీ (అరబీయా గ్రామీణ నివాసి)ని తన ఇంటికి తీసుకెళ్లి అక్కడి నుండే వారికి ఇచ్చేవారు. వారు (స) బయటకు ఏదైనా తెచ్చి అక్కడ ఇచ్చి ఉండవచ్చు, కానీ దానికి బదులుగా ప్రవక్త (స) ఇలా చూపించారు: “చూడండి, నా ఇంట్లో కూడా ఎలాంటి విలాసాలు లేదా భౌతిక సౌకర్యాలు లేవు, అయినప్పటికీ నా దగ్గర ఉన్నదానినే మీకు ఇస్తున్నాను.” ఈ విధంగా, ఆ బదవీ మనస్సు కూడా సంతృప్తి చెందింది.

హజ్రత్ రుబయ్య బిన్త్ ముఅవ్వద్ బిన్ అఫ్రా (రజి) ఇలా వివరిస్తున్నారు: నా తండ్రి ముఅవ్వద్ బిన్ అఫ్రా, నాకు ఒక ‘సాఅ’ (కొలత) పరిమాణంలో తాజా ఖర్జూరాలను ఇచ్చి దైవ ప్రవక్త (స) వద్దకు పంపారు. వాటి పైన చిన్న తాజా దోసకాయలను ఉంచారు, ఎందుకంటే దైవప్రవక్త (స)కు దోసకాయలంటే ఇష్టం. అదే సమయంలో, బహరైన్ నుండి దైవప్రవక్త (స) కోసం ఆభరణాలు వచ్చాయి. ప్రవక్త (స) ఆ ఆభరణాల నుండి గుప్పెడు తీసుకుని నా చేతికి ఇచ్చారు. మరొక కథనంలో ఇలా గలదు. దైవ ప్రవక్త (స) ఆమె చేతుల్లో ఆభరణాలు లేదా బంగారాన్ని నింపి, “వీటిని ధరించు” అని అన్నారు. **(మజ్హా-ఉల్-జవాఇద్, కితాబ్ అలామాతిన్-సబువ్వా, హదీసు 14182-14183, సంపుటి 8, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియా, బైరూట్, 2001, పేజీ 410)**

ప్రవక్త (స) బహుమతికి ప్రతిఫలం ఇచ్చిన తీరు ఎంతో అద్భుతంగా ఉండేది. ఖర్జూరాలు మరియు దోసకాయలకు బదులుగా, ప్రవక్త (స) ఆమెకు బంగారు ఆభరణాలను ఇచ్చారు.

హజ్రత్ అబూహురైరా (ర) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఎవరైనా వ్యక్తి అప్పులు మిగిలి ఉండగానే మరణించి, వారి అంత్యక్రియల కోసం మృతదేహాన్ని దైవ ప్రవక్త (స) వద్దకు తెచ్చినప్పుడు, ఆ అప్పును తీర్చడానికి మరణించిన వ్యక్తి ఏదైనా సంపదను వదిలి వెళ్ళారా? అని ఆయన అడిగేవారు. ఒకవేళ ప్రజలు ‘అవును’ అని సమాధానం ఇస్తే, దైవ ప్రవక్త (స) జనాజా సమాజ చదివించేవారు. లేకపోతే, ప్రవక్త (స) ముస్లింలతో “మీరు మీ సహచరుడి కోసం జనాజ సమాజాన్ని నిర్వహించండి.” అని అనేవారు. తరువాత, అల్లాహ్ తాలా, ప్రవక్త (స) వారికి మరిన్ని విజయాలను ప్రసాదించినప్పుడు, ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “విశ్వాసులకు వారి బంధువుల కంటే నేనే అత్యంత సన్నిహితుడిని. కాబట్టి, ఏ విశ్వాసి అయినా అప్పు మిగిల్చి మరణిస్తే, ఆ అప్పును తీర్చే బాధ్యత నాదే అవుతుంది. ఒకవేళ వారు ఏదైనా సంపదను వదిలి వెళ్తే, ఆ సంపద వారి వారసులకు చెందుతుంది.” **(సహీబుఖారీ అనువాదం, కితాబుల్-కఫాలా, హదీసు 2298, సంపుటి 4, నిజార్త్ ఇషాఅత్, పేజీ 280)**

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒకవేళ ఏవైనా అప్పులు ఉంటే, వాటిని తీర్చే బాధ్యతను తానే తీసుకుంటానని, కానీ ఒకవేళ ఏదైనా అన్ని మిగిలి ఉంటే, అది చట్టబద్ధమైన వారసులకు చెందేది అని ప్రవక్త (స) చెప్పేవారు.

అబ్దుల్లా హజ్జానీ ఇలా పేర్కొన్నారు: నేను అలెప్సో నగరంలో ప్రవక్త (స) వారి ముఅజ్జిన్ (అజాన్ ఇచ్చువారు) అయిన బిలాల్ ను కలిశాను. నేను వారితో, “ఓ బిలాల్! ప్రవక్త (స) తమ ఖర్చులను ఎలా నిర్వహించేవారో నాకు చెప్పండి” అని అడిగాను. దానికి వారు ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “ప్రవక్త(స)కు సొంతంగా ఏమీ ఉండేది కాదు. వారి (స) వ్యవహారాలన్నింటినీ నేనే చూసుకునేవాడిని. వారు ప్రవక్తగా నియమితులైనప్పటి నుండి, నేను వారి బైఅత్ చేసిన క్షణం నుండి, వారు(స) పరమపదించే వరకు ప్రతి విషయాన్నీ నేనే నిర్వహించాను. ఎవరైనా ముస్లిం ప్రవక్త(స) వద్దకు వచ్చినప్పుడు, వారి దగ్గర తగిన దుస్తులు లేవని ప్రవక్త (స) గమనిస్తే, ప్రవక్త(స) నాకు సూచించేవారు. అప్పుడు నేను వెళ్లి అప్పు చేసి, ఆ వ్యక్తి కోసం వస్త్రాన్ని కొని, అతనికి దుస్తులు సమకూర్చి, భోజనం ఏర్పాటు చేసేవాడిని. ఒక రోజు బహుదైవారాధకుడైన ఒక వర్తకుడు నా దగ్గరకు వచ్చి, ‘ఓ బిలాల్! నా దగ్గర అపారమైన సంపద ఉంది. కాబట్టి నా దగ్గరే అప్పు తీసుకోండి’ అని అన్నాడు. అప్పటి నుండి నేను అలాగే చేస్తూ వచ్చాను.” మరల ఇలా తెలిపారు. “ఒక రోజు నేను వజూ చేసుకుని, అజాన్ ఇవ్వడానికి నిలబడ్డాను. అప్పుడు ఆ బహుదైవారాధకుడు వ్యాపారుల బృందంతో అక్కడికి వచ్చాడు. నన్ను చూడగానే అతను, ‘ఓ ఎబీసీనియా వాసీ!’ అని పిలిచాడు. నేను ‘అవును’ అని బదులిచ్చాను. అతను నన్ను చిన్నచూపుతో చూస్తూ కఠినంగా మాట్లాడాడు. అతను, ‘ఇప్పటికీ మరియు నెల ముగింపునకు మధ్య ఎన్ని రోజులు మిగిలి ఉన్నాయో నీకు తెలుసా?’ అని అడిగాడు (అంటే, అప్పు తీర్చడానికి మేము అంగీకరించిన గడువు తేదీ లేదా నెలలోపు సమయం గురించి). ‘ఎన్ని రోజులు మిగిలి ఉన్నాయో నీకు తెలుసా?’ అని మళ్ళీ అడిగాడు.” హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “సమయం దగ్గరపడిందని నేను అతనికి చెప్పాను. ఆ విషయం నాకు తెలుసు.

అతను ఇలా అన్నాడు: ‘అప్పు చెల్లించాల్సిన తేదీకి ఇంకా నాలుగు రోజులు మాత్రమే మిగిలి ఉన్నాయి. నువ్వు నాకు చెల్లించాల్సిన బాకీ కారణంగా, నేను నిన్ను పట్టుకుని, నువ్వు గతంలో ఉన్న స్థితికి అంటే గొర్రెలు, మేకలు కాసే స్థితికి తిరిగి పంపివేస్తాను.’” హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు, “అలాంటి సమయంలో ఏ మనిషికైనా కలిగే భావనే నా హృదయంలోనూ కలిగింది. నాలో తీవ్రమైన ఆవేదన ఆవరించింది. ఇషా సమాజ్ ముగిసే వరకు, మరియు ప్రవక్త (స) తమ కుటుంబం వద్దకు తిరిగి వెళ్ళే వరకు నేను వేచి ఉన్నాను. ఆ తర్వాత ప్రవక్త(స) కలవడానికి అనుమతి కోరాను. రాత్రిపూట లోపలికి రావడానికి ప్రవక్త (స) నాకు అనుమతి ఇచ్చారు. నేను ఇలా అన్నాను: ‘ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా (స), నా తల్లిదండ్రులు మీ కోసం అంకితమవుదురు గాకా!.. నేను ఎవరి దగ్గరైతే అప్పు తీసుకునేవాడినో, ఆ బహుదైవారాధకుడు నాతో ఇలా అన్నాడు. నా తరపున ఆ అప్పు తీర్చడానికి మీ దగ్గర ఏమీ లేదు (ఎందుకంటే ప్రవక్త (స) ఆదేశం మేరకు ఫలానా వారికి ఇవ్వడానికి నేను అప్పు తీసుకునేవాడిని), ఇప్పుడు మీ దగ్గరా ఏమీ లేదు, నా దగ్గరా ఏమీ లేదు. పైగా అతను నన్ను అవమానించాలని చూస్తున్నాడు. అల్లాహ్ తన ప్రవక్తకు (స) నా అప్పు తీర్చడానికి తగిన వనరులను సమకూర్చే వరకు, ఇస్లాం స్వీకరించిన తెగలలో ఒకదాని వద్దకు వెళ్ళడానికి నాకు అనుమతి ప్రసాదించండి.” హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “నేను అక్కడి నుండి బయలుదేరి ఇంటికి వచ్చాను. ప్రవక్త (స) వద్ద సెలవు తీసుకుని ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత, నా ఖడ్గాన్ని, సంచి, చెప్పులు మరియు డాలును నా తల పక్కన పెట్టుకున్నాను. తెల్లవారుజామున బయలుదేరాలని అనుకున్నాను. అలా నేను నిర్ణయించుకున్నాను. మరల ఇలా తెలిపారు: కాని ఉదయం ఒక వ్యక్తి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఇలా పిలిచాడు: “ఓ బిలాల్! దైవ ప్రవక్త (స) సమక్షానికి రండి!” అందుకు నేను బయలుదేరాను; నేను అనుకున్న ప్రయాణాన్ని పక్కనపెట్టి, ప్రవక్త (స) పిలుపు మేరకు వారి వద్దకు వెళ్లాను. అక్కడ సరుకులతో నిండిన నాలుగు ఒంటెలు (ఆడ ఒంటెలు) నాకు కనిపించాయి. నేను వెళ్ళడానికి అనుమతి కోరుతూ ఇలా అన్నాను: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా! నేను నా ప్రయాణానికి బయలుదేరబోతున్నాను.” అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) నాతో ఇలా అన్నారు: “సంతోషించు! నీ అప్పు తీర్చడానికి అల్లాహ్ మార్గం ఏర్పాటు చేశాడు.” ఆ తర్వాత వారు ఇలా అడిగారు: “అక్కడ కూర్చుని ఉన్న ఆ నాలుగు ఒంటెలను నువ్వు చూశావా?” నేను “అవును, చూశాను” అని అన్నాను. వారు ఇలా అన్నారు: “అవి నీవే వాటి కళ్ళేములు (కట్టే తాడులు) మరియు వాటిపై ఉన్నవన్నీ నీవే. వాటిపై వస్త్రాలు మరియు ధాన్యం ఉన్నాయి. ఫిదక్ నాయకుడు నాకు బహుమతిగా పంపినవి అవి. వాటిని తీసుకుని నీ అప్పు తీర్చుకో.” హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) ఇలా అన్నారు: “నేను సరిగ్గా అలాగే చేశాను. ఆ తర్వాత నేను మసీదుకు వెళ్లాను, అక్కడ దై ప్రవక్త (స) కూర్చుని ఉన్నారు. నేను వారికి సలామ్ చేశాను, అప్పుడు వారు ఇలా అడిగారు: ‘నీవు చూసుకుంటున్న ఆ విషయం ఏమైంది?’ నేను ఇలా అన్నాను: ‘దైవ ప్రవక్త (స) తరపున ఉన్న ప్రతి బాధ్యతనూ అల్లాహ్ పూర్తిగా తీర్చేశాడు. ఏమీ మిగిలి లేదు.’ దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అడిగారు: ‘ఏమైనా మిగిలి ఉందా?’ నేను ‘అవును’ అని అన్నాను. వారు ఇలా అన్నారు: ‘ఈ సంపదతో నా మనసుకు తృప్తి కలిగించు అనగా మిగిలిన దానిని పేదలకు ఖర్చు చేయుము. ఎందుకంటే నువ్వు అలా చేసి నా మనసును నిశ్చింతగా ఉంచేంత వరకు నేను నా కుటుంబం వద్దకు తిరిగి వెళ్ళను.” దైవ ప్రవక్త (స) ఇషా సమాజ్ పూర్తి చేసిన తర్వాత, నన్ను పిలిచి ఇలా అడిగారు: “నీకు అప్పగించిన పని ఏమైంది?” అనగా ప్రవక్త(స) పంపిణీ చేయమని చెప్పిన మిగిలిన సంపద విషయంలో ఏమి జరిగిందని అర్థం. నేను ఇలా విన్నవించుకున్నాను: “దానిని స్వీకరించడానికి ఎవరూ రాలేదు. అది యథాతథంగా నా దగ్గరే ఉంది.” అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) “సరే అయితే నేను కూడా ఇంటికి వెళ్ళను. నేను మసీదులోనే ఉంటాను.” అని ఆ రాత్రి మసీదులోనే గడిపారు. మరునటి రోజు, ఇషా సమాజ్ తర్వాత, ప్రవక్త(స) నన్ను మళ్ళీ పిలిచి అడిగారు: “నీకు అప్పగించిన ఆ విషయం ఏమైంది?” నేను ఇలా అన్నాను: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్తా (స) అల్లాహ్ ఇప్పుడు మిమ్మల్ని ఆ బాధ్యత నుండి విముక్తుడిని చేశారు.” అంటే, ఆ సంపద పంపిణీ చేయబడిందని అర్థం. ఆ సంపద తన వద్దే ఉండిపోయిన స్థితిలో మరణం సంభవిస్తుందేమోనన్న భయంతో దైవ ప్రవక్త (స) అల్లాహ్ ను స్తుతించి, ఆయన మహిమను కీర్తించారు. హజ్రత్ బిలాల్ (రజి) ఇలా అన్నారు: ప్రవక్త(స) తమ భార్యల ఇంటికి వెళ్తుండగా నేను వారి వెనుక వెళ్లాను. ప్రవక్త(స) ప్రతి ఒక్కరికీ అన్నలము అలైకుం అని తెలియజేసి, ఆ తర్వాత రాత్రి గడపడానికి నిర్ణయించుకున్న ప్రదేశానికి వెళ్ళారు. (సునన్ అబీ దావూద్, కితాబ్ అల్-ఖరాజ్, హదీసు 3055)

హజ్రత్ ఉమ్మ సున్నూలా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: “నేను ఒక కాసుకతో దైవ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చాను, కానీ దైవ ప్రవక్త (స) భార్యలు, ‘మేము కాసుకలను స్వీకరించము’ అని చెబుతూ దానిని తీసుకోవడానికి నిరాకరించారు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) అక్కడికి వచ్చి ఇలా అన్నారు: ‘ఉమ్మ సున్నూలా కాసుకను స్వీకరించండి - ఎందుకంటే ఆమె గ్రామీణ ప్రాంతానికి చెందిన మన ప్రజలలో ఒకరు, మరియు మనం ఆమె పట్టణానికి చెందిన ప్రజలము.” ఆ తర్వాత ప్రవక్త(స) స్వయంగా ఆమె కాసుకను స్వీకరించి, దానికి ప్రతిఫలంగా ఆమెకు ఒక నిర్దిష్ట లోయను (భూభాగాన్ని) ప్రసాదించారు. (ఉసదుల్-ఘబా, సంపుటి 7, దార్ అల్-కుతూబ్ అల్-ఇమ్మియా, 1994, పేజీ 336)

అనగా, ప్రవక్త (స) ఆమె కాసుకను స్వీకరించి, దానికి బదులుగా ఆమెకు ఒక విశాలమైన ప్రాంతాన్నే కాసుకగా ఇచ్చారు. ఇంతకు ముందు పేర్కొన్నట్లుగా, అత్యంత చిన్న కాసుకలకు కూడా ప్రవక్త(స) అపారమైన ఉదారతను ప్రదర్శించేవారు.

హజ్రత్ ఇబ్న్ ఉమర్ (రజి) ఇలా వివరిస్తున్నారు: హజ్రత్ జుబైర్ (రజి) తన

గుర్రం ఎంత దూరం వెళ్ళగలడో అంత భూమిని ఆయనకు ఇవ్వాలని దైవ ప్రవక్త (స) ఆదేశించారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే: “ముందుకు వెళ్ళండి, మీ గుర్రంపై స్వారి చేయండి, అది ఎక్కడైతే ఆగుతుందో, ఆ భూమి అంతా మీదే.” విజయాల తర్వాత, విశాలమైన భూభాగాలు ముస్లింల ఆధీనంలోకి వచ్చాయి. కాబట్టి, హజ్రత్ జుబైర్ (రజి) తన గుర్రం ఆగిపోయే వరకు దానిపై స్వారి చేశారు. అది ఆగినప్పుడు, ఆయనకు ఇంకాస్త ఎక్కువ భూమి కావాలనిపించింది, దాంతో ఆయన తన చేతిలో ఉన్న కొరడాను విసిరారు. అది కూడ కొంత దూరం వరకు వెళ్లి పడింది. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “అతని కొరడా ఎక్కడి వరకు చేరిందో, అక్కడి వరకు ఉన్న భూమిని అతనికి ఇవ్వండి.” (సునన్ అబీ దావూద్, కితాబ్ అల్-ఖరాజ్, హదీసు 3072)

హజ్రత్ జుబైర్ బిన్ ముతిమ్ (రజి) ఇలా వివరిస్తున్నారు: ఒకసారి హునైస్ యుద్ధం నుండి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, ఆయన దైవ ప్రవక్త (స) మరియు ఇతరులతో కలిసి ప్రయాణిస్తుండగా, దారిలో కొందరు అరేబియా గ్రామీణులు దైవ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి పట్టుబట్టి తమ కోరికలను అడగసాగారు. వారు ప్రవక్త(స)ను ఎంతగా చుట్టుముట్టి ఒత్తిడి చేశారంటే, ప్రవక్త(స) వెనక్కి నెట్టబడి ఒక తుమ్మ చెట్టుకు ఆనుకున్నారు మరియు వారి పైవస్త్రం (చాదర్) ఆ చెట్టు కొమ్మలలో చిక్కుకుపోయింది కొన్ని కథనాల ప్రకారం, ఆ వస్త్రం చిక్కుకున్నప్పుడు వారు దానిని బలంగా లాగడం వల్ల ప్రవక్త(స) మెడపై గాట్లు పడ్డాయి. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “నా వస్త్రాన్ని నాకు తిరిగి ఇవ్వండి. మరియు గుర్తుంచుకోండి, ఒకవేళ ఈ ముళ్ళ చెట్ల సంఖ్యకు సమానమైన పశుసంపద నా దగ్గర ఉండి ఉంటే, నేను ఖచ్చితంగా వాటన్నింటినీ మీ మధ్య పంచిపెట్టేవాడిని. అప్పుడు మీరు నన్ను పిసినారిగా గానీ, అబద్ధాలకోరుగా గానీ లేదా పిరికివాడిగా గానీ ఎప్పటికీ చూసేవారు కాదు.” (సహీ ఖుబారీ అనువాదం, కితాబుల్-జిహాద్ వస్-సియర్, హదీసు 2821, సంపుటి 5, పేజీ 185, నిజారత్ ఇషాఅత్) (అల్-లులుఉల్-మక్బూన్ సీరత్ ఎన్ సైక్లోపీడియా, సంపుటి 9, మక్తబా దారుల్-ఇస్లాం, రియాద్, పేజీలు 352-353.)

ఈ సంఘటనను ప్రస్తావిస్తూ, హజ్రత్ ముస్తేహ్ మౌహూద్ (రజి) ఇలా రాశారు:

“మక్కా విజయం మరియు హునైస్ యుద్ధం తర్వాత, ఓడిపోయిన శత్రువుల నుండి వసూలు చేసిన జరిమానాలు మరియు యుద్ధభూమిలో వదిలివెళ్లిన ఆస్తుల ద్వారా సమకూరిన సంపదను, ఆచార ప్రకారం ప్రవక్త (స) ముస్లిం సైన్యానికి పంచాల్సి ఉంది. అయితే, ఈ సందర్భంలో ఆ సంపదను ముస్లింలకు పంచడానికి బదులుగా, ప్రవక్త (స) దానిని మక్కా మరియు పరిసర ప్రాంతాల ప్రజలకు పంచారు. ఆ ప్రజల హృదయాలలో విశ్వాసం ఇంకా పూర్తిగా నాటుకోలేదు. వారిలో చాలామంది ఇంకా అవిశ్వాసులుగానే ఉన్నారు, ఇస్లాం స్వీకరించిన వారు కూడా అప్పుడే దాన్ని స్వీకరించారు. ఇతరులకు తమ సంపదను పంచడం అనే భావన వారికి పూర్తిగా కొత్త విషయం. అయినప్పటికీ, ఈ పంపిణీ వారి హృదయాలలో మంచితనాన్ని లేదా ధర్మాన్ని కలిగించ దానికి బదులుగా, వారిలో దురాశను మరింత పెంచింది. వారు ప్రవక్త (స) చుట్టూ గుమిగూడి, మరిన్ని డిమాండ్లతో ప్రవక్త(స)ను ఇబ్బంది పెట్టడం మొదలుపెట్టారు. చివరికి ప్రవక్త(స)ను తోస్తూ, ఒత్తిడి చేస్తూ ఒక చెట్టు వైపు వెనక్కి నెట్టారు. ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త(స) పవిత్ర భుజంపై ఉన్న వస్త్రాన్ని పట్టుకుని, దానిని ఎంత బలంగా మెలి తిప్పాడంటే, అది ప్రవక్త(స)కు ఊపిరి ఆడకుండా చేసింది. అప్పుడు ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: ‘ఓ ప్రజలారా! నా దగ్గర ఇంకా ఏదైనా ఉండి ఉంటే, నేను దానిని కూడా మీకు ఇచ్చేవాడిని. మీరు నన్ను ఎప్పుడూ పిసినారిగా లేదా పిరికివాడిగా చూడరు.’ ఆ తర్వాత ప్రవక్త(స) తన ఒంట దగ్గరకు వెళ్లి, దాని నుండి ఒక వెంట్రుకను తీసి, వారి ముందు పైకి ఎత్తి ఇలా అన్నారు: ‘ఓ ప్రజలారా! అరేబియా చట్టాల ప్రకారం ప్రభుత్వానికి చెందే ఐదవ వంతు వాటా తప్ప, ఈ వెంట్రుక అంత పరిమాణంలో కూడా మీ సంపద నాకు అవసరం లేదు. వాస్తవానికి, ఆ ఐదవ వంతు వాటాను కూడా నేను నా కోసం ఖర్చు చేయను. పైగా, అది కూడా మీ ప్రయోజనం కోసమే ఖర్చు చేయబడుతుంది. అలాగే గుర్తుంచుకోండి, అప్రామాణికంగా (అన్యాయంగా) ప్రవర్తించే వ్యక్తి తీర్పు దినాన దేవుని ముందు తన అప్రామాణికత కారణంగా అవమానానికి గురవుతాడు.”

ఈ సంఘటనను వివరించిన తర్వాత, హజ్రత్ ముస్తేహ్ మౌహూద్ (రజి) ఇలా వ్యాఖ్యానించారు: “ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) రాజ్యపాలనను కోరుకున్నారని ప్రజలు అంటారు. కానీ రాజులు మరియు ప్రజల మధ్య వ్యవహారశైలి ఇలాగే ఉంటుందా? ఒక రాజును ఈ విధంగా తోయడానికి, అతని మెడ చుట్టూ వస్త్రాన్ని వేసి ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయడానికి ఎవరికి సాహసం ఉంటుంది? దేవుని ప్రవక్తలు తప్ప, మరెవరైన... ఇటువంటి ఉదాహరణను చూపగలరా?” (దీబాచా తఫ్సీరుల్-ఖురాన్, అన్వారుల్-ఉలూమ్, సంపుటి 20, పేజీలు 357-358)

తబుక్ యుద్ధ సమయంలో, దైవ ప్రవక్త (స)కు ఒక అందమైన గుర్రం లభించింది. దాని సకిలింపు శబ్దం ప్రవక్త(స)కు ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా అనిపించింది. అన్వార్లలో ఒకరు దైవ ప్రవక్త (స)తో ఇలా అన్నారు: “నా తల్లిదండ్రులు మీకు బలి కావుగాకా!.. దయచేసి ఈ గుర్రాన్ని నాకు ప్రసాదించండి.” అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) “ఇది నీదే” అని బదులిచ్చారు. (షరఫ్-ఉల్-ముస్తఫా, భాగం 3, హదీసు 1040, దారుల్-ఇస్లామ్ అల్-ఇస్లామియా, మొదటి ముద్రణ, 2003, పేజీ 299)

హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: దైవ ప్రవక్త (స) మరణానికి దారి తీసిన అనారోగ్య సమయంలో, ప్రవక్త(స) “ఓ ఆయిషా! ఆ బంగారం ఏమైంది?” అని అడిగారు. వారు (రజి) ఇంట్లో ఉన్న ఐదు నుండి తొమ్మిది వరకు ఉన్న బంగారు నాణేలను తెచ్చి దైవ ప్రవక్త (స)కు ఇచ్చారు. వాటిని తమ చేతిలో అటు ఇటు తిప్పుతూ దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ఈ బంగారం తన వద్ద ఉండగానే అల్లాహ్ తఆలాను కలుసుకుంటే, ముహమ్మద్ (స) ఆయన ముందు ఏ స్థితిలో నిలబడగలడు? ఓ ఆయిషా!

ఈ బంగారాన్ని ఖర్చు చేయి.” అనగా, దానిని పంచిపెట్టమని ప్రవక్త(స) వారికి చెప్పారు. **(మస్నద్ అహ్మద్ బిన్ హంబల్, సంపుటి 8, హదీసు 24726, అలిమ్-ఉల్-కుతుబ్, బీరుట్, 1998, పేజీ 53)**

ఒక సందర్భంలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఇలా పేర్కొన్నారు: “ఒకసారి దైవ ప్రవక్త (స) ఇంటికి వచ్చి, ‘మన ఇంట్లో ఏముంది?’ అని అడిగారు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) రెండు బంగారు నాణేలను బయటకు తీసి ప్రవక్త(స)కు ఇచ్చి, ‘మన దగ్గర ఉన్నది ఇంతే’ అని చెప్పారు. దైవ ప్రవక్త (స) వాటిని తమ అరచేతిలో ఉంచు కుని ఇలా అన్నారు: ‘రెండు బంగారు నాణేలను వదిలివెళ్ళే ప్రవక్త పరిస్థితి ఏమిటి?’ ఆ తర్వాత ప్రవక్త(స) వెంటనే వాటిని పంచిపెట్టేశారు.”

(మల్బూజాత్, సంపుటి 9, పేజీ 281, ఎడిషన్ 2022)

హునైన్ యుద్ధంలో లభించిన యుద్ధ సంపదకు సంబంధించిన వివరాలు:

ఆ యుద్ధ సంపదగా ఆరు వేల (6000) మంది స్త్రీ-పురుష యుద్ధ ఖైదీలు లభించారు. కొన్ని కథనాలు ఈ సంఖ్యను ఎనిమిది వేలు (8000)గా పేర్కొన్నాయి. ఇందులో ఇరవై నాలుగువేల (24000) ఒంటెలు, నలభై వేల (40,000)కు పైగా గొర్రెలు మరియు మేకలు, అలాగే నాలుగు వేల (4000) ‘ఔకియా’ల వెండి (ఇది సుమారు 490 కిలోగ్రాములకు సమానం) ఉన్నాయి. ఒక ‘ఔకియా’ అనేది పదిన్నర తులాలకు సమానం. దైవ ప్రవక్త (స) ఆ యుద్ధ సంపదను, అరబ్బులలోని ప్రముఖులు మరియు వారి తెగలలో గౌరవం, ప్రభావం కలిగిన వ్యక్తులతో స్నేహపూర్వక సంబంధాలను పెంపొందించుకోవడానికి పంపిణీ చేయడం వంటి ఆ ప్రక్రియను మొదలు పెట్టారు. వారిని తనకు దగ్గరకు చేసుకోవడానికి దైవ ప్రవక్త (స) వారికి బహుమతులు ప్రసాదించారు. వెండి మరియు ఖైదీలతో పాటు, కొందరికి 100 ఒంటెలను, మరికొందరికి 50 ఒంటెలను ప్రవక్త(స) ఇచ్చారు. అబూ సుఫ్యాన్ బిన్ హర్బ్కు వంద ఒంటెలు ఇవ్వబడ్డాయి. అబూ సుఫ్యాన్ దైవ ప్రవక్త (స) సమక్షానికి వచ్చినప్పుడు, ప్రవక్త(స) ముందు ఉన్న వెండి కుప్పను చూసి అతడు ఇలా అన్నాడు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స), మీరు ఖురైష్లలోనే అత్యంత ధనవంతులుగా మారారు.” దైవ ప్రవక్త (స) చిరునవ్వు నవ్వి, అబూ సుఫ్యాన్కు 40 ఔకియాల వెండిని మరియు వంద ఒంటెలను ఇచ్చారు. అప్పుడు అబూ సుఫ్యాన్, “దయచేసి నా కుమారుడు యజీద్ కు కూడా ఏదైనా ఇవ్వండి” అని కోరారు. దైవప్రవక్త (స) అతనికి కూడా 40 ఔకియాల వెండి మరియు వంద ఒంటెలు ఇవ్వాలని ఆదేశించారు. ఈ యజీద్ అబూ సుఫ్యాన్ కుమారుడు. చరిత్రలో అపఖ్యాతి పాలైన యజీద్ ఇతను కాదు (ఆ రెండవ యజీద్ అబూ సుఫ్యాన్ మనవడు మరియు హజ్రత్ ముఅవియా కుమారుడు). ఏది ఏమైనప్పటికీ, అబూ సుఫ్యాన్ అప్పుడు, “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స), దయచేసి నా మరో కుమారుడు ముఅవియాకు కూడా ఏదైనా ఇవ్వండి” అని కోరారు. దైవ ప్రవక్త (స) అతనికి కూడా 40 ఔకియాల వెండి మరియు వంద ఒంటెలు ఇవ్వాలని ఆదేశించారు. దీనిపై అబూ సుఫ్యాన్ ఇలా అన్నారు: “నా తల్లిదండ్రులు మీ కోసం అంకితం అవుదురు గాకా! (అంటే మీ వట్ల నాకున్న అపారమైన గౌరవం మరియు ప్రేమను తెలియజేస్తున్నాను). మీరు నిజంగానే అత్యంత ఉదారస్వభావులు. నేను మీతో యుద్ధం చేసినప్పుడు, మీరు ఎంత గొప్పయోధుడిగా నిలిచారో చూశాను. ఆ తర్వాత నేను మీతో సంధి చేసుకున్నప్పుడు, సంధి విషయంలోనూ మీరు ఎంత గొప్పవారో చూశాను. అల్లాహ్ మీకు అత్యుత్తమ ప్రతిఫలాన్ని ప్రసాదించుగాకా!”

(షరాహ్ -అల్లామా అల్-జుర్ఘానీ, సంపుటి 4, పేజీలు 18-19)(సుబులుల్ -హుదా, సంపుటి 5, పేజీ 396) (దాయిరే మారిఫ్ సీరత్ ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ (స), సంపుటి 9, బజ్జ్-ఎ-ఇక్బాల్ లాహోర్, పేజీ 289) (గజ్వ-ఎ-హునైన్, బస్మీల్, పేజీలు 273-274, 217) (ఫుర్రూగ్-ఎ-సీరత్, పదం: ఔకియా, పేజీ 49)

దైవ ప్రవక్త (స) ఉదారత మరియు బహుమతుల ద్వారా లబ్ధి పొందిన వారిలో మక్కా నాయకులలో ఒకరైన సఫ్యాన్ బిన్ ఉమయ్య కూడా ఉన్నారు. హునైన్ యుద్ధం కోసం దైవ ప్రవక్త (స) కవచాలు మరియు ఆయుధాలను అప్పుగా తీసుకున్నదివీ సఫ్యాన్ దగ్గరే. సఫ్యాన్ హునైన్ యుద్ధంలో పాల్గొన్నప్పుడు ఇంకా బహుదైవారాధకుడిగానే ఉండేవాడు, కానీ ఆ యుద్ధం జరుగుతుండగానే అతని హృదయంలో మార్పు రావడం మొదలైంది. యుద్ధంలో లభించిన సంపదను పంపిణీ చేసే సమయం వచ్చినప్పుడు, దైవప్రవక్త (స) అతనికి వంద ఒంటెలను ఇచ్చారు. ‘సహీహ్ ముస్లిం’లోని ఒక కథనం ప్రకారం, ప్రవక్త(స)అతనికి మూడు వందల ఒంటెలను ఇచ్చారు.

మరొక కథనం ప్రకారం, ఆ రోజుల్లో దైవప్రవక్త (స), యుద్ధంలో లభించిన ఒంటెలు మరియు మేకలతో నిండిన ఒక లోయ గుండా వెళ్తుండగా, అంతటి అపారమైన సంపదను చూసి సఫ్యాన్ ఆశ్చర్యపోయాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ఓ అబూ వహబీ! (ఇది సఫ్యాన్ యొక్క బిరుదు/పిలుపు పేరు). ఈ లోయ నిన్ను ఆశ్చర్యపరిచిందా?” దానికి అతను “అవును” అని సమాధానమిచ్చాడు. అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స)“ఇదంతా నీదే. దీన్ని తీసుకో” అని అన్నారు. వెంటనే సఫ్యాన్ ఇలా అన్నాడు:

అహ్మద్ బిన్ హాథనలు

దైవ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఇలా సెలవిచ్చారు: “ఒక సమాజానికి ప్రారంభములో నేను, అదే సమాజానికి చివరిలో ఈసా ఇబ్నే మరియు ఉన్నచో ఆ సమాజం ఎన్నడు నాశనం కాదు.”

(కంజూలుల్ ఆమాల్, హర్స్ అల్ ఖాఫ్, కితాబుల్ ఖియామతు, బాబ్ ఖరూజుల్ మస్బి, 38671)

దుఆ ఆశించువారు: Muhammad Nazeer Ahmad sb, warangal, (Telangana)

“మీరు అల్లాహ్ ప్రవక్త అని నేను సాక్ష్యమిస్తున్నాను, ఎందుకంటే కేవలం ఒక ప్రవక్త మాత్రమే ఇలాంటి రీతిలో దానం చేయగలరు.” మరొక కథనం ప్రకారం, స్వయంగా సఫ్యాన్ బిన్ ఉమయ్య ఇలా చెప్పారు: “దైవప్రవక్త (స) నాకు హునైన్ యుద్ధ సంపద నుండి ఎంతగా దానం చేశారంటే, అంతకుముందు సృష్టిలో నాకు అత్యంత అయిష్టమైన వ్యక్తిగా ఉన్నవారే, ఆ తర్వాత నాకు అత్యంత ప్రിയమైన వ్యక్తిగా మారిపోయారు.” క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, దైవ ప్రవక్త (స) అరేబియాలోని వివిధ నాయకులకు దానం చేస్తూ వచ్చారు. వారి సంఖ్య 50కి పైగా ఉంటుందని చెప్పబడింది.

(సహీముస్లిం, కితాబుల్-ఫజాయిల్, హదీసు 2313) (దాయిరా మారిఫ్ సీరత్ ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ (స), సంపుటి 9, బజ్జ్ ఇక్బాల్ లాహోర్, పేజీలు 236-237) (షరాహ్ జుర్ఘానీ, సంపుటి 4, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియా, పేజీ 21) (బులుఉల్-మక్బూన్ సీరత్ ఎన్సైక్లోపీడియా, సంపుటి 9, మక్తబా దారుల్-ఇస్లాం, రియాద్, పేజీ 341) (సుబులుల్-హుదా, సంపుటి 5, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియా, పేజీ 396)

హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం ఇలా పేర్కొన్నారు:

‘ఒక సందర్భంలో, దైవప్రవక్త (స) వద్ద మేకలు మరియు గొర్రెలతో కూడిన పెద్ద మంద ఉండేది. ఒక అవిశ్వాసి ఇలా అన్నాడు: ‘మీ వద్ద ఉన్నన్ని మేకలు మరియు గొర్రెలు కైనర్ (రోమన్ చక్రవర్తి) లేదా కిస్రా (పర్షియన్ చక్రవర్తి) వద్ద కూడా లేవు.’ అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) ఆ మంద మొత్తాన్ని ఆ వ్యక్తికి ఇచ్చేశారు. ఆ వ్యక్తి వెంటనే దైవ ప్రవక్త (స)ను స్వీకరించాడు మరియు అంతటి గొప్ప ఉదారతను ఒక ప్రవక్త మాత్రమే ప్రదర్శించగలరని గ్రహించాడు.”

(మల్బూజాత్, సంపుటి 2, పేజీ 425, 2022 ఎడిషన్)

ఆ తర్వాత, దైవప్రవక్త (స) హజ్రత్ జైద్ బిన్ సాబిత్ (రజి)ను మిగిలిన వారిని పిలవమని ఆదేశించారు. అప్పుడు మిగిలి ఉన్న సంపదను వారి మధ్య పంపిణీ చేశారు. ప్రతి వ్యక్తికి నాలుగు ఒంటెలు లేదా 40 గొర్రెలు లభించాయి. ఆ విధంగా, దైవప్రవక్త (స) యుద్ధంలో లభించిన ఆ సంపద మొత్తాన్ని పంపిణీ చేశారు. ఆ సమయం వరకు యుద్ధ సంపదగా పొందిన సంపదలో ఇదే అత్యధికమైనది.

దైవప్రవక్త (స) వారి శుభప్రదమైన వ్యక్తిత్వంలోని ఈ అంశం ఆలోచించ దగినది. ముస్లింలు పేదవారిగా మరియు సంపద లేనివారిగా ఉండేవారని, అందుకే భౌతిక ప్రయోజనాల కోసం యుద్ధాలు ప్రారంభించారని ప్రత్యర్థులు ఆరోపణలు చేస్తారు. ఒకవేళ ఆ వాదనలో ఏమాత్రం నిజం ఉండి ఉన్నా, హునైన్ యుద్ధ సంపదను చాలా భిన్నమైన రీతిలో పంపిణీ చేసి ఉండేవారు. అయితే, ముస్లింలు కాని వారి హృదయాలను గెలుచుకోవడానికి మరియు వారిలో నయోధ్యను పెంపొందించడానికి ఆ యుద్ధ సంపదలో గణనీయమైన భాగాన్ని కేటాయించినట్లు ఇక్కడ మనం చూస్తాము. ఇది ఖురైష్ నాయకులకు ఇవ్వబడింది. కొన్ని కథనాల ప్రకారం, ఆ సంపద మొత్తాన్ని ఇతరులకు పంపిణీ చేశారు. **(షరాహ్ జుర్ఘానీ, సంపుటి 4, పేజీ 27, దారుల్ కుతుబ్ అల్-ఇల్మియా, బీరూట్) (గజ్వ-ఎ-హునైన్, బస్మీల్, పేజీ 270) (దాయిరే మారిఫ్ సీరత్ ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ (స), సంపుటి 9, పేజీ 289, 322-323)(సీరతున్నబి (స), షిల్లీ సుమానీ, భాగం 1, పేజీ 396, భాగం 4, మక్తబా ఇస్లామియా, 2012)**

ఈ నిర్ణయం వెనుక ఇతర వివేకవంతమైన కారణాలు లేదా ఆలోచనలు ఉండి ఉండవచ్చు, కానీ ప్రవక్త (స) తన కోసం ఏమీ దాచుకోలేదని ప్రపంచం చూసింది. వాస్తవానికి, వారికి అత్యంత అంకితభావం మరియు విశ్వాసం కలిగిన సహచరులు, మదీనాకు చెందిన ‘అన్సార్’ కూడా ఈ యుద్ధ సంపద నుండి ఏమీ పొందలేదు లేదా వారికి చాలా తక్కువ వాటా మాత్రమే లభించింది.

హునైన్ యుద్ధం జరిగిన రోజున, ఒక మహిళ, ప్రవక్త (స) సమక్షానికి వచ్చి కొన్ని పద్యాలను వినిపించింది. అందులో ఆమె, ప్రవక్త(స) శిశువుగా ఉన్నప్పుడు హవాజీన్ తెగలో పాలు త్రాగి పెరిగిన రోజులను ప్రస్తావించింది. అప్పుడు, ప్రవక్త (స) హవాజీన్ తెగ నుండి స్వాధీనం చేసుకున్న సంపదను వారికి తిరిగి ఇచ్చేశారు మరియు వారికి ఎంతో ఉదారంగా బహుమతులు ప్రసాదించారు. ఆ బహుమతుల విలువ సుమారు 5,00,000 దిర్హమ్లు ఉంటుందని అంచనా వేయబడింది. ఇబ్న్ దిహ్య్ పేర్కొన్నట్లుగా, ఇది ఉదారతకు ఉన్నత స్థాయి. ఇంతటి ఉదారత గురించి అంతకు ముందెన్నడూ వినలేదు.

(సుబులుల్-హుదా, సంపుటి 7, పేజీ 51, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియా, 1993)

హవాజీన్ ప్రతినిధులు ఇస్లాం స్వీకరించిన తర్వాత అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి, తమ ఆస్తిని మరియు బందీలను తిరిగి ఇవ్వాలని కోరినప్పుడు, అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) నిలబడి ఇలా అన్నారు: “సత్యం నాకు చాలా ప్రీయమైనది. ఈ రెండింటిలో ఒక దానిని ఎంచుకోండి: మీ బందీలనైనా తిరిగి తీసుకోండి లేదా మీ ఆస్తివైనా తీసుకోండి. నేను ‘జిరానా’ వద్ద మీ కోసం వేచి ఉన్నాను.” వాస్తవానికి, అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) తాయిఫ్ నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, వారు వచ్చి తమ ఆస్తిని మరియు బందీలను అడుగుతారనే ఆశతో పది రాత్రుల కంటే ఎక్కువ కాలం వేచిఉన్నారు. అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) ఆ రెండింటిలో ఒకదానిని మాత్రమే తిరిగి ఇస్తారని వారికి స్పష్టమైనప్పుడు, వారు “అయితే మేము మా బందీలనే ఎంచుకుంటాము” అని అన్నారు. అప్పుడు అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) ముస్లింల మధ్య నిలబడి, అల్లాహ్ను ఆయనకు తగిన విధంగా స్తుతించి, ఇలా అన్నారు: “మీ ఈ సోదరులు పశ్చాత్తాపంతో మన వద్దకు వచ్చారు,

అహ్మద్ బిన్ హాథనలు

“ఒక ముసల్మానుడి విశిష్ట లక్షణమేమనగా, తన ముసల్మాను సోదరుడిని చూసినప్పుడు అతని కోసం దగ్గరిగా కూర్చోవలెను.” అనగా అతనికి కూడ కూర్చోవడానికి చోటును ఇవ్వవలెను.

(మిష్కాతుల్ మసాబిహ్, కితాబుల్ అదబ్, బాబుల్ఖియామ్, ఫసలుస్సాలిన్)

దుఆ ఆశించువారు: Muhammad Vazeer Ahmad sb

వారి బందీలను వారికి తిరిగి ఇవ్వడం సముచితమని నేను భావిస్తున్నాను. కాబట్టి, మీలో ఎవరైనా తమ వాటాను స్వచ్ఛందంగా తిరిగి ఇవ్వాలనుకుంటే అలా చేయవచ్చు. ఒకవేళ ఎవరైనా తమ వాటాను ఉంచుకోవాలని అనుకున్నా, వారు దానిని తిరిగి ఇవ్వాలి. భవిష్యత్తులో అల్లాహ్ మనకు ప్రసాదించే యుద్ధ సంపద నుండి వారికి దానికి తగిన పరిహారం చెల్లిస్తాము.” ప్రజలు ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స)! మీ కోసం మేము ఈ బందీలను స్వచ్ఛందంగా వదులుకుంటున్నాము. మాకు ఎటువంటి పరిహారం అవసరం లేదు.” అప్పుడు అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీలో ఎవరు దీనికి అంగీకరించారో, ఎవరు అంగీకరించలేదో మాకు తెలియదు. కాబట్టి మీరు తిరిగి వెళ్ళండి, మీ నాయకులు మీ నిర్ణయాన్ని మా ముందు ప్రస్తావించ నివ్వండి.” ఈ విషయంలో ప్రవక్త (స) ఎంతో జాగ్రత్త వహించారు. బందీలను నిజంగానే స్వచ్ఛందంగా తిరిగి ఇస్తున్నారనే విషయంపై ఎటువంటి సందేహం లేకుండా స్పష్టత ఉండాలనే ఉద్దేశంతో, ప్రజల నిర్ణయాన్ని తెగ నాయకులు తెలియజేయాలని ప్రవక్త(స) సూచించారు. ప్రజలు అక్కడి నుండి వెళ్ళి, తమ నాయకులతో చర్చలు జరిపారు. ఆ తర్వాత, వారు తిరిగి ప్రవక్త (స)వద్దకు వచ్చి, ప్రజలందరూ స్వచ్ఛందంగా అంగీకరించారని మరియు బందీలను తిరిగి ఇచ్చేయడానికి అనుమతి ఇచ్చారని ప్రవక్త(స)కు తెలియ జేశారు. ఆ విధంగా, ప్రవక్త (స) ఎటువంటి పరిహారం తీసుకోకుండానే హవాజీన్ బందీలను విడుదల చేశారు.

(సహీ-బుఖారీ అనువాదం, కితాబుల్-వకాలహ్, హదీసు 2307-2308, సంపుటి 4, నిజారత్ ఇషాఅత్, పేజీలు 292-294)

ప్రవక్త(స)వారిని బానిసత్వం నుండి విముక్తులను చేయడమే కాకుండా, వారికి కొత్త వస్త్రాలను కూడా బహుకరించారు. ఆ వస్త్రాలను కొనుగోలు చేయడానికి వారు(స) ప్రత్యేకంగా ఒక సహచరుణ్ణి మక్కాకు పంపారు. వారు(స) ఇలా గట్టిగా ఆదేశించారు: ఫలాయఖ్ రుజుల్ హుగ్రు మిన్ హుం ఇల్లా కాసియ్యున్ అనగా “విముక్తి పొందుతున్న వారిలో ఎవరూ వస్త్రాలు లేకుండా వెళ్ళకూడదు.”

(సీరతుల్ హలబియ్య, సంపుటి 3, పేజీ 181, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియ్య, బీరూట్) హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: హునైస్ యుద్ధం రోజున, ప్రజలు అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) వద్దకు వచ్చి సహాయం కోరారు. అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) తమ వద్ద ఉన్న గొర్రెలు, మేకలు మరియు ఒంటెల మందల నుండి ఏమీ మిగలనంత వరకు వారికి ఇచ్చివేశారు. అప్పుడు అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “మీరు ఏమి కోరుకుంటున్నారు? నేను పిసినారిగా మారాలని కోరుకుంటున్నారా? అల్లాహ్ ప్రమాణం!, నేను పిసినారిని కాను, పిరికివాడిని కాను మరియు అసత్యం పలికేవాడిని కూడాకాను.” (సుబులుల్-హుదా, సంపుటి 7, పేజీ 53, దారుల్-కుతుబుల్-ఇల్మియ్య, 1993)

ఈ కోణంలో చూస్తే, దైవప్రవక్త (స) ఎప్పుడూ వివేకం, ఉద్దేశ్యం లేకుండా ఉదారతను లేదా దాతృత్వాన్ని ప్రదర్శించలేదని మనం గమనించవచ్చు. అడిగిన వారికి వారు ఇచ్చేవారన్నదానిలో సందేహం లేదు మరియు అడిగిన వ్యక్తిని చాలా అరుదుగా మాత్రమే తిరస్కరించేవారు. అయితే, కొన్ని సందర్భాల్లో, వారు వివేకంతో కొందరికి ఇవ్వకుండా ఉండేవారు. అటువంటి నిర్ణయాల వెనుక వివిధ అంశాలు మరియు వివేకం ఉండేవి.

ఉదాహరణకు, ఒక సందర్భంలో దైవప్రవక్త (స) ప్రజల మధ్య సంపదను పంచుతున్నారు. చాలా మందికి బహుమతులు ఇవ్వబడుతుండగా, ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తిని విస్మరించారు మరియు అతనికి ఏమీ ఇవ్వలేదు. హజ్రత్ సద్ బిన్ అబీ వక్కాస్ (రజి) ఇలా తెలిపారు: బహుమతులు పొందిన చాలా మంది కంటే ఈ వ్యక్తి తనకు ఎక్కువ ఆవుడు. అతనికి కూడా ఏదైనా లభించాలని కోరుకుంటూ, ఆయన ఇలా అన్నారు: “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త (స), మీరు ఫలానా వ్యక్తిని ఎందుకు వదిలివేశారు? అల్లాహ్ ప్రమాణం!, నేను అతన్ని ఒక విశ్వాసిగా భావిస్తున్నాను.” అప్పుడు దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా అడిగారు: “అతడు ముస్లిం వ్యక్తా!.” హజ్రత్ సాద్ (రజి) ఇలా తెలిపారు: ప్రవక్త(స) కాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయారు. అయితే, ఆ వ్యక్తి స్వభావం గురించి తనకు తెలిసిన విషయాలు ఆయన్ని మళ్ళీ మాట్లాడేలా చేశాయి. ఆయన తన ప్రశ్నను పునరుద్ఘాటించిస్తూ, “ఆ వ్యక్తిని మీరు ఎందుకు విడిచిపెట్టారు? అల్లాహ్ సాక్షిగా, నేను ప్రమాణం! అతన్ని ఒక ‘ముమిన్’ (విశ్వాసి)గా భావిస్తున్నాను” అని అన్నారు. అందుకు ప్రవక్త (స) మళ్ళీ, అతడు ముస్లిం వ్యక్తా! అని అడిగారు. ఆ వ్యక్తి గురించి తనకు తెలిసిన విషయాల వల్ల హజ్రత్ సాద్ (రజి) మళ్ళీ అదే విషయాన్ని చెప్పాల్సి వచ్చింది, అప్పుడు కూడా అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) అదే సమాధానం ఇచ్చారు. ఆ తర్వాత, ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “ఓ సాద్! ఒక వ్యక్తి నాకు అత్యంత ప్రియమైనవాడైనప్పటికీ, అల్లాహ్ అతన్ని నరకాగ్నిలో పడేస్తాడేమోనన్న భయంతో నేను (అతనికి ఇవ్వకుండా) మరొకరికి ఇస్తుంటాను.” (సహీ బుఖారీ అనువాదం, కితాబుల్-ఈమాన్, హదీసు 27, సంపుటి 1, పేజీలు 68-69)

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, హజ్రత్ సాద్ (రజి) అంచనా సరైనదే అయినప్పటికీ, పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ఇతర అంశాలు కూడా ఉండేవి. ప్రవక్త (స) కొన్నిసార్లు వ్యక్తుల విశ్వాసాన్ని బలపరచడానికి వారికి (బహుమతులు) ఇచ్చేవారు. అనేక ఉదాహరణలు నిరూపించినట్లుగా, కొందరు వ్యక్తులు బహుమతులు లేదా కొన్ని లౌకిక ప్రయోజనాలను పొందిన తర్వాతే తమ విశ్వాసంలో స్థిరంగా ఉంటారు.

ఈ హదీసును వివరిస్తూ, హజ్రత్ జైనుల్-అబిదీన్ సయ్యద్ వలీయుల్లా షా సాహిబ్ (రజి) ‘ముమిన్’ (విశ్వాసి) మరియు ‘ముస్లిం’ అనే పదాల గురించి ఇలా రాశారు: ఈ హదీసును ఉదహరించడం ద్వారా ఇమామ్ బుఖారీ ‘ఈమాన్’ (విశ్వాసం) మరియు ‘ఇస్లాం’ మధ్య ఉన్న ప్రాథమిక వ్యత్యాసాన్ని స్పష్టం చేశారు. విశ్వాసం అనేది అంతర్గత ఆధ్యాత్మిక స్థితిని సూచిస్తుంది, కాగా ఇస్లాం అనేది ఒక వ్యక్తి యొక్క బాహ్య స్థితి మరియు ప్రవర్తనకు సంబంధించినది. ఈ విధంగా, మరొక వ్యక్తి యొక్క ఆధ్యాత్మిక స్థితి గురించి అభిప్రాయాలను వ్యక్తం చేసేటప్పుడు జాగ్రత్త వహించాలని ప్రవక్త (స) విశ్వాసులకు బోధించారు. హృదయాల అంతర్గత స్థితికి సంబంధించిన నిజమైన జ్ఞానం సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ కు మాత్రమే తెలుసు. ప్రవక్త (స) ఎవరికి ఇవ్వకూడదని భావించారో ఆ సహచరుడు హజ్రత్ జుయైల్ బిన్ సురాకా (రజి). వారు ఒక నిజాయితీ గల ముహాజిర్ (మక్కా నుండి వలస వచ్చినవారు). ప్రవక్త (స) వారి ఎంతో ప్రేమించే వారు. అయినప్పటికీ, ఈ అప్యాయత ఉన్నప్పటికీ మరియు హజ్రత్ సాద్ (రజి) పదేపదే నొక్కి చెప్పినప్పటికీ, దైవ ప్రవక్త (స) ఈ ముఖ్యమైన సూత్రాన్ని బోధించారు మరియు విశ్వాసానికి, ఇస్లాంకు మధ్య నిజంగా ఉన్న భేదాన్ని కాపాడాలని నొక్కి చెప్పారు.

ఆధ్యాత్మికంగా బలహీనంగా ఉన్నవారి పట్ల శ్రద్ధ వహించాలని, తద్వారా వారు తమ బలహీనత కారణంగా తడబడకుండా ఉంటారని దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరులకు బోధించారని కూడా ఈ సంఘటన తెలియజేస్తుంది. ఒక సున్నితమైన మొక్కకు, బాగా పెరిగిన చెట్టుకు అవసరం లేని స్థాయి శ్రద్ధ అవసరం. ప్రజల విశ్వాసాన్ని హాని నుండి కాపాడటానికి దైవప్రవక్త (స) అతి చిన్న విషయాలపై కూడా శ్రద్ధ పెట్టారు.

ఈ విషయంలో, అవగాహన లేని కొందరు వ్యక్తులు చాలా అనుచితమైన వైఖరిని అవలంబిస్తారు. బలహీనమైన వారిని తప్పుదోవ పట్టించే లేదా వారిని పతనం వైపు నడిపించే పరిస్థితుల నుండి రక్షించడానికి బదులుగా, వారే ఆ పతనానికి కారణ మవుతారు. కరుణతో కూడిన విధానాన్ని అనుసరించడానికి బదులుగా, వారు బలహీనమైన విశ్వాసం కలిగిన వారి విశ్వాసాన్ని బహిరంగంగా విమర్శిస్తారు లేదా దాడి చేస్తారు. అటువంటి వారికి ఈ అలవాటు ఉంటుంది, తత్ఫలితంగా వారు ఆ వ్యక్తులను తమకు మరింత దూరం చేసుకుంటారు. దీనివల్ల బలహీనమైన విశ్వాసం మరింత బలహీన పడుతుంది. మనం ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోవలసిన పాఠం ఇది. దైవ ప్రవక్త (స) ఈ విషయంలో ఎంత జాగ్రత్త వహించేవారంటే, ఇతరుల సమక్షంలో ఒకరి విశ్వాసాన్ని అతిగా పొగడడాన్ని కూడా వారు నిరుత్సాహపరిచేవారు. దీనికి కారణం కేవలం ఒకరి ముఖం మీదే పొగడటం వల్ల ఆ వ్యక్తికి హాని కలగవచ్చు అని మాత్రమే కాదు, ఇటువంటి పోలికలు పరోక్షంగా ఇతరుల విశ్వాసం మరియు ప్రవర్తనను తక్కువ చేయడం లేదా వాటిపై అనుమానాలు రేకెత్తించడం కూడా కావచ్చు. ఈ ఒక్క సంఘటన ద్వారా, దైవ ప్రవక్త (స) నాలుగు ముఖ్యమైన పాఠాలను బోధించారు. షా సాహిబ్ ఆ నాలుగు పాఠాలను ఇలా పేర్కొన్నారు: మొదటిది, ఇస్లాం మరియు విశ్వాసం మధ్య వ్యత్యాసం. అనగా, ఇస్లాంను స్వీకరించడం మరియు నిజమైన విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉండటం ఒకటే కాదు. ఎందుకంటే ఒకటి బాహ్య ప్రవర్తనకు సంబంధించినది కాగా, మరొకటి హృదయ స్థితికి సంబంధించినది. రెండవది, పదాల సరైన మరియు జాగ్రత్తతో కూడిన వినియోగం. అనగా, సందర్భం మరియు పరిస్థితిని బట్టి సరైన మాటలను వాడాలి. మూడవది, ఓదార్పు మరియు ధైర్యం, అవసరమైన వారి పట్ల శ్రద్ధ వహించడం. అనగా, వేర్వేరు వ్యక్తులకు ఏది మేలు చేస్తుందో అంచనా వేయాలి. నాలుగవది, మరొక వ్యక్తి విశ్వాసం మరియు ప్రవర్తనపై అనాలోచితంగా దాడి చేసే విధంగా ఎవరినైనా పొగడకూడదు. దైవ ప్రవక్త (స) జీవితంలోని ప్రతి సంఘటన విజ్ఞానం మరియు నైతిక సంస్కరణల నిధి.

(సహీ బుఖారీ అనువాదం, సంపుటి 1, నజారత్ ఇషాఅత్, పేజీ 70)

హజ్రత్ మసీహ్ మోహూద్(అ) దైవ ప్రవక్త (స) వారి గొప్ప నైతిక గుణాలను వివరిస్తూ ఇలా అన్నారు: “దైవప్రవక్త (స) ప్రతి విషయంలోనూ పరిపూర్ణమైన సమతుల్యతను పాటించేవారు. ప్రతి నైతిక గుణం సరైన సమయంలో మరియు సందర్భంలో వ్యక్తమయ్యేది. ఆ గొప్ప గుణాలలో, వారి ఉదారత ఎల్లప్పుడూ సరైన స్థలంలో మరియు పరిస్థితి అవసరాలకు అనుగుణంగా ప్రదర్శించబడేది. అలాగే, వారి త్యాగనిరతి సముచితంగా ప్రదర్శించబడేది. మరియు వారి దయ, అనుగ్రహం కూడా ఎల్లప్పుడూ పరిపూర్ణ విజ్ఞానం మరియు సమతుల్యతతో వ్యక్తమయ్యేవి.” (బరహీన్-ఎ-అహ్మదీయ్యా, భాగం 3, రుహానీ ఖజాయిన్, సంపుటి 1, పేజీలు 194-195)

దైవ ప్రవక్త (స) వారి ఉదారతను, దయాగుణాన్ని వివరించే లెక్కలేనన్ని సంఘటనలు ఉన్నాయి. వాటి ద్వారా, వారి ఉత్తమ గుణంలోని అనేక ఇతర కోణాలను కూడా మనం చూస్తాము. ఏదేమైనా, వారి బోధనలు ఎంత పరిపూర్ణంగా సమతుల్యంగా ఉన్నాయో, వారి ప్రవర్తనలోని ప్రతి అంశం కూడా అదే సమతుల్యతను ప్రతిబింబించింది.

దైవప్రవక్త (స) వారి ధన్యమైన జీవితం మరియు గుణంలోని ప్రతి అంశంపై మననం చేసుకోవడానికి, అట్టి మార్గదర్శకత్వం ప్రకారం నడుచుకోవడానికి సర్వశక్తి మంతుడైన అల్లాహ్ మనకు కూడా సామర్థ్యాన్ని ప్రసాదించుగాక! వారి ఉత్తమ ఆదర్శాన్ని అనుసరించడానికి మనం కృషి చేయవలెయును మరియు సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ యొక్క ప్రీతికి అనుగుణంగా మన జీవితాలను తీర్చిదిద్దుకోవలెను.

వర్తమాన ఖిలాఫా వాఘ్ములు

“అల్లాహ్ మరియు అతని ప్రవక్త పట్ల సంపూర్ణ ప్రేమాభిమానాలు లేనంత వరకు ప్రాపంచిక ప్రేమ తగ్గదు, అదే విధముగా మరణించు సమయంలో మానవునికి మనశ్శాంతి లభించదు, మరణ సమయంలో కల్గే ఆందోళన కూడ దూరం కాదు. ” (జుమా ప్రసంగం 14 సెప్టెంబర్ 2018)

దుఆ ఆశించువారు: **Darga sb, jamat Ahmadiyya Vizag (A.P)**

99633 83271 Pro. SK.Sultan 97014 62176

Oxygen Nursery
All kind of Plants are Available.

➤ Rajahmundry
➤ Kadiyapu lanka, E.G.dist.
➤ Andhra Pradesh 533126.
➤ #email. oxygennursery786@gmail.com
Love for All...Hatred for None

జుమా ప్రసంగము

ఒక వ్యక్తి, బహుశా రావల్పిండికి చెందిన హజ్రత్ హక్మీమ్ షా నవాజ్ సాహిబ్ అయి ఉంటారు. ఒక చిన్న సంచిలో ఉన్న 17 పౌండ్ల నగదును హుజూర్ (అ) కానుకగా ఇచ్చారు. హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) ఆ సంచిని స్వీకరించి తన జేబులో పెట్టుకున్నారు. మెట్ల కింద ఒక బిచ్చగాడు నిలబడి భిక్ష అడిగాడు. హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) వెంటనే అదే సంచిని తన జేబులోంచి తీసి ఆ బిచ్చగాడి చేతిలో పెట్టారు.

‘నేను రెండు సంవత్సరాల బాలుడిగా ఉన్నప్పుడు హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అలైహిస్సలాం)ను మొదటిసారి చూశాను... అల్లాహ్ మీద ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాను, వారికంటే ఉత్తముడైన, శీలంలో మరింత ఉన్నతమైన, మరింత ధర్మబద్ధమైన, ఒక పెద్దవారి కరుణతో మరింత ఆప్యాయతను కలిగిన, లేదా అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పట్ల ప్రేమలో మరింత లోతుగా లీనమైన వ్యక్తిని నేను ఎన్నడూ చూడలేదు.’ వారు మానవాళి మేలు కొరకు భూమిపై ఉదయించిన ఒక జ్యోతి, మరియు దీర్ఘకాలం పాటు విశ్వాస కరువును ఎదుర్కొన్న ఈ ప్రపంచంపై కురిసిన కరుణా వర్షం వంటివారు, దానిని తిరిగి జీవవంతం చేసి పచ్చదనంతో నింపారు.

సయ్యద్నా అమీరుల్ మోమినీన్ హజ్రత్ మిర్జా ముస్రూర్ అహ్మద్ ఖలీఫతుల్ మసీహుల్ ఖామిస్ అయ్యుదహుల్లాహు తఅలా బినస్రీహిల్ అజీజ్ (క్రీ.శ 26 జూన్ 2026 (26 ఎహసాన్ 1404 హి.శ) తేదిన మస్జిద్ ముబారక్ ఇస్లామాబాద్లో ప్రసంగించిన జుమా ఖుత్బా.

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْاَلَمِ وَالْجَنَنِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْاَلَمِ وَالْجَنَنِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْاَلَمِ وَالْجَنَنِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْاَلَمِ وَالْجَنَنِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ وَالْجَنَّةِ

సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ ఆజ్ఞలను పాటిస్తూ మరియు దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గారి ఆదర్శాన్ని అనుసరించే హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అలైహిస్సలాం) గారి జీవితంలో పేదల పట్ల వారు చూపిన శ్రద్ధ, ఉదారత మరియు దాతృత్వానికి సంబంధించిన అనేక వృత్తాంతాలు మనకు కనిపిస్తుంటాయి. ఇవి కేవలం వారు (అ) ప్రవక్తత్వ ప్రకటన చేసిన తర్వాత మాత్రమే కాకుండా, వారి (అ) జీవితపు తొలి సంవత్సరాలలో మరియు యువ్వనంలో కూడా, వారి(అ) ఉత్తమ నైతిక గుణాలకు సంబంధించిన సంఘటనలు మనకు కనిపిస్తుంటాయి. అంతేకాకుండా, అల్లాహ్ వారిని పెంచి పోషించిన వారి తల్లి జీవితాన్ని మనం పరిశీలించినప్పుడు కూడా, పేదల పట్ల వారు చూపిన శ్రద్ధ, వారి ఉదారత మరియు దాతృత్వానికి సంబంధించిన సంఘటనలు మనకు కనిపిస్తుంటాయి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, వారిని పెంచిన తల్లి వారికి ఉత్తమ నైతిక విలువలను కూడా నేర్పింది. అందువల్ల, అల్లాహ్ స్వయంగా హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అలైహిస్సలాం) గారి స్వభావంలో నద్గణాన్ని నింపగా, వారి తల్లి కూడా వారికి భక్తితో కూడిన వాతావరణాన్ని కల్పించింది. అందువల్ల, హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ అలైహిస్సలాం వారి తల్లి గారి ఔదార్యం మరియు దాతృత్వాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్షానీ (రజి) ఇలా వ్రాశారు:

“హజ్రత్ తల్లిగారు, చిరాగ్ బీబీ సాహిబా హోషియార్పూర్ జిల్లాలోని ఐమా గ్రామానికి చెందిన ఒక విశిష్టమైన మరియు ఉన్నతమైన మొఘల్ కుటుంబానికి చెందిన వారు. ఔదార్యం, దాతృత్వం మరియు ఆతిథ్యం వారి స్వభావంలో లోతుగా పాతుకుపోయి ఉన్నాయి. వినయం మరియు సద్గుణాలు గల స్త్రీ, కలిగి ఉండవలసిన అన్ని ఉన్నత నైతిక గుణాలు వారిలో ఉన్నాయి. వారు ఎల్లప్పుడూ ఉల్లాసంగా మరియు స్థిరంగా ఉండేవారు. వారు ఆతిథ్యం ఇవ్వడం పట్ల అత్యంత మక్కువ చూపేవారు మరియు అత్యంత దయగల హృదయం కలవారు. వారి ఉత్తమ నైతిక గుణాలను మరియు ఆతిథ్యాన్ని చూసిన వారిలో కొందరు ఇప్పటికీ జీవించి ఉన్నారు.” హజ్రత్ మౌల్వీ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్షానీ ఇది వ్రాస్తున్న సమయంలో, వారిలో కొందరు ఇంకా జీవించి ఉన్నారు. అతను ఇంకా ఇలా రాశాడు: “ఆతిథులు వస్తున్నారని, నలుగురికి భోజనం అవసరమని వారికి తెలిస్తే, వారు ఎనిమిది మంది కంటే ఎక్కువ మందికి సరిపడా భోజనం పంపేవారు. తద్వారా, ఇంకా ఎక్కువ మంది వచ్చి వారితో చేరినా, వారు కూడా తినగలిగే వారు. ఆతిథులు వచ్చినప్పుడు ఆమె ఎంతో సంతోషించేది.” ఆయన ఇంకా ఇలా వ్రాశారు, “ఆమె తన పట్టణంలోని పేదలు మరియు బలహీనుల పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనబరిచేవారు. మృతులకు ఖనన వస్త్రాలను ఏర్పాటు చేయడం ఆమె చేసే సాధారణ పనులలో ఒకటి. (ఎప్పుడైనా ఒక పేద వ్యక్తి మరణిస్తే, ఆమె వారి ఖనన వస్త్రాలు మరియు ఖననానికి ఏర్పాట్లు చేసేవారు.) సంక్లిష్టంగా చెప్పాలంటే, పేదల పట్ల ఆమెకున్న కరుణ మరియు సహాయం కారణంగా, ఆమె అందరికీ ప్రేమగల తల్లిగా మారారు.

“ఆ పుణ్యాత్మరాలైన తల్లి గారి ఈ గుణాలు మరియు సద్గుణాలు హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) గారి పెంపకంపై ప్రగాఢమైన ప్రభావాన్ని చూపాయి. వారు ఒక గొప్ప ఆధ్యాత్మిక కుటుంబానికి అధిపతి కావలసి ఉన్నందున, సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ ఆ తల్లి ద్వారా ఈ ఉన్నత గుణాల అభివృద్ధికి మొదటి నుండే ఏర్పాటు చేశారు. అంటే, మానవాళి పట్ల కరుణ, ఆతిథ్యం మరియు ఉదారతకు ఆదర్శప్రాయమైన, స్వరూపమైన, ప్రేమగల మరియు శ్రద్ధగల తల్లి సంరక్షణలో హుజూర్ (అ) పెరిగారు.

అందువల్ల, హుజూర్ (అ) తన తల్లి పాలతో పాటు ఈ గుణాలను కూడా పొందారని చెప్పవచ్చు. ఆత్మవిర్భరత, ధైర్యం, శౌర్యం మరియు నిష్కలకల్యం వంటి గుణాలను తన గౌరవనీయులైన తండ్రి నుండి వారసత్వంగా పొందగా, ఆతిథ్యం, ఉదారత మరియు మానవాళి పట్ల కరుణ వంటి గుణాలను తన పుణ్యాత్మరాలైన తల్లి ద్వారా వారసత్వంగా పొందారు. (హయాత్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 1, భాగం 2, పుటలు 217-218)

హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) యౌవనంలో చూపిన ఉదారతకు సంబంధించిన సంఘటనల విషయానికొస్తే, హజ్రత్ మియాం అల్లా యార్ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు: హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) సియాల్కోట్లో ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు, ఒకసారి వారి తల్లి మంగళ్ హజమ్ అనే వ్యక్తి ద్వారా హుజూర్ (అ)కు రెండు జతల బట్టలతో పాటు కొన్ని పిన్నియూన్లను సాంప్రదాయకంగా ఇంట్లో తయారుచేసిన మిరాయిలు పంపారు. హజ్రత్ మియాం అల్లాహ్ యార్ సాహిబ్ మరల ఇలా తెలియజేస్తున్నారు: తిరుగు

ప్రయాణంలో మంగళ్ వారి గ్రామం గుండా వెళ్తూ వారితో ఇలా అన్నారు: “నేను ఈ వస్తువులను సియాల్కోట్కు తీసుకెళ్లి ‘మసీద్ మౌఫూద్’ (అలైహిస్సలాం) గారికి సమర్పించినప్పుడు, వారు నాతో, ‘నీ వాటాకు సంబంధించిన దానిని నువ్వు తీసుకుని, నా వాటాను మాత్రమే నాకు ఇవ్వ’ అని అన్నారు. అప్పుడు నేను, ‘హుజూర్, ఇవి మీ కోసమే. మీ తల్లిగారు (అమ్మ జాన్) వీటిని మీ కోసం పంపారు’ అని చెప్పాను. దానికి వారు, ‘నువ్వు ఈ వస్తువులన్నింటినీ ఇంత దూరం మోసుకొచ్చావు. కాబట్టి, ఇందులో సగం వాటాను నువ్వు తప్పక తీసుకోవాలి!’ అని అన్నారు. ఆ ప్రకారం, వారు నాకు ఒక జత దుస్తులు మరియు ఇంట్లో చేసిన కొన్ని మిరాయిలను ఇచ్చి ఇలా అన్నారు: ‘నా తల్లిగారికి ఈ సందేశాన్ని తెలియజేయండి - వారు నన్ను త్వరగా ఇంటికి తిరిగి రమ్మని పిలవాలి. ఇక్కడ నా మనసుకు శాంతి లభించడం లేదు. ప్రజలు తమ జీవితాలను తప్పుడు పనులలో గడుపుతున్నారు, వారిని చూసినప్పుడు నా మనసు కలత చెందుతుంది.’ (రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 2, పేజీ 230)

హజ్రత్ మిర్జా బఖీర్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు - హజ్రత్ సయ్యద్ జైనుల్ అబిదీన్ వలీయుల్లాహ్ షా సాహిబ్ (రజి) ఇలా వివరించారు: నేను సియాల్కోట్లో ఉన్నప్పుడు, హజ్రత్ హాఫీజ్ ముహమ్మద్ షఫీ సాహిబ్ ఖారీ గారి గౌరవనీయులైన తల్లి, ఫజల్ దిన్ సాహిబ్ కుమార్తె అయిన మై హాయత్ బీబీ సాహిబాను కలిసే అవకాశం నాకు లభించింది. మై సాహిబా ఇలా తెలిపారు: “గతంలో, ‘మహల్లా జండా వాలా’లో మా ప్రస్తుత ఇంటికి ఆనుకుని ఉన్న ప్రాంతంలోని ఒక పై అంతస్తు గదిలో మిర్జా సాహిబ్ నివసించేవారు. ఆ ఇల్లు కూలిపోయినప్పుడు, మిర్జా సాహిబ్ ‘మహల్లా కాశ్మీరీ’లోని మా తండ్రి గారి ఇంటికి మకాం మారారు.” ఆమె ఇలా అన్నారు: “వారు (అ) మా ఇంట్లో నివసించడానికి వచ్చినప్పుడు, ఇంటిలోని వారితో వారు ఎక్కువగా కలవకపోవడాన్ని నేను గమనించాను. మిర్జా సాహిబ్ తనకు లభించిన జీతాన్ని ఆ ప్రాంతంలోని వితంతువులకు మరియు అవసరంలో ఉన్నవారికి పంచి పెట్టేవారని కూడా ఆమె పేర్కొన్నారు. హుజూర్ (అ) వారికి బట్టలు కుట్టించేవారు లేదా నేరుగా డబ్బు ఇచ్చేవారు. తన సొంత ఆహార ఖర్చులకు సరిపడా మాత్రమే ఉంచుకునేవారు.”

(సీరతుల్ మహదీ, సంపుటి 1, భాగం 3, కథనం 625, పేజీలు 594-595)

హజ్రత్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్షానీ (రజి) ఇలా రాస్తున్నారు: “ఔదార్యం మరియు దానధర్మాల విషయంలో హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్ (అ) జీవితాన్ని పరిశీలించి నప్పుడు, మరియు మనం స్వయంగా చూసిన సంఘటనలు, పరిస్థితుల గురించి ఆలోచించినప్పుడు, వారికి ఈ గొప్ప గుణం సమృద్ధిగా లభించిందని స్పష్టమవుతుంది. వారికి అవగాహన వచ్చినప్పటి నుండే (అంటే బాల్యం మరియు యువ్వనం నుండే) ఈ అలవాటు వారి జీవితంలో భాగమై ఉన్నది. ప్రవక్తత్వ ప్రకటన తర్వాత, ప్రయత్నం లేదా కృత్రిమ ప్రవర్తన ద్వారా అటువంటి గొప్ప గుణాలు వారిలో కనిపించడం మొదలయ్యాయని కాదు. నిజానికి అవి వారి స్వభావంలో అంతర్లీనంగా ఉన్న భాగాలు. కొన్నిసార్లు అటువంటి గుణాలు పూర్తిగా దాగి ఉండేవి, మరికొన్నిసార్లు అవి సహజంగానే బయటపడి ఇతరులకు తెలిసేవి. అయితే, తన మంచి పనులు బయటపడకుండా దాగి ఉండాలనేదే వారి సాధారణ ధోరణి. తన సత్కార్యాలు రహస్యంగానే ఉండాలని వారు కోరుకునేవారు. వారి జీవిత ప్రారంభ దశలో, వారు ఏకాంత జీవితాన్ని గడుపుతూ, వ్యక్తుల పరిస్థితులకు అనుగుణంగా నిశ్చలంగా దయ చూపేవాడు కాబట్టి, వారి ఔదార్యానికి సంబంధించిన సంఘటనలు సాధారణంగా బయటపడేవి కావు.” అయితే, అల్లాహ్ వారిని ప్రజల ముందుకు తెచ్చి, ఆ బాధ్యతను అప్పగించినప్పుడు మరియు ప్రజలు పెద్ద సంఖ్యలో వారి వద్దకు రావడం ప్రారంభించినప్పుడు, వారి పరిస్థితులు బహిర్గతమయ్యాయి. అలాగే ఆ సంఘటనలకు సంబంధించిన సాక్షులు, వృత్తాంతం చెప్పేవారు కూడా ముందుకు వచ్చారు. సహాయం కోరి వచ్చిన వారిలో ఎవరినీ వారు ఎప్పుడూ తిరస్కరించలేదని వారు(అ) రాసుకున్నారు. వారి జీవితం ఖురాన్ యొక్క ఈ ఆదేశానికి అనగా అమ్మసాయిల ఫలా తన్హార్ ఆచరణాత్మక నిదర్శనంగా ఉండేది.

హజ్రత్ మౌలానా అబ్దుల్ కరీం సాహిబ్ (రజి) ఇలా తెలిపారు: ఒక రోజు, ‘అసర్’ నమాజ్ తర్వాత, ‘హజ్రత్ మసీద్ మౌఫూద్’ (అ) యథావిధిగా లేచి, మసీదు లోపలికి వెళ్లడానికి కిటికీ వద్ద తన కాలు ఉంచారు. సరిగ్గా అప్పుడే, ఒక యాచకుడు మెల్లగా, “నేను ఒక అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తిని (అభాగ్యుడిని)” అని అన్నాడు. ఆ సమయంలో, హజ్రత్ సాహిబ్ (అ) ఒక ముఖ్యమైన పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నారు; పైగా, నమాజ్ ముగిసిన తర్వాత ప్రజలు సాధారణంగా మాట్లాడుకుంటున్నట్లుగానే, వినబడిన ఇతరుల మాటల మధ్య ఆ వ్యక్తి గొంతు కలిసిపోయింది. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, హజ్రత్ సాహిబ్ (అ) లోపలికి వెళ్లిపోయారు. అంటే, ఆ విషయం తెలియక, దానిపై దృష్టి పెట్టకుండానే హుజూర్ (అ) లోపలికి వెళ్లారు. ఒకవేళ ఆ మందస్వరం వారి చెవికి చేరినా, వారి మనస్సు వేరే విషయంపై లగ్నమై ఉండటం వల్ల వారి దానిని గమనించలేదు. లోపలికి

వెళ్ళిపోయారు, వెనక్కి తిరిగి చూడలేదు. అయితే, వారు కిందికి వెళ్ళిన తర్వాత, తాను విన్న ఆ మృదువైన స్వరం వారి హృదయంపై గాఢమైన ముద్ర వేయడం మొదలుపెట్టింది. లోపలికి వెళ్ళిన తర్వాత, ఎవరో “నేను ఒక అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తిని” అని అనడం తాను విన్నానని వారికి అకస్మాత్తుగా గుర్తుకు వచ్చింది. అది వారిని ఎంతగానో కదిలించింది. వారు వెంటనే తిరిగి వచ్చి ఖలీఫా నూరుద్దీన్ సాహెబ్‌ను పిలిచి ఇలా అన్నారు: “ఇక్కడ ఒక అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తి ఉన్నాడు వెళ్లి అతన్ని వెతకండి.” అక్కడ ఒక అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తి ఉన్నాడు; అతను ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? కానీ హజ్రత్ సాహెబ్ (అ) లోపలికి వెళ్ళిన తర్వాత, ఆ వ్యక్తి అప్పటికే అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోయాడు. ఖలీఫా నూరుద్దీన్ సాహెబ్ విస్తృతంగా వెతికి నప్పటికీ అతన్ని కనుగొనలేకపోయారు. ఖలీఫా నూరుద్దీన్ సాహెబ్ కాశ్మీర్‌కు చెందిన వ్యక్తి. ఏది ఏమైనప్పటికీ, ఆ అసర్ నమాజ్ తర్వాత, ఆచార ప్రకారం, అదే అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తి తిరిగి వచ్చి మళ్ళీ అడిగాడు. హజ్రత్ సాహెబ్ (అ) వెంటనే తన జేబులో చేయి పెట్టి, ఏదో తీసి అతని చేతిలో ఉంచారు. హజ్రత్ సాహెబ్ (అ) ఎంతో ఉపశమనాన్ని, సంతోషాన్ని పొందినట్లు కనిపించారు. ఏదో పెద్ద భారం తొలగిపోయినట్లుగా. కొంత సమయం తర్వాత, ఆ రోజు ఆ అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తి కనిపించనప్పుడు తన మనసుపై ఎంతటి భారం పడిందో, అది తనలో ఎంతటి అశాంతిని కలిగించిందో హుజూర్ (అ) ప్రస్తావించారు. ఆ అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తి పట్ల తగిన శ్రద్ధ చూపకుండా, త్వరగా లోపలికి వెళ్ళిపోవడం ద్వారా తాను ఏదో పొరపాటు చేశానేమోనని వారు ఆందోళన చెందారు. హుజూర్ (అ) ఇలా అన్నారు: “అల్లాహ్‌కు కృతజ్ఞతలు, అతను సాయంత్రం తిరిగి వచ్చాడు. లేకపోతే, నేను ఎంతటి ఆందోళనలో ఉండిపోయావాడినో అల్లాహ్‌కే తెలుసు. నర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్ అతన్ని తిరిగి తీసుకురావాలని నేను దుఆ కూడా చేశాను.”

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ), భాగం 2, పేజీలు 285-286)

అదేవిధంగా, హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) తన జీవిత చరిత్రలో ఇలా రాశారు: “ఖాదియాన్‌కు సుమారు ఆరు మైళ్ల దూరంలో ‘సతియాలి’ అనే ఒక చిన్న గ్రామం ఉండేది. అక్కడి నుండి ఒక జాబ్ ఫకీర్ (సాధువు) వచ్చేవారు; ఆయన్ని చూసిన వారు చాలామంది ఇప్పటికీ జీవించే ఉన్నారు.” ఆయన మస్జిద్ ముబారక్‌లోని బైతుల్ ఫిక్రీర్ పశ్చిమ గోడలో ఉన్న కిటికీ దగ్గర పైకప్పు క్రింద కూర్చుని ఇలా పిలిచేవారు: “గులాం అహ్మద్, నాకు ఒక రూపాయి కావాలి!”. ఆ తర్వాత ఆయన అక్కడే కూర్చునేవారు. కొన్నిసార్లు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఏదో పనిలో నిమగ్నమై, గాఢంగా ఏకాగ్రతతో ఉండేవారు, అందువల్ల వారు అతని పిలుపును వినలేక పోయేవారు. అప్పుడు ఆ వ్యక్తి మధ్యమధ్యలో పిలుస్తూ ఉండేవాడు. చాలామందికి ఇది నచ్చక, ‘ఇతను హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ)కు ఇబ్బంది కలిగిస్తూ ఇక్కడ ఎందుకు కూర్చున్నాడు?’ అని అనుకునేవారు. “ఎవరైనా ఆయనను అభ్యంతరం చెబితే, ఆయన ఇలా జవాబిచ్చేవారు, ‘నేను నిన్ను అడుగుతున్నానా? నేను గులాం అహ్మద్ (అ)ను అడుగుతున్నాను.’ “ఎవరైనా అతనితో కఠినంగా మాట్లాడారని హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ)కు తెలిస్తే, వారు అసంతృప్తి చెందేవారు. చిరునవ్వుతో, హుజూర్ (అ) ఆ వ్యక్తికి ఒక రూపాయి ఇచ్చేవారు. అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తిని ఎక్కువసేపు వేచి ఉంచకపోవడం కూడా వారి ప్రత్యేకత.”

(సిరాత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ) భాగం 2, పుట 292)

హజ్రత్ చౌదరి అబ్దుల్లా ఖాన్ సాహిబ్ (రజి) ఇలా వివరిస్తారు: ఒకసారి, నడక ముగించుకుని తిరిగి ఇంటిలోకి ప్రవేశిస్తుండగా, కేవలం గోచీ మాత్రమే ధరించిన ఒక దర్వీష్, ఇలా పిలిచాడు: “ఓ దాతా, ఓ దాతా! నాకు ఏదైనా ప్రసాదించు!” ఇది విన్న హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఇలా బదులిచ్చారు, “అల్లాహ్ దాత.” అలా చెప్పి వారు(అ) లోపలికి వెళ్ళారు. వారు ఇలా అన్నారు, “ఓ దాతా,” కానీ ప్రసాదించేవాడు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ పిలిచాడు: “నిజమే, అల్లాహ్ దాతే. కానీ దయచేసి నాకు ఏదైనా ప్రసాదించు.” అందుకు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అతని కోసం ఏదో పంపారు. ఏది ఏమైనప్పటికీ, బహుశా ఆ సంభాషణ నుండి ఆ వ్యక్తి స్వయంగా పెద్దగా ఏమీ నేర్చుకోలేకపోవచ్చు, కానీ ఈ ప్రతిస్పందన ద్వారా, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) తన అనుచరులకు ఒక పాఠం నేర్పారు: మనం మాట్లాడే విధానంలో షిర్క్ యొక్క స్వల్ప ఛాయ కూడా ఉండకూడదు.

(రివాయత్ అషబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 5, పేజీ 298)

హజ్రత్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: ఒక సందర్భంలో, ఒక భిక్షగాడు ఖాదియాన్‌కు వచ్చాడు. అతను ప్రతి ఉదయం పట్టణంలో తిరుగుతూ, వీధుల గుండా నడుస్తున్నప్పుడు హజ్రత్ మీర్ హమీద్ షా సాహిబ్ (రజి) రచించిన ఒక పద్యం చదివేవాడు. ‘తిరగడం’ అంటే అతను గ్రామంలోని వీధుల గుండా నడుస్తూ ఈ పంక్తులను పఠించేవాడు:

“ఓ ఖాదియాన్ నివాసీ! దేవుడు నీకు సహాయకారిగా ఉండుగాకా!.

ఓ శాంతి నిలయ నివాసీ! నువ్వు మాకు శాంతిని ప్రసాదించావు.”

అతను దీనిని పఠించేవాడు, మరియు దానితో పాటు ఈ పద్య పాదాన్ని కూడా చదివేవాడు: “అన్ని దిశలవైపు ఆలోచనలను పంపించి నేను అలసిపోయాను...”

అతను ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ)గారి ఈ పద్యం చదివేవాడు. ఖాదియాన్ అంతటా తిరుగుతూ అతను దీనిని పఠించేవాడు. ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) గారి ఈ రెండవ పద్యం అతను పఠించినప్పుడల్లా, గౌరవనీయులైన హజ్రత్ మౌలానా అబ్దుల్ కరీం సాహిబ్ (రజి) చాలా అసహనానికి గురయ్యేవారు. ఆయన ఇలా అనేవారు: “ఈ వ్యక్తి ఈ పద్యానికి అర్హుడు కాదు, ఎందుకంటే ఈ పద్యం ఒక వాస్తవికతను మరియు ఒక స్థితిని (ఇది అత్యంత లోతైన భావనను కలిగి ఉంది) వ్యక్తం చేస్తుంది, అది కేవలం ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) వ్యక్తిత్వంలో మాత్రమే ఉండేది. (ఈ పద్యంలో వివరించబడిన సత్యం సాధారణ వ్యక్తిలో కనిపించదు.) ఈ పద్యంలో వర్ణించబడిన విషయాలను, ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) పట్ల వారికున్న గౌరవభావం కారణంగా, మరొకరి నోటి నుండైనా వినడాన్ని ఆయన సహించలేకపోయేవారు. ఇక వీధుల్లో తిరిగే ఒక సాధారణ భిక్షగాడు వాటిని పఠించడం గురించి చెప్పనవసరం లేదు. అటువంటి సాధారణ భిక్షగాడు ఈ పద్యాలను పఠించడం మౌల్వీ అబ్దుల్ కరీం సాహిబ్ (ర)ను తీవ్రంగా కలవరపెట్టేది. అయినప్పటికీ, షేక్ యాకూబ్ అలీ ఇర్ఫానీ సాహిబ్ (రజి) ఇలా

తెలిపారు: ఇది ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) పట్ల ఆ గౌరవనీయునికి ఉన్న ప్రేమ మరియు భక్తి యొక్క తీవ్రతను ప్రతిబింబిస్తుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ, ఆ భిక్షగాడు ఖాదియాన్‌లో తిరిగేవాడు. అది రంజాన్ మాసం, ఆ సమయంలో ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) అతనికి అనేక సందర్భాల్లో చాలా దాన ధర్మాలు చేశారు. అయినప్పటికీ ఆ యాచకుడు, “నా పాత్రను నింపండి” అని అడుగు తూనే ఉండేవాడు. అలా ఒక పండుగ రోజున, అతను ఒక పెద్ద పాత్రను తీసుకుని వచ్చాడు. మసీదు ద్వారం దగ్గర ఒక వస్త్రాన్ని పరిచి, అక్కడ కూర్చున్నాడు. ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అలైహిస్సలాం) అక్కడికి వచ్చినప్పుడు, ఆ యాచకుడు “నా పాత్రను నింపండి” అని అడిగాడు. అప్పుడు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అలైహిస్సలాం) అందులో ఒక రూపాయిని వేశారు. ఆ రూపాయిని అందులో వేయగానే, అక్షరాలా రూపాయిల వర్షం కురిసినట్లుగా అనిపించింది మరియు అతని పాత్ర రకరకాల నాణేలతో నిండి పోయింది. ఆ యాచకుని అభ్యర్థనను విన్న హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అలైహిస్సలాం) చిరునవ్వు నవ్వి, ఆ పాత్రలో రూపాయిని వేశారు. వారిని అనుసరిస్తూ, వారిని విశ్వసించిన వారు కూడా తమకు తోచిన నాణేలను ఇచ్చారు. ఆ విధంగా ఆ యాచకుని పాత్ర పూర్తిగా నిండిపోయింది.

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ అలైహిస్సలాం, భాగం 2, పేజీలు 292-293)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: 1905లో ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) చివరిసారిగా ఢిల్లీకి వెళ్ళినప్పుడు, ఒక రోజు అక్కడ ఉన్న కొన్ని పుణ్యక్షేత్రాలను (దర్గాలు/సమాధులను) సందర్శించాలని సంకల్పించారు. అప్పుడు ఒకరు ఇలా అన్నారు: “హుజూర్, ఈ మార్గంలో బిచ్చగాళ్లు చాలా ఎక్కువగా ఉంటారు, కనీసం ఆ దారిలో వెళ్లడం కూడా కష్టంగా ఉంటుంది.” దానికి ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “ఈ రోజు మనం వెళ్దాం. మనం అందరికీ ఇస్తాం. (అడుక్కునే వారందరికీ మనం దానం చేస్తాం).” ఇది సాధారణమైన వాగ్దానం లేదా సంకల్పం కాదు. అడిగిన ప్రతి ఒక్కరికీ ఇవ్వడానికి వారు నిజంగా సిద్ధంగా ఉన్నారు. వాస్తవానికి, అక్కడ ఉన్న బిచ్చగాళ్ల సంఖ్య చెప్పిన దానికంటే తక్కువగానే ఉన్నప్పటికీ, ఎదురైన ప్రతి ఒక్కరికీ వారి అభ్యర్థనకు ఆచరణాత్మక రూపంలో పరిష్కారం లభించింది. (తమకు ఎదురైన ప్రతి ఒక్కరికీ వారు (అ) సహాయం చేశారు).

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ), భాగం 2, పేజీ 308)

హజ్రత్ హాఫిజ్ అమ్మదుల్లా సాహిబ్ నాగ్‌పురి ఇలా పేర్కొన్నారు: “ఒక రోజు ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) ఒక గుండ్రని గదిలో కూర్చుని ఉన్నారు, అక్కడ సుమారు 20 నుండి 25 మంది ప్రజలు ఉన్నారు. వారు(అ) ప్రసంగిస్తుండగా, ఒక బిచ్చగాడు అక్కడికి వచ్చి గట్టిగా అడుక్కున్నాడు.” కథకుడు మరల ఇలా అన్నారు: “నాకు చాలా అసహనం కలిగింది, ఎందుకంటే అతను ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) ప్రసంగానికి అంతరాయం కలిగిస్తున్నాడు (హుజూర్ మాట్లాడుతుండగా అతను మధ్యలో అడ్డుపడ్డాడు), అందుకే నేను లేచి తలుపు మూసివేశాను. “హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) దీన్ని గమనించారు. వారు(అ) తన ప్రసంగాన్ని ఆపి నాతో ఇలా అన్నారు: ‘వెళ్లు, లోపలి తలుపు తట్టి ఈ బిచ్చగాడి కోసం ఏదైనా తీసుకురా.’ అంటే, ‘నువ్వు తలుపు ఎందుకు మూసివేశావు? లోపలికి వెళ్లి, ఇంట్లో వారిని అడిగి, అక్కడి నుండి ఏదైనా తెచ్చి ఈ బిచ్చగాడికి ఇవ్వు’ అని వారు(అ) అన్నారు.” అప్పుడు ఆయన (హజ్రత్ హాఫిజ్ సాహిబ్) ఇంటి నుండి ఏదో తెచ్చి ఆ బిచ్చగాడికి ఇచ్చారు. అప్పుడు ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) ఇలా అన్నారు: “సహాయం కోరి వచ్చిన వారి ముఖం మీద తలుపు మూసివేయడం మంచి పని కాదు” (బిచ్చగాడు మీ దగ్గర అడుక్కుంటున్నప్పుడు మీరు తలుపు మూసివేయడం చాలా తప్పు).

(సీరత్-ఎ-అహ్మద్, కుద్రతుల్లా సన్నూర్ సాహిబ్, పేజీలు 87-88)

హజ్రత్ బాబూ గులామ్ ముహమ్మద్ సాహిబ్ (రజి) ఇలా తెలియజేస్తారు: ఒకసారి సారంగీ (భారతీయ వాయిద్యం) వాయించే ఒక కళాకారుడు భిక్షగాడి వేషంలో ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్’ (అ) నివాసానికి వచ్చాడు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అతనికి నాలుగు అణాల నాణెం ఇచ్చారు. సరిగ్గా అదే సమయంలో, మీర్ నాసిర్ నవాబ్ సాహిబ్ (రజి) పై అంతస్తు నుండి కిందకు వచ్చారు. అప్పటికే హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) లోపలికి వెళ్ళిపోయారు. సారంగీ పట్టుకున్న ఆ వ్యక్తిని చూడగానే, మీర్ సాహిబ్ అతన్ని తీవ్రంగా మందలించారు (ఎందుకంటే అతను నంగీత వాయిద్యాన్ని వాయించేవాడు) మరియు “ఇక ఎప్పుడూ ఇక్కడికి రావద్దు” అని అన్నారు. మరుసటి రోజు, అదే వ్యక్తి తిరిగి వచ్చాడు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అతనికి ఏదైనా ఇవ్వడానికి బయటకు వచ్చారు, కానీ ఆ భిక్షగాడు కనిపించకుండా పోవడం గమనించారు. బహుశా అతను మీర్ సాహిబ్‌ను చూసి, అంతకుముందు రోజు జరిగిన మందలించును గుర్తుచేసుకుని పారిపోయి ఉంటాడు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఒకరితో, “వెళ్లి ఆ సారంగీ వాయించే భిక్షగాడి కోసం వెతకండి. అతను ఎక్కడ ఉన్నాడు?” అని అడిగాడు. ఒకరు, “హుజూర్, అతను పారిపోయాడు” అని సమాధానం ఇచ్చారు. అప్పుడు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ), “అయితే మీరు కూడా అతని వెనుక వెళ్లి అతన్ని తిరిగి పిలుచుకురండి” అని అన్నారు. ఏది ఏమైనప్పటికీ, అతను తిరిగి వచ్చాడు. మీర్ సాహిబ్‌ను చూడగానే అతను భయపడిపోయాడు. అప్పుడు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) మీర్ సాహిబ్‌తో ఇలా అన్నారు, “మీర్ సాహిబ్, ఈ పేదవాడు ఇంకేం చేయగలడు? అతనికి వేరే నైపుణ్యం గానీ, వృత్తి గానీ తెలియదు. (అతనికి వేరే ఏమీ తెలియదు. అతను ఏం చేయగలడు? అతను సారంగీ వాయిస్తాడు.) ఒకవేళ మీరు అతనికి వేరే నైపుణ్యం లేదా వృత్తిని నేర్పించగలిగితే, అప్పుడు అతను ఇక సారంగీ వాయించడు.” (అతని కోసం ఏదైనా పనిని ఏర్పాటు చేయండి). తరువాత, ఏకాంతంలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఆ కళాకారుడితో ఇలా అన్నారు, “మీరు ఇక్కడ ఉన్నంత కాలం, సారంగీ వాయించవద్దు. మీర్ సాహిబ్ మిమ్మల్ని కొట్టవచ్చు.” (అతనికి కోపం వస్తుంది. అతను మిమ్మల్ని కొట్టవచ్చు లేదా ఒకటి రెండు దెబ్బలు కొట్టవచ్చు.) “ఏది ఏమైనప్పటికీ, మీ వాయిద్యాన్ని ఇక్కడ వాయించవద్దు. దానికి బదులుగా, నిశ్చలంగా గొలుసును, అంటే తలుపు గడియను కదిలించండి, అప్పుడు నేను మీకు ఏదైనా ఇస్తాను.” ఈ విధంగా, అతను ఖాదియాన్‌లో ఉన్నంత కాలం, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) నుండి ప్రతిరోజూ నాలుగు అణాలు అందుకునేవాడు.

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 4, పుట 247)

హజ్రత్ సయ్యద్ ఫజల్ షా సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒక ఫకీర్ భిక్షువుకు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) వద్దకు వెళ్లి డబ్బు అడగడం అలవాటుగా ఉండేది. కొన్నిసార్లు, అతను, “నాకు ఒక అణా ఇవ్వండి,” మరికొన్నిసార్లు, “నాకు రెండు అణాలు ఇవ్వండి,” మరియు కొన్నిసార్లు, “నాకు ఎనిమిది అణాలు ఇవ్వండి” అని అడిగేవాడు. సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, అతను ఎల్లప్పుడూ ఒక నిర్దిష్ట మొత్తాన్ని అడిగేవాడు. ఒకవేళ హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఏదైనా వనిలో లేదా సంభాషణలో నిమగ్నమై ఉంటే, ఆ వ్యక్తి తాను అడిగినది పొందే వరకు తన అభ్యర్థనను పునరావృతం చేస్తూనే ఉండేవాడు. అతను తన అభ్యర్థనను పట్టుదలతో కొనసాగించేవాడు. కాల క్రమేణా, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అతని ఈ అలవాటును బాగా తెలుసుకున్నారు. ఎప్పుడైతే ఒక వ్యక్తి వచ్చి కొంత మొత్తాన్ని అడుగుతాడో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) వెంటనే అతనికి కొంత ఇచ్చి ఇలా అనేవారు: “ఈ మొత్తాన్ని స్వీకరించకుండా అతను అన్నలు వెళ్ళడు. అతను అడుగుతున్నది ఖచ్చితంగా అతనికి ఇవ్వండి.”

(సిరాత్-ఎ-అహ్మద్, ఖుద్రతుల్లా సనూరి సాహిబ్, పుట 152)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: “నేను 1892 నుండే ఖాదియాన్ ను సందర్శిస్తున్నప్పటికీ, 1898లో ‘హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్’ (అ) వారి శాశ్వత సేవలో చేరాను. ఆ కాలంలో, ఆర్థిక సహాయం కోరుతూ చాలా మంది ప్రజలు రావడం నేను చూశాను. యాచకుడికి రాగి నాణెం (పైసా) ఇవ్వడం నేను ఒక్కసారి కూడా చూడలేదు. ఏదైనా అడిగిన వారికి వారు(అ) ఎప్పుడూ వెండి నాణెమే ఇచ్చేవారు. అప్పట్లో వాడుకలో ఉన్న నాణేల ప్రకారం, రాగి నాణేలలో ఒక పైసా, రెండు పైసలు మరియు అర అణా వరకు ఉండేవి. కాగా వెండి నాణేలలో ఒక అణా, రెండు అణాలు మరియు నాలుగు అణాల నాణెం వంటి పెద్ద విలువ గల నాణేలు ఉండేవి. ఆ రోజుల్లో ఒకటి లేదా రెండు పైసలకు కూడా కొనుగోలు శక్తి ఉన్నప్పటికీ, ‘హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్’ (అ) సాధారణంగా దానధర్మాల రూపంలో ఒకటి లేదా రెండు అణాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ ఇచ్చేవారు. ఆ మొత్తాలు అప్పట్లో గణనీయమైనవిగా పరిగణించబడేవి. నిజానికి, ఒక సాధారణ యాచకుడికి కూడా ఒక పూర్తి రూపాయి ఇవ్వడం హుజూర్ (అ) విషయంలో అసాధారణమైన విషయం ఏమీ కాదు.” (సిరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ), భాగం 3, పేజీ 308)

ఒక సందర్భంలో, అహ్మదీయేతర ఫకీర్ ఒకరు ‘హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్’ (అ) సమక్షానికి వచ్చి, అదవిలో ఒక బావిని తవ్వించాలనే తన కోరికను వెల్లడించారు; తద్వారా బాటసారులు దాని వల్ల ప్రయోజనం పొందడమే కాకుండా, త్రాగడానికి నీరు కూడా లభిస్తుందని ఆయన చెప్పారు. మానవాళి సేవ కోసం మీరు ఈ పనిని చేపట్టాలని భావిస్తున్నారు కాబట్టి, ఆ బావిని నిర్మించండి, దానికి అవసరమైన నిధులను నేను సమకూరుస్తాను అని చెబుతూ ‘హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్’ (అ) ఆయనకు 200 రూపాయలు ఇచ్చినట్లుగా కథనం ఉంది: “మానవాళి సేవ కోసం మీరు ఈ పనిని చేపట్టాలని భావిస్తున్నారు కాబట్టి, ముందుకు సాగి ఆ బావిని నిర్మించండి. దానికి అవసరమైన నిధులను నేను మీకు సమకూరుస్తాను.”

(సిరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ) భాగం 3, పేజీ 308)

ఈ విధంగా, ‘హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్’ (అ) జమాత్ సభ్యులను మానవాళికి సేవ చేయమని ప్రోత్సహించడమే కాకుండా, ఆ బోధనకు అత్యుత్తమ ఆచరణాత్మక ఉదాహరణగా స్వయంగా నిలిచారు. హజ్రత్ అబ్దుల్ సామీ (రజి) (వీరు హజ్రత్ ‘మసీహ్ మౌహద్’ (అ) వారి సహచరులలో ఒకరు) ఇలా తెలిపారు:

“అది మియాఁ షరీఫ్ అహ్మద్ సాహిబ్ గారి ‘అకీకా’ (శిశువు పుట్టినప్పుడు చేసే సంప్రదాయ విందు) సందర్భం; అతిథులందరూ అతిథి గృహంలో భోజనం చేస్తున్నారు. బతికి ఉన్న వారిలో ఆయన మూడవ కుమారుడు. ఆ తర్వాత మరికొందరు పిల్లలు పుట్టినప్పటికీ వారు చిన్నతనంలోనే మరణించారు, కానీ హజ్రత్ మిర్జా షరీఫ్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజి) మాత్రం దీర్ఘకాలం జీవించారు. “ఆ అకీకా సందర్భంలో, అతిథు లందరూ సమావేశమై భోజనం చేస్తున్నారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) కూడా వారి మధ్య ఉన్నారు. “భోజనం జరుగుతుండగా, ఆహారం కోసం ఒక యాచకుడు అతిథి గృహంలోకి వచ్చాడు. అక్కడ ఉన్న కొందరు అతన్ని అక్కడి నుండి పంపించి వేయడానికి ప్రయత్నించారు. అయితే, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) స్వయంగా ఆ యాచకుడికి ఆహారాన్ని వడ్డించారు మరియు అతన్ని మందలించవద్దని లేదా వెనక్కి పంపవద్దని ఇతరులకు సూచించారు.

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 3, పేజీ 239)

హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఇలా అన్నారు: “అతను తినడానికి వచ్చాడు కాబట్టి, అతన్ని మందలించవద్దు.” హుజూర్ (అ) స్వయంగా ఒక వళ్ళెంలో ఆహారాన్ని వడ్డించి ఆ యాచకుడికి ఇచ్చారు.

హజ్రత్ మున్నీ జాఫర్ అహ్మద్ సాహిబ్ కవుర్తుల్వి ఇలా తెలిపారు:

ఒకసారి, ఒక మౌల్వీ ఖాదియాన్ కు వచ్చి హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ)తో వాదనకు దిగారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అతనికి సమాధానం ఇవ్వడం ప్రారంభించగానే, ఆ మౌల్వీ మౌనంగా ఉండిపోయారు. యేను (అ) బతికి ఉన్నారా లేక మరణించారా అనే అంశంపై ఆ చర్చ జరిగింది. ఈ సంఘటన హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) తమ దావాను ప్రకటించిన ప్రారంభ కాలానికి చెందినది. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఆ విషయాన్ని అతనికి వివరిస్తున్నప్పుడు అతను మౌనంగానే ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) “నేను చెప్పిన వాదనలు మీకు పూర్తిగా అర్థమయ్యాయా?” అని అడిగారు. దానికి అతను “అవును, నాకు అర్థమయ్యాయి” అని సమాధానం ఇచ్చాడు. కానీ ఆ వెంటనే అత్యంత అగౌరవపూర్వకమైన రీతిలో ఇలా అన్నాడు: “మీరు దజ్జల్ (అంతి-క్రీస్తు) అని నాకు అర్థమైంది (సపూజాబిల్లాహ్), ఎందుకంటే వాదనలలో ఇతరులను నిశ్చయం చేయడం దజ్జల్ లక్షణాలలో ఒకటి.” అంటే, హుజూర్(అ) అతనిని నిశ్చయంగా ఉంచుతారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) మళ్ళీ ఏమీ మాట్లాడలేదు మరియు ఆ మౌల్వీ వెళ్ళిపోయాడు. అమృత్ నర్ చేరుకున్న తర్వాత, ఆ మౌల్వీ ఒక బహిరంగ ప్రకటనను ప్రచురించి, ఈ సంఘటనను ఉటంకిస్తూ ఇలా పేర్కొన్నారు: “అలాంటి మాటలు ఉపయోగించినప్పటికీ, వారు అంటే, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) లోపలికి వెళ్ళినప్పుడు,

నాకు అవసరం ఉందని పేర్కొంటూ నేను ఒక చిన్న చీటీని పంపాను. (ఇక్కడ అతను తన ఆత్మగౌరవం లేకపోవడాన్ని మరియు అదే సమయంలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) తనపై చూపిన దయగల ప్రవర్తనను అంగీకరిస్తున్నాడు). నాకు అవసరం ఉందని మరియు ఏదైనా ఇవ్వాలని కోరుకుంటున్నానని పేర్కొంటూ నేను ఒక చిన్న చీటీని పంపాను. నేను వారి పట్ల దుర్భాషలు చేసినప్పటికీ నాకు అవసరం ఉంది మరియు నాతో దయతో ప్రవర్తించమని అభ్యర్థించాను.” హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) వెంటనే అతనికి 15 రూపాయలు పంపారు. అతను ఇంకా రాశారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అత్యంత ఉదార స్వభావి, వారితో ఎవరైనా కఠినమైన మాటలు మాట్లాడినా కూడా, వారు ఎవరిపైనా ఎలాంటి పగ పెంచుకోలేదు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) తాను అతనికి 15 రూపాయలు ఇచ్చానని ఎవరికీ చెప్పలేదు మరియు అతడు మాట్లాడిన కఠినమైన మాటలను లెక్కచేయకుండా అతనికి 15 రూపాయలు ఇచ్చారని ఈ బహిరంగ ప్రకటన ద్వారా మాత్రమే ప్రజలు తెలుసుకున్నారు.

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 4, పుట 216)

హజ్రత్ ఖాజీ అబ్దుల్ గఫూర్ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు: “1906లో, నేను నా అన్నగారైన హజ్రత్ హాఫిజ్ మురాద్ బక్త్ సాహిబ్ తో కలిసి రావల్పిండి నుండి ఖాదియాన్ కు ప్రయాణించాను. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అలైహిస్సలాం) ముబారక్ మసీదు మెట్లు దిగుతుండగా, ఒక వ్యక్తి, బహుశా రావల్పిండికి చెందిన హజ్రత్ హాకీమ్ షా సవాజ్ సాహిబ్ అయి ఉంటారు. ఒక చిన్న సంచిలో ఉన్న 17 పౌండ్ల నగదును హుజూర్ (అ) కానుకగా ఇచ్చారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఆ సంచినీ స్వీకరించి తన జేబులో పెట్టుకున్నారు. మెట్ల కింద ఒక బిచ్చగాడు నిలబడి భిక్ష అడిగాడు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) వెంటనే అదే సంచినీ తన జేబులోంచి తీసి ఆ బిచ్చగాడి చేతిలో పెట్టారు. “హజ్రత్ హాకీమ్ సాహిబ్ దీనిని చూసినప్పుడు, ఎంతో గౌరవంతో ఇలా విన్నవించారు: ‘హుజూర్, ఆ సంచిలో 17 పౌండ్లు ఉన్నాయి.’ హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “అవి అతనివే, ఇప్పుడు అవి వాటి సరైన యజమానిని చేరాయి.’ “అలా చెప్పి, హుజూర్ మౌనంగా ఉండిపోయారు.” ఆ కాలంలో 17 పౌండ్లు అనేది చాలా పెద్ద మొత్తం. ఒక పౌండ్ సుమారు 15 భారతీయ రూపాయలకు సమానంగా ఉండేది, అంటే మొత్తం విలువ సుమారు 255 రూపాయలు; ఆ రోజుల్లో కేవలం కొన్ని పైసలకే భోజనం దొరికేది. (రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 4, పేజీ 290)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: దానధర్మాలు చేయడం హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) అలవాట్లలో లోతుగా నాటుకుపోయి ఉండేది, సాధారణంగా హుజూర్ (అ) తన ఆదాయంలో పదవ వంతును దానధర్మాల కోసం పక్కన పెట్టేవారు.

దీనికి సంబంధించి, రాజకుమారులు హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజియల్లాహు అన్హు) హజ్రత్ ఉమ్మూల్ మోమినీన్ (రజియల్లాహు అన్హు) నుండి ఒక వృత్తాంతాన్ని పేర్కొన్నారు. వారు ఇలా రాశారు:

“మా తల్లిగారు నాకు ఇలా చెప్పారు: హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అలైహిస్సలాం) చాలా ఎక్కువగా దానధర్మాలు చేసేవారు, సాధారణంగా వారు ఎంత రహస్యంగా చేసేవారంటే మాకు కూడా దాని గురించి తెలిసేది కాదు. “నేను తల్లిగారిని అడిగాను, ‘వారు(అ) సాధారణంగా ఎంత దానం చేసేవారు?’ “మా తల్లి గారు ఇలా సమాధాన మిచ్చారు, ‘వారు(అ) చాలా ఎక్కువగా దానం చేసేవారు.తమ జీవిత చరమాంకంలో, తనకు సమకూరిన ఆదాయంలో పదో వంతును ప్రత్యేకంగా దానధర్మాల కోసం పక్కన పెట్టేవారు మరియు ఆ నిధి నుండే దానాలు చేస్తూ ఉండేవారు. నా తల్లి గారు మరల ఇలా తెలిపారు: దీని అర్థం వారు(అ) ఎప్పుడూ పదో వంతు కంటే ఎక్కువ దానం చేసేవారు కాదని కాదు. నిజానికి వారు ఇలా అనేవారు: “కొన్నిసార్లు ఖర్చులు పెరుగుతుంటాయి. అతిథులు రావడం, లంగర్ (సామూహిక భోజన ఏర్పాట్ల) ఖర్చులు మరియు ఇతర అనేక వ్యయాలు ఉంటాయి. అప్పుడు మనిషి దానధర్మాల విషయంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించే అవకాశం ఉంది. కానీ దానం కోసం ఉద్దేశించిన డబ్బును ముందుగానే వేరు చేసి ఉంచితే, ఆ డబ్బును వేరే అవసరాలకు మళ్లించలేము కాబట్టి నిర్లక్ష్యానికి తావుండదు.అందుకే వారు తన మొత్తం ఆదాయంలో పదో వంతును ముందుగానే వేరు చేసేవారని నా తల్లిగారు చెప్పారు. వాస్తవానికి దానం చేసేటప్పుడు మాత్రం వారు (అ) తరచుగా అంతకంటే ఎక్కువే ఇచ్చేవారు.” హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజి) ఇంకా ఇలా రాశారు, వారు రజి ఇలా అడిగారు: “దానం చేసేటప్పుడు అవతలి వ్యక్తి అహ్మదీనా లేక అహ్మదీయేతరుడా అని హుజూర్ (అ) ఆలోచించేవారా? అందుకు తల్లిగారు ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “లేదు. ఎవరు అహ్మదీ, ఎవరు కాదు అనే విషయాన్ని వారు(అ) ఎప్పుడూ పరిగణనలోకి తీసుకునేవారు కాదు. ఎవరికైనా అవసరం ఉంటే, వారికి సహాయం చేసేవారు.” (సిరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ), షేక్ యాకూబ్ అలీ ఇర్ఫానీ సాహిబ్, భాగం 2, పేజీ 291)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: సహాయం కోరి వచ్చిన వారిని ఎప్పుడూ తిరస్కరించకపోవడం, అలాగే ఎవరూ అడగకపోయినా అవసరంలో ఉన్నవారికి సహాయం చేయడం హుజూర్ (అ) అలవాటు. అంతేకాకుండా, సహాయం కోరే పద్ధతిలో ఉండే సూక్ష్మమైన సంకేతాలను కూడా అర్థం చేసుకోవడం వారి ఉన్నత వ్యక్తిత్వంలో ఒక భాగం. అటువంటి సందర్భాల్లో కూడా వారు ఉదారతతో స్పందించేవారు.

రాజకుమారులు సిరాజ్-ఉల్-హక్ సాహిబ్ ఇలా తెలిపారు: ఒకసారి ఎవరో హజ్రత్ మసీహ్ మౌహద్ (అ) వారికి ఒక అందమైన టోపీని పంపారు. ఆ పార్కిల్ వచ్చినప్పుడు, యాదృచ్ఛికంగా అక్కడ ఒక హిందూ వ్యక్తి కూడా ఉన్నారు. హుజూర్ (అ) ఆ పార్కిల్ ను విప్పగా, అందులో ఆ టోపీ ఉంది. ఆ హిందూ వ్యక్తి ఆ టోపీని ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. ఆయన ఆ టోపీని ప్రశంసించడం వినగానే, హుజూర్ (అ) వెంటనే ఆ టోపీని ఆయనకు ఇచ్చేశారు.

(సిరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహద్ (అ), భాగం 2, పేజీ 290)

కవుర్తలాకు చెందిన హజ్రత్ మున్నీ జాఫర్ అహ్మద్ సాహిబ్ ఇలా తెలిపారు: హాజీ హుసైన్ అనే ఒక అహ్మదీ హజ్ యాత్ర నుండి తిరిగి వస్తూ నిజమైన ముత్యాలతో

చేసిన ఒక తస్సీహ్ (జవమాల)ను తనతో పాటు తెచ్చారు. ఆయన దానిని హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అల్లెహిస్సలాం)కు బహుమతిగా సమర్పించారు. అది నిజమైన ముత్యాల తస్సీహ్. కథకుడు మరల ఇలా తెలిపారు: “ఆ సమయంలో, నేను మరియు సియోల్ కోట్ కు చెందిన ఒక స్నేహితుడు హుజూర్ (అ) సాన్నిత్యంలో ఉన్నాము. హజీ హుసైన్ సాహిబ్ ఆ తస్సీహ్ను హుజూర్ సమక్షంలో ఉంచారు. హుజూర్ ‘జజాకల్లాహ్’ (అల్లాహ్ మీకు ప్రతిఫలం ఇచ్చుగాక) అని అన్నారు. ఆ తస్సీహ్ చాలా అందంగా ఉంది. హజీ హుసైన్ సాహిబ్ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, ఆ తస్సీహ్ను అడగాలని నేను మనసులో అనుకున్నాను. సియోల్ కోట్ కు చెందిన నా స్నేహితుడికి కూడా అదే ఆలోచన ఉంది. “హజీ హుసైన్ సాహిబ్ వెళ్ళిపోయినప్పుడు, సియోల్ కోట్ స్నేహితుడు ఇలా విన్నవించుకున్నారు: ‘హుజూర్, ఈ తస్సీహ్ చాలా అందంగా ఉంది.’ హుజూర్ (అ) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: ‘నీకు నచ్చితే, నువ్వు దానిని తీసుకోవచ్చు,’ అని చెబుతూ దానిని అతనికి ఇచ్చేశారు. “అప్పుడు నేను ఇలా విన్నవించుకున్నాను: ‘హుజూర్, నేను కూడా దానిని అడగాలని అనుకున్నాను.’ “హుజూర్ చిరునవ్వు నవ్వి ఇలా అన్నారు: ‘అయితే మీరిద్దరూ దానిని సమానంగా పంచుకోండి. చెరొక నగం తీసుకోండి.’ “తరువాత, సియోల్ కోట్ స్నేహితుడు నాతో ఇలా అన్నారు: ‘ఆ తస్సీహ్ను నా దగ్గరే ఉంచుకోనివ్వు. అందులో ఎలాగూ 100 పూసలు ఉన్నాయి కదా.’ అందుకు నేను, ‘సరే, నువ్వే ఉంచుకో’ అని చెప్పాను,” అలా హుజూర్ (అ) దానిని అతనికి ఇచ్చేశారు. (అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 4, పేజీ 215; ఉర్దూ లుఘత్, సం:11, పేజీ 545)

హజ్రత్ హాకీమ్ అల్లా దితా సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు, సర్పరాజ్ ఖాన్ ఇలా వివరించారు: “మేము జల్లాకు హజరవడానికి వచ్చాము మరియు ఒక వ్యక్తి హుజూర్ (అ)కు ఒక గుర్రాన్ని బహుమతిగా ఇచ్చారు. నేను మనసులో ఇలా అనుకున్నాను, ‘ఆ గుర్రం గనుక నాకు ఇస్తే ఎంత బాగుంటుందో! నేను దానిని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి, హుజూర్ (అ)కు చెందిన గుర్రాన్ని తెచ్చానని ప్రజలకు చెబుతాను.’ అది ఒక ఉత్తమ జాతికి చెందిన గుర్రం. జల్లా ముగిసినప్పుడు, నేను ఇలా విన్నవించుకున్నాను: ‘హుజూర్, నేను ఇంటికి తిరిగి వెళ్లాలనుకుంటున్నాను.’ “హుజూర్ ఇలా సమాధాన మిచ్చారు: ‘కాస్త ఆగండి.’ “మూడవ రోజున, నేను మళ్ళీ అదే అభ్యర్థన చేశాను. అప్పుడు హుజూర్ (అ) ఇలా అన్నారు: ‘చౌదరి సాహిబ్, ఈ గుర్రాన్ని మీతో పాటు తీసుకువెళ్ళండి.’ “నేను అడిగాను: ‘హుజూర్, దీని ధర ఎంత?’ “హుజూర్ ఇలా బదులిచ్చారు: ‘దీనికి గడ్డి, ధాన్యం తినిపించండి మరియు దీనిపై స్వారీ చేయండి. అదే దీని ధర.’ అనగా, దీనికి ప్రత్యేక ధర ఏమీ లేదు. ‘దీన్ని తీసుకుని ఉపయోగించుకోండి.’”

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 1, పేజీ 110)

హజ్రత్ మాలిక్ గులాం హుస్సేన్ సాహిబ్ (రజి) ఇలా తెలిపారు: ఆష్టనిస్థాన్ లో అమరులైన మౌల్వీ అబ్దుల్ రెహమాన్ సాహిబ్, ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్’ (అ)ను దర్శించడానికి వచ్చినప్పుడు, తనతో పాటు అనేక బహుమతులు తీసుకువచ్చారు. వాటిలో గొర్రె చర్యంతో చేసిన వెచ్చని కోటు కూడా ఉంది. వారి రాక గురించి తెలిసిన తర్వాత, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఆయనను లోపలికి పిలిచారు. ఆయన ఆ బహుమతులను మరియు గొర్రె చర్యపు కోటును సమర్పించారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఎంతో సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ ఇలా అన్నారు: “మౌల్వీ సాహిబ్, మీరు చాలా శ్రమపడ్డారు.” మౌల్వీ అబ్దుల్ రెహమాన్ సాహిబ్ ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “హుజూర్, నేను ఈ గొర్రె చర్యపు కోటును ప్రత్యేకంగా మీ కోసమే తీసుకువచ్చాను, మరియు మీరు నా సమక్షంలో దీన్ని ధరించడం చూడాలని నేను ఎంతో కోరుకుంటున్నాను.” మసీహ్ మౌహూద్ (అ) వెంటనే నిలబడి దానిని ధరించారు. అది చీలమండల వరకు పొడవుగా ఉండే ఉన్ని కోటు (లేదా దానిని ఏమని పిలిచినా సరే). అది ఒక పొడవైన కోటు. ఆ సాయంత్రం భోజన సమయంలో, ఖ్వాజా కమలౌద్దీన్ సాహిబ్ ఇలా విన్నవించారు: “హుజూర్, మౌల్వీ అబ్దుల్ రెహమాన్ సాహిబ్ తీసుకువచ్చిన గొర్రె చర్యపు కోటు అత్యంత విలువైనది, వెచ్చనిది మరియు అద్భుతమైన నాణ్యత కలిగినది.” ఖ్వాజా సాహిబ్ అప్పటికే దానిని చూసి ఉన్నారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఇలా బదులిచ్చారు: “ఖ్వాజా సాహిబ్, మీకు అది అంతగా నచ్చినట్లయితే, మీరు దానిని తీసుకోవచ్చు.” ఖ్వాజా సాహిబ్ ఇలా అన్నారు: “హుజూర్, ఇది గొప్ప దయ.” అప్పుడు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఆ గొర్రె చర్యపు కోటును ఖ్వాజా కమలౌద్దీన్ సాహిబ్ కు ఇచ్చారు.

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, వాల్యూం. 4, పేజీలు. 14-15)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: లూధియానాకు చెందిన పహ్లీనా (ఒక రకమైన ఉన్ని వస్త్రం) వ్యాపారి అయిన హాఫీజ్ నూర్ అహ్మద్ సాహిబ్, ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్’ (అ) గారి పాత మరియు అంకితభావం కలిగిన సేవకులలో ఒకరు. ఆయన ఉన్ని వస్త్రాల వ్యాపారి మరియు హుజూర్ (అ) పట్ల ఎంతో చిత్తశుద్ధి, భక్తిభావం కలిగిన సేవకుడు. ఒకసారి ఆయన తన వస్త్ర వ్యాపారంలో తీవ్రమైన ఆర్థిక నష్టాలను చవిచూశారు, పరిస్థితి ఎంతలా దిగజారిందంటే వ్యాపారం దాదాపుగా మాత్రపదే స్థితికి చేరుకుంది. దీనివల్ల, తన ఆర్థిక పరిస్థితిని తిరిగి నిలదొక్కుకోవడానికి వేరే ప్రాంతానికి వెళ్లి వేరొక వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించాలని ఆయన నిర్ణయించుకున్నారు. హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) జీవితకాలమంతా ఆయనతో నిరంతరం ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతూ ఉండేవారు మరియు తన స్తోమతకు మించి జమాత్ కు ఆర్థిక సేవలు అందించేవారు. ఆయన ఇలా అనేవారు: “హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ)గారి ఉదారత, దాతృత్వం మరియు పరోపకార గుణం గురించి చెప్పాలంటే, నేను దానిని ఒకే వాక్యంలో ఇలా చెప్పగలను: వారికి ‘తక్కువ మొత్తంలో ఇవ్వడం’ అనేది అస్సలు తెలియదు.” ఒక వ్యక్తిగత సంఘటనను వివరిస్తూ ఆయన ఇలా అన్నారు:

“నా వ్యాపారం దెబ్బతిన్నప్పుడు మరియు నేను కొత్తగా ప్రారంభించడానికి వేరే ప్రాంతానికి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నప్పుడు, కొత్త వ్యాపారాన్ని స్థాపించడానికి వీలుగా హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ)ను కొంత డబ్బు అప్పుగా ఇవ్వమని కోరాను. “హుజూర్ (అ) డబ్బు దాచి ఉంచే పెట్టెను బయటకు తీసి నా ముందు ఉంచి, ‘నీకు ఎంత అవసరమో అంత తీసుకో’ అని అన్నారు. “ఆ మొత్తాన్ని ఇవ్వడంలో హుజూర్ (అ) ఎంతో సంతోషం వ్యక్తం చేశారు. “హుజూర్ (అ) ‘అదంతా తీసుకో’ అని పదే పదే చెబుతున్నప్పటికీ, నేను నా అవసరాలకు సరిపడా మాత్రమే తీసుకున్నాను. “వాస్తవం ఏమిటంటే, తన స్నేహితుల పట్ల వారి

వైఖరి పూర్తిగా భిన్నంగా ఉండేది. ఆచరణలో, వారు తన సంపదను వారి సంపదగానే భావించేవారు. అటువంటి సందర్భాల్లో, ఒక అంకితభావం కలిగిన అనుచరుడు ఏమాత్రం సంకోచం ప్రదర్శించినా వారికి అది అసౌకర్యాన్ని కలిగించేది.” (సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహూద్ (అ), భాగం 3, పేజీలు 306-307; ఫెరోజ్-ఉల్-లుఘత్, పేజీ 298; లుఘత్-ఉల్-ఫార్సీ, పేజీ 363, డార్ ఉమర్ ఫారూఖ్)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: “షేక్ ముహమ్మద్ ఇస్మాయిల్ సాహిబ్ సర్నావి గత 32 ఏళ్లుగా నాకు ఆత్మీయ మిత్రుడు మరియు సోదరుడిగా ఉన్నారు, అలాగే వారు ‘హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్’ (అ) గారి దీర్ఘకాలిక సేవకులలో ఒకరు. ఆరంభం నుండే వారి స్వభావం ఆధ్యాత్మికంగా మరియు సాధు శీలంతో కూడినదిగా ఉండేది. వారు ఎల్లప్పుడూ సజ్జనుల సాంగత్యాన్ని కోరుకునేవారు. వారు ‘మదర్నా తాలీమ్-ఉల్-ఇస్లాం’ ప్రారంభం నుండి నేటి వరకు అక్కడ ఉపాధ్యాయు డిగా సేవలందిస్తున్నారు. “ప్రారంభ రోజుల్లో, అతిథులకు భోజన ఏర్పాట్లు చేయడం మరియు వారిని చూసుకోవడం వంటి బాధ్యతలను కూడా వారే నిర్వహించేవారు. వారిని సముచితంగా ‘నాజిర్-ఎ-జియాఫత్’ (అతిథి సత్కారాల విభాగ బాధ్యులు) అని పిలవవచ్చు. వారు ఖాదియాన్ కు వచ్చినప్పటి నుండి, హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహూద్ (అ) వారి పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించేవారు మరియు వారి అవసరాలన్నింటి బాధ్యతను స్వయంగా స్వీకరించేవారు. అంటే, వారికి అవసరమైన ప్రతిదానికీ ఒక రకంగా హామీదారుగా నిలిచేవారు. “ఒక సందర్భంలో, హజ్రత్ నానా జాన్ (అంటే దివంగత హజ్రత్ మీర్ నాసిర్ నవాజ్ సాహిబ్) షేక్ సాహిబ్ పట్ల తీవ్ర అసంతృప్తికి గురయ్యారు. వారు షేక్ సాహిబ్ అప్పుల జాబితాను తయారు చేశారు. అందులో మిఠాయి విక్రేతలకు చెల్లించాల్సిన బాకీలు కూడా ఉన్నాయి, కానీ ఆ అప్పులు అప్పటికే తీర్చబడ్డాయన్న విషయం వారికి తెలియదు. ‘లంగర్ ఖానా’ నిర్వహణ కోసం షేక్ సాహిబ్ ఆ మిఠాయి విక్రేతల వద్ద అప్పులు చేశారన్న విషయం హుజూర్ (అ) దృష్టికి తీసుకురాబడింది. “ఈ విషయం విన్నప్పుడు, హుజూర్ (అ) చిరునవ్వు నవ్వి ఇలా అన్నారు: ‘నాకు ఈ విషయం బాగా తెలుసు, మరియు ఆ అప్పు తీర్చబడింది. మీర్ సాహిబ్, దయచేసి చింతించకండి. ఎంత అప్పు ఉన్నా, అది ప్రతి వారం తప్పక చెల్లించబడుతుంది.’ హుజూర్ (అ) షేక్ సాహిబ్ ఖర్చులను వారానికోసారి లేదా అవసరమైనప్పుడల్లా పరిష్కరించే వారు. షేక్ సాహిబ్ కూడా ఎంతో చొరవతో మరియు ఆత్మీయతతో ఒక కుమారుడు తన తండ్రిని సంప్రదించినట్లుగా, లేదా అంతకంటే ఎక్కువ స్వేచ్ఛతో ఆ విషయాలను హుజూర్ (అ) దృష్టికి తెచ్చేవారు. కేవలం “అంత మొత్తం ఖర్చయింది” అని చెప్పేవారు, అప్పుడు హుజూర్ (అ) వెంటనే దానిని పరిష్కరించేవారు. ఇది వారికున్న గొప్ప మరియు తండ్రి వంటి ఉదార స్వభావం.

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహూద్ (అ), భాగం 3, పేజీలు 310-311)

ఆ ఖర్చులలో వ్యక్తిగత ఖర్చులు మరియు ‘లంగర్’ ఖర్చులు రెండూ ఖచ్చితంగా కలిసి ఉండేవి.

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: “హజ్రత్ సయ్యద్ ఫజల్ షా సాహిబ్, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ)గారి అత్యంత అంకితభావం కలిగిన సేవకులలో ఒకరు. షా సాహిబ్ గౌరవనీయులైన సయ్యద్ నాసిర్ షా సాహిబ్ గారి అన్యుయ్య. ఆయనకు హుజూర్ (అ) పట్ల గాఢమైన ప్రేమ ఉండేది. చివరికి ఆయన ఖాదియాన్ కు వలన వచ్చి, అక్కడ ‘దారుల్-జుఫా’ (పేదల నివాసం)లో నివసించారు. ప్రస్తావించబడిన ఈ సంఘటన జూలై 1900 నాటిది, అప్పుడు ఆయన ఖాదియాన్ లో ఉన్నారు. 1900 జూలై 6న, ఆయన హుజూర్ (అ) నుండి వెళ్ళడానికి అనుమతి కోరారు మరియు కొన్ని హితబోధన మాటలు రాయమని అభ్యర్థించారు. అలాగే, కొంత మందు మరియు ఒక చొక్కా కూడా అడిగారు. ఆ సమయంలో, హుజూర్ (అ) తీవ్రమైన తల తిరిగే సమస్యతో బాధపడుతూ నమాజ్ కు హాజరు కాలేకపోయారు. అయినప్పటికీ, తలలో తీవ్రమైన నొప్పి ఉన్నప్పటికీ, వారు (అ) షా సాహిబ్ అభ్యర్థనకు సమాధానంగా హితబోధతో కూడిన లేఖను రాశారు మరియు వారికి మందు, చొక్కా రెండింటినీ ఇచ్చారు. ఈ సంఘటన ఒక సాక్ష్యంగా నిలుస్తుంది: అత్యంత తీవ్రమైన అనారోగ్య స్థితిలో కూడా హుజూర్ (అ) తన సేవకుల న్యాయమైన కోరికలను తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉండేవారు మరియు ఇతరుల ప్రయోజనం లేదా శ్రేయస్సు విషయానికి వస్తే తన స్వంత అసౌకర్యాన్ని ఏమాత్రం లెక్కచేసేవారు కాదు.”

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) సంపుటి 3, పేజీ 307-308)

హజ్రత్ షేక్ యాకూబ్ అలీ సాహిబ్ ఇర్ఫానీ (రజి) ఇలా రాశారు: “హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ప్రవర్తనను చూస్తే, హుజూర్ (అ) తన స్నేహితుల ఆనందాలు మరియు వేడుకలలో ఉదారంగా పాల్గొనేవారని స్పష్టమవుతుంది. ఇది వారి ప్రేమ, విశాల హృదయం మరియు దయకు నిదర్శనం. హజ్రత్ మున్నీ అబ్దుల్లా సాహిబ్ సన్నోరీకి వారు (అ) అప్పుడప్పుడు రాసిన లేఖలు మరియు మున్నీ సాహిబ్ స్వయంగా చెప్పిన విషయాలు దీనికి సాక్ష్యంగా నిలుస్తాయి. ఒక సందర్భంలో మున్నీ సాహిబ్ వలీమా (వివాహ విందు) కోసం, మరొక సందర్భంలో ఆయన కుమారుడి అకీకా (నామకరణం/క్షౌర కర్మ) వేడుక కోసం, హుజూర్ (అ) తన సొంత డబ్బును ఖర్చు చేశారు. అలా చేయడం ద్వారా వారు (అ) నిజమైన ఆనందాన్ని మరియు సంతోషాన్ని పొందేవారు. “కొన్నిసార్లు ప్రజలు అటువంటి సందర్భాల కోసం కొంత డబ్బును పంపి, తమ తరపున ఖాదియాన్ లో ఒక విందు ఏర్పాటు చేయమని కోరేవారు. అయితే, ఆ లేఖ రాసే సమయంలో ఖాదియాన్ లో విందు ఏర్పాటు చేయడం ఎంత పెద్ద విషయమో వారు గ్రహించే వారు కాదు. హుజూర్ (అ) ఎప్పుడూ అనేకమంది ప్రజల మధ్య ఉండేవారు, మరియు పంపిన డబ్బు ఆ ఖర్చుకు ఎప్పుడూ సరిపోయేది కాదు. అయినప్పటికీ, ఆ డబ్బు సరిపోలేదని వారు (అ) ఎప్పుడూ తిరిగి రాసేవారు కాదు. పైగా, ఆ లోటును భర్తీ చేయడానికి మరియు తన స్నేహితుని కోరికను నెరవేర్చడానికి వారు నిశ్చయంగా తన సొంత వనరుల నుండి డబ్బును కలిపేవారు. అటువంటి సందర్భాలు తరచుగా ఎదుర య్యేవి, కానీ వారు దాని గురించి ఎప్పుడూ ప్రస్తావించేవారు కాదు. సూచన ప్రాయంగా కూడా చెప్పేవారు కాదు. మరియు ప్రతి సందర్భంలోనూ వారు కేవలం ఇలా అనేవారు: ‘ఇది ఫలానా స్నేహితుని తరపున ఏర్పాటు చేసిన విందు’. తాను స్వయంగా డబ్బు సమకూర్చానని ఎప్పుడూ బయటపెట్టేవారు కాదు.”

(సీరత్ హజ్రత్ మసీహ్-ఎ-మౌహూద్ (అ), భాగం 3, పేజీ 310)

అయితే, కొన్ని సందర్భాల్లో హుజూర్ (అ) దానిని వ్యక్తం చేసేవారు. పంపిన డబ్బు సరిపోలేదని మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని తానే భర్తీ చేశానని తనకు సన్నిహితంగా ఉన్నవారికి చెప్పేవారు.

హజ్రత్ మున్నీ అబ్దుల్లా సాహిబ్ సన్నోరీ వివాహ సందర్భంలో ఆయనకు రాసిన ఒక లేఖలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఇలా రాశారు: “మీ వివాహం సందర్భంగా అభినందనలు.” మీ లేఖ ప్రకారం, శుక్రవారం నాడు, అతిథుల కోసం మీ పేరు మీద ఒక వలీమా విందు ఏర్పాటు చేయబడింది. అతిథులు చాలా మంది వచ్చారు; వీరిలో సేత్ సాహిబ్ (అంటే అబ్దుల్ రెహమాన్ సాహిబ్ మద్రాసీ), షేక్ రహమతుల్లా సాహిబ్ మరియు ఇతర ప్రముఖులు కలిపి మొత్తం 80 మందికి పైగా హాజరయ్యారు. మీరు పంపిన 10 రూపాయలు సరిపోలేదు. కాబట్టి, ఈ శుభ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని, నేను నా సొంత డబ్బు నుండి మరో 10 రూపాయలు కలిపి, మొత్తం 20 రూపాయలతో మంచి విందును సిద్ధం చేయించాను. ఇందులో పులావ్, జర్డా, కోర్కా, నాన్ వంటి రుచికరమైన వంటకాలు ఉన్నాయి. అతిథులు ఎంతో సంతోషించారని, భోజనం చేసిన తర్వాత మీకోసం దుఆలు చేశారని మరియు శుభాకాంక్షలు తెలిపారని హుజూర్ (అ) ఆ లేఖలో పేర్కొన్నారు. ఆ విందు మీ తరపున ఏర్పాటు చేయబడిందని మాత్రమే అతిథులకు చెప్పబడింది. తాను స్వయంగా కొంత డబ్బు సమకూర్చిన విషయాన్ని వారు(అ) ప్రస్తావించలేదు. (సుక్తాబాత్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 3, మున్నీ అబ్దుల్లా సన్నోరీ సాహిబ్కు రాసిన లేఖ 60, పేజీ 230)

హజ్రత్ మున్నీ అబ్దుల్లా సాహిబ్ సన్నోరీకి వారి కుమారుని ‘అకీకా’ సందర్భంగా రాసిన మరొక లేఖలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) ఇలా రాశారు: “రెండు గొర్రెలను వధించారు. వాటి మాంసం చాలా బాగుంది. ఒక పెద్ద పాత్రలో మాంసం పులావ్, మరొక పాత్రలో కుంకుమపువ్వు మరియు ఇతర పదార్థాలతో తీపి జర్డా అన్నం వండారు. రొట్టెలు మరియు మాంసం వంటకాలు కూడా సిద్ధం చేశారు. దాదాపు డెబ్బై మంది అతిథులు వచ్చారు, వారందరినీ బాగా చూసుకున్నాము. మీ మంచి సంకల్పం వల్ల పులావ్ మరియు జర్డా రెండూ అద్భుతంగా కుదిరాయి. మొత్తం ఖర్చు 24 రూపాయలు అయ్యింది. పూర్తి మొత్తాన్ని పంపే స్థితిలో మీరు ఉండకపోవచ్చని నాకు తెలుసు కాబట్టి, ఒకవేళ మీరు ఎప్పుడైనా సగం మొత్తం అంటే 12 రూపాయలు పంపాలనుకుంటే పంపవచ్చు.” ఈ వేడుక పట్ల హుజూర్ (అ) ఎంతో సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేశారు మరియు హృదయపూర్వక అభినందనలు తెలిపారు. (సుక్తాబాత్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 3, మున్నీ అబ్దుల్లా సన్నోరీ సాహిబ్కు రాసిన లేఖ 65, పేజీ 234)

హజ్రత్ అహ్మద్ నూర్ కాబూలీ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు: “నేను 1902లో ఖాదియాన్కు వచ్చినప్పుడు, అదే రోజు సాయంత్రం మగ్రిబ్ సమాజ్ సమయంలో హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) నా నుండి ‘బైఅత్’ స్వీకరించారు.” నా అభ్యర్థన ఏమీ లేకుండానే, వారు స్వయంగా నాకు ఇల్లు కట్టుకోవడానికి స్థలాన్ని ఇచ్చారు మరియు నా వివాహ ఏర్పాట్లు కూడా చేశారు. దీనికి కూడా నేను ఎటువంటి విన్నపం చేయలేదు. నాకు తెలియకుండానే, వారు నన్ను కొందరు సహచరులతో కలిసి నా వివాహ విందు కార్యక్రమానికి పంపారు. అంతేకాకుండా, తన సామాజిక వంటశాల (కమ్యూనిటీ కిచెన్) నుండి నాకు నిరంతరం ఒక బస్తా పిండిని కేటాయించేలా ఏర్పాట్లు చేశారు. ఆయన మౌల్వీ ముహమ్మద్ అలీ సాహిబ్కు ఇలా ఆదేశాలు జారీ చేశారు: “అహ్మద్ నూర్ బతికి ఉన్నంత కాలం, నా ఖర్చుతోనే అతనికి ఈ పిండిని ఇస్తూ ఉండండి. అహ్మద్ నూర్ పిండికి అయ్యే ఖర్చును నేనే భరిస్తాను.”

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 2, పేజీ 307)

మియాం అబ్దుల్ రహీం సాహిబ్ ఇలా పేర్కొన్నారు: “ఒకసారి నేను తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురయ్యాను. నా ప్రాణాలు దక్కుతాయన్న ఆశ కూడా లేనంతగా పరిస్థితి విషమించి, నేను అపస్మారక స్థితిలో పడిపోయాను. ఆ సమయంలో, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) గారు ‘బుట్టార్’ గ్రామం వైపు నడక ముగించుకుని తిరిగి వస్తుండగా, మోరీ గేట్ చౌక్ వద్ద నా పినతండ్రి, దివంగత మియాం బక్ష్ సాహిబ్ ఇలా విన్నవించు కున్నారు: ‘అయ్యా! దయచేసి వచ్చి అబ్దుల్ రహీమ్ను చూడండి, అతను తీవ్ర అనారోగ్యంతో ఉన్నాడు.’ ఆ సమయంలో హజ్రత్ ఖలీఫతుల్ మసీహుల్ అవ్వల్ (రజి) మరియు మరికొందరు సహచరులు హుజూర్ (అ) గారితో ఉన్నారు.” అపారమైన దయతో, హుజూర్ (అ) మా సామాన్యమైన ఇంటికి విచ్చేశారు. మంచంపై పడి ఉన్న నన్ను చూసి, వారు తన కుడి చేతితో నా భుజాన్ని మెల్లగా కదిపి, “ఎందుకు భయపడు తున్నావు? నువ్వు చనిపోవు,” అని అన్నారు. ఆ మాటలు వినగానే నేను కళ్లు తెరిచాను. అప్పుడు వారు ఇంటి పైకప్పు వైపు చూసి, “అబ్దుల్ రహీమ్, ఈ అనారోగ్యం వల్ల నువ్వు చనిపోవు. అయితే, ఈ పాతబడిన, శిథిలావస్థలో ఉన్న ఇల్లే నీ మరణానికి కారణమయ్యే అవకాశం ఉంది. పైకప్పు చాలా ప్రమాదకరమైన స్థితిలో ఉంది. నువ్వు కోలుకున్నాక, దానికి మరమ్మతులు చేయించు,” అని అన్నారు. ఆ తర్వాత వారు(అ) మా అమ్మతో, “నాతో వచ్చి కొంత మందు తీసుకో. దాన్ని అతనికి ఇవ్వు, మనం కూడా దుఆ చేద్దాం. దేవుని చిత్తమైతే, అతను కోలుకుంటాడు,” అని చెప్పారు. “మా అమ్మ హుజూర్(అ)తో కలిసి వారి ఇంటికి వెళ్ళింది, అక్కడ వారు ఆమెకు కాగితంలో

చుట్టిన మూడు చిన్న మందు పొట్లాలను ఇచ్చారు. ఆ రోజు ఉదయం తొమ్మిది లేదా పది గంటల సమయంలో నేను మొదటి మోతాదు మందును తీసుకున్నాను, రెండవది సాయంత్రం తీసుకున్నాను. ఆ రెండు మోతాదులు తీసుకున్న తర్వాత, నేను మంచం మీద కూర్చోగలిగే స్థితికి వచ్చాను. మరుసటి రోజు ఉదయం మూడవ మోతాదు తీసుకున్నాను. కేవలం ఆ మూడు మోతాదులు తీసుకోవడంతోనే నా అనారోగ్యం పూర్తిగా నయమైపోయింది. “ఏది ఏమైనప్పటికీ, ఐదు లేదా ఆరు రోజుల తర్వాత, కొంచెం నీరసం తప్ప నేను పూర్తిగా కోలుకున్నాను. సుమారు ఒక వారం తర్వాత, నేను హుజూర్ సమక్షానికి వెళ్లాను. అప్పటికీ నేను నీరసంగానే ఉన్నాను, అందుకే పై అంతస్తుకు వెళ్లడానికి నాకు సహాయం అవసరమైంది.” నేను హుజూర్(అ) సన్నిధికి వెళ్ళినప్పుడు, వారు, ‘ఇప్పుడు మీరు కోలుకున్నారా?’ అని అడిగారు. ‘నేను ఇలా విన్నవించుకున్నాను, ‘తమరి ప్రార్థనలు మరియు ఔషధ ప్రభావం వల్ల, ఆ రోజు నుండి నాకు ఎటువంటి జ్వరం గానీ, అనారోగ్యం గానీ రాలేదు.’ “అప్పుడు హుజూర్(అ), ‘ఆ ఇంటి పరిస్థితి ఏమిటి?’ అని అడిగారు. “నేను ఇలా చెప్పాను, ‘నేను ఒక నెల లేదా ఆరు వారాల పాటు అనారోగ్యంతో ఉన్నాను, నా దగ్గర చిల్లిగవ్వ కూడా లేదు. నేను ఇంటిని ఎలా బాగు చేయగలను? పైకప్పును ఎలా మార్చగలను?’ అందుకు హుజూర్ (అ) ‘మేము దానిని బాగు చేయిస్తాము’ అని బదులిచ్చారు. “వెంటనే హుజూర్(అ) మౌల్వీ ముహమ్మద్ అలీ సాహిబ్ను పిలిపించి ఇలా ఆదేశించారు: ‘మదర్సా గదుల కోసం మీరు కలవను ఆర్డర్ చేసేటప్పుడు, అబ్దుల్ రహీమ్ ఇంటి పైకప్పు కోసం కూడా కలవను ఏర్పాటు చేసి, ఆ ఇంటిని బాగు చేయించండి. ఖర్చు ఎంతైనా సరే, మేమే చెల్లిస్తాము.’ “ఆ మేరకు, మౌల్వీ ముహమ్మద్ అలీ సాహిబ్ మేస్త్రీ రుక్నా రామ్ను నా ఇంటిని పరిశీలించి, అవసరమైన కలవ పరిమాణాన్ని అంచనా వేయడానికి పంపారు. అతను తిరిగి వచ్చి, 10 దూలాలు అవసరమవుతాయని మౌల్వీ సాహిబ్కు తెలియజేశాడు. అప్పుడు మౌల్వీ ముహమ్మద్ అలీ సాహిబ్ ఆ కలవకు 30 రూపాయలు ఖర్చవుతుందని హుజూర్కు నివేదించారు. హుజూర్ (అ) వెంటనే 30 రూపాయలు ఇచ్చారు. దాంతో నా ఇల్లు బాగు చేయబడింది.” మరల ఇలా తెలిపారు, ‘కూలీ మరియు ఇతర పనులకు అయిన అదనపు ఖర్చుల విషయానికొస్తే, అవి ఎంత అయ్యాయో నాకు తెలియదు. ఆ ఖర్చులను కూడా హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అలైహిస్సలాం) గారే భరించారు.”

(రివాయత్ అషాబ్-ఎ-అహ్మద్, సంపుటి 4, పుటలు 174-175)

సిరత్ తయ్యిబాలో హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) గారి ధన్యమైన స్వభావపు సాధారణ సారాంశాన్ని ప్రస్తావించుతూ, హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజి) ఇలా వ్రాశారు: “మా గౌరవనీయులైన మా పెద్ద మేనమామ, హజ్రత్ డాక్టర్ మీర్ ముహమ్మద్ ఇస్మాయిల్ సాహిబ్ (రజి), నా అభ్యర్థన మేరకు ఒకసారి హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ)గారి నైతిక గుణాలు మరియు సద్గుణాల గురించి ఒక వ్యాసం వ్రాశారు. ఆ వ్యాసంలో ఆయన ఇలా పేర్కొన్నారు: హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ) అత్యంత కరుణామయుడు మరియు దయగలవాడు. వారు ఉదార స్వభావుడు మరియు ఆతిథ్య మిచ్చేవారు. వారు ‘అష్టా అల్-నాస్’ మనుషులలో అత్యంత ధైర్యవంతుడు. కష్ట సమయాలలో, ఇతరుల హృదయాలు భయంతో కుంగిపోయినప్పుడు, వారు నిర్భయ సింహంలా ముందుకు సాగేవారు. క్షమ, ఇతరుల తప్పులను చూడకపోవడం, ఉదారత, వినయం, విశ్వాసం, సరళత, దైవ ప్రేమ. సర్వశక్తిమంతుడైన అల్లాహ్, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పట్ల ప్రేమ, విశ్వాస పెద్దల పట్ల గౌరవం, వాగ్దానాలను నెరవేర్చడం, సౌజన్యమైన సామాజిక ప్రవర్తన, హుందాతనం, గౌరవం, ధైర్యం, స్థిరమైన సంకల్పం, ఉల్లాసం మరియు తేజోవంతమైన ముఖం వారి అత్యుత్తమ నైతిక లక్షణాలలో కొన్ని అని చెప్పవచ్చును. మరల వారు ఇలా వ్రాసారు: ‘నేను రెండు సంవత్సరాల బాలుడిగా ఉన్నప్పుడు హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అలైహిస్సలాం)ను మొదటిసారి చూశాను, మరియు నేను 27 ఏళ్ల యువకుడిగా ఉన్నప్పుడు వారు నా దృష్టి నుండి అదృశ్యమయ్యారు. అంటే, వారు కన్నుమూశారు. అయినప్పటికీ, అల్లాహ్ మీద ప్రమాణం చేసి చెబుతున్నాను, వారు కంటే ఉత్తముడైన, శీలంలో మరింత ఉన్నతమైన, మరింత ధర్మబద్ధమైన, ఒక పెద్దవారి కరుణతో మరింత ఆప్యాయతను కలిగిన, లేదా అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పట్ల ప్రేమలో మరింత లోతుగా లీనమైన వ్యక్తిని నేను ఎన్నడూ చూడలేదు.’ వారు మానవాళి మేలు కొరకు భూమిపై ఉదయించిన ఒక జ్యోతి, మరియు దీర్ఘకాలం పాటు విశ్వాస కరువును ఎదుర్కొన్న ఈ ప్రపంచంపై కురిసిన కరుణా వర్షం వంటివారు, దానిని తిరిగి జీవవంతం చేసి పచ్చదనంతో నింపారు. ఆ తర్వాత హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహిబ్ (రజి) తన స్వంత సాక్ష్యాన్ని జతచేశారు: “మీర్ సాహిబ్ వర్ణించినట్లే, ఇది కూడా నా స్వంత ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం.” (సిరాత్-ఎ-తయ్యిబా, పుటలు 66-67)

దైవ ప్రవక్త (స.అ.) ఆజ్ఞలను సంపూర్ణంగా పాటిస్తూ, ఏ ఉన్నతమైన నైతిక గుణాలను స్థాపించడం కోసమైతే అల్లాహ్ హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ (అ)ను పంపించాడో, ఆ గుణాలు మనలో కూడా మూర్తిభవించేలా అల్లాహ్ సర్వశక్తిమంతుడు మనలను అనుగ్రహించుగాకా!.

(అల్ ఫజల్ ఇంటర్వ్యూలో సహకారంతో)

J.K WOOD WORKS Mob.9393727201
Spl.Capboard & Interior 7989385296
 #8-125/A, Chandanagar, Hyderabad
 దుర ఆశించువారు: **SK Meera sb, Jagadth girl gutta, Hyderabad, (Telangana)**

Love for All Hatred for None Prop:Muhammad Saleem
MASROOR HOTEL
 TEA, Tiffin, MEALS, CHICKEN-BIRYANI, FAST-FOOD AVAILABLE HERE
 Near Naidu Petrol Pump, Khammam Rd. Warangal (Telangana)
 Mohammad Saleem (Naib Ameer Zila Jamat Ahmadiyya Warangal (Telangana))

EDITOR : SYED RASOOL NIYAZ
Mobile : +91 9876332272
SUB EDITOR:
MUHAMMAD AKBAR
e-mail:
akhbaarbadarteluguqdn@gmail.com
www.akhbarbadr.in

REGISTERED WITH THE REGISTERAR OF THE NEWS PAPERS FOR INDIA AT NO: PUNTEL/2016/68817

Weekly

BADAR

Qadian

బదర్

Qadian- 143516, Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA

తెలుగు వార పత్రిక

POSTAL REG NO GDP-38/2026 -2028.

Vol. 11. Thursday, 24 SEP 2026, Issue No : 39

ACT.MANAGER
ATHAR AHMAD SHAMIM
Mobile : +91 98156 39670
e-mail
managerbadrqnd@gmail.com
www.alislam.org/badr

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.600/- (Per Issue: 12/-) (WEIGHT: 20-50, grms / issue)

సీరత్ ఖాతమున్నబియ్యాన్
(సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం):-

రచన: హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహెబ్ ఎం.ఏ (రజ).

ప్రవక్త పదవికి ముందు:-

ఇస్లాం మతం, వివరమైన విషయాలతో, తరువాత కాలంలోనే అవతరించింది. కాబట్టి, దైవప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ప్రవక్త పదవికి ముందు నుండే ఆ బోధనలను ఆచరించారని ఎవరూ వాదించలేరు, అలా ఎవరూ చేయలేదు కూడా. ఏది ఏమైనప్పటికీ, చరిత్ర నుండి నిరూపించబడినదేమిటంటే, ప్రవక్త (స) మ స్వభావానికి అనుగుణంగా, అరబ్ సమాజంలోని నీచమైన ఆచారాలకు ఎల్లప్పుడూ దూరంగా ఉండేవారు మరియు బహుదేవతారాధనను ఎన్నడూ చేయలేదు. అందువల్ల, ప్రవక్త పదవి కాలంలో, వారు (స) హజ్రత్ ఆయిషా (రజియల్లాహు అల్లహుతో ఇలా అనేవారు, “నేను విగ్రహాలకు సమర్పించిన ఆహారాన్ని ఎప్పుడూ తినలేదు.” మరియు ఒక హదీసులో, హజ్రత్ అలీ (రజియల్లాహు అల్లహుతో ఇలా ఉల్లేఖించారు: ఒకసారి ఎవరో దైవ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ను ఇలా అడిగారు, “ఓ అల్లాహ్ ప్రవక్త! మీరు ఎప్పుడైనా విగ్రహాలను పూజించారా?” అందుకు ప్రవక్త (స) “లేదు” అని అన్నారు. అప్పుడు ప్రజలు, “మీరు ఎప్పుడైనా మద్యం సేవించారా?” అని అడిగారు. అందుకు ప్రవక్త (స), “లేదు” అని అన్నారు. ఆపై ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు, “నేను ఈ విషయాలను ఎల్లప్పుడూ అసహ్య కరమైనవిగా భావించాను, కానీ ఇస్లాంకు ముందు, నాకు షరీయా లేదా విశ్వాసం గురించి ఎటువంటి జ్ఞానం లేదు.”

ప్రవక్త (స) నైతిక విలువలు మరియు అలవాట్లు:-

తమ అవతరణకు ముందు, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఖురైష్ ప్రజల మధ్య ‘అమీన్’ అనే బిరుదుతో పిలువబడేవారని ప్రస్తావించబడింది, ఇది వారి విశ్వసనీయత, నిజాయితీ మరియు ఉత్తమ నైతిక విలువలకు స్పష్టమైన నిదర్శనం. వారి నిజాయితీ ఎంత గొప్పదంటే, వారు రక్తదాహంతో ఉన్న అబూ జహల్ వంటి శత్రువు కూడ, వారు (స)ప్రవక్తగా ఉన్న కాలంలో ఒకసారి వారిని ఉద్దేశించి ఇలా అన్నారు: **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ**

అనగా: “ఓ ముహమ్మద్! మేము మిమ్మల్ని అబద్ధికుడని అనము, కానీ మీరు తీసుకువచ్చిన విషయాన్ని అబద్ధమని అంటాము.”

అబూ సుఫ్యాన్ ఒకసారి రోమన్ చక్రవర్తి ముందు హాజరయ్యాడు. కాబట్టి హెరాక్లియస్ ఆయనను దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) గురించి ఇలా అడిగాడు: **هَلْ كُنْتُمْ تَهْتِمُونَهُ بِمَا كُنْتُمْ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالُ**

“వారు ఈ వాగ్దానం చేయక ముందు, ఈ వ్యక్తి అబద్ధం చెప్పడం మీరు ఎప్పుడైనా చూశారా?” ఆ సమయంలో అబూ సుఫ్యాన్ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)తో పోరాడుతున్నాడు, కానీ ఈ ప్రశ్నకు, అతను కూడా “లేదు” అని కాకుండా మరో సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు. ఉమయ్యా ఇబ్న్ ఖలఫ్ కూడ దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు బద్ధ శత్రువు. కానీ హజ్రత్ సాద్ బిన్ ముఅజ్జ్, దైవ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అతని మరణాన్ని ముందే చెప్పారని అతనికి తెలియజేసినప్పుడు, అతని ఇంద్రియాలు కలత చెందాయి. అతను ఇంటికి వెళ్లి తన భార్యతో ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావించి ఇలా అన్నాడు: **وَاللَّهِ مَا كُنْتُ بِمُحَمَّدٍ إِذَا حَدَّثَ**

“అల్లాహ్ ప్రమాణం!, ముహమ్మద్ ఏదైనా చెబితే, ఆయన అబద్ధం చెప్పరు.

మరల అల్-నజర్ బిన్ అల్-హరీస్ కూడ ఇస్లాం యొక్క అత్యంత తీవ్రమైన వ్యతిరేకులలో ఒకడు, కానీ ఎవరో ఒకరు నవ్వాజ్ బిల్లాహ్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంను గూర్చి వారు ఒక అబద్ధికుడు అని అనడం విన్నప్పుడు, అతను నిస్సహాయుడై ఇలా అన్నాడు:

**قَدْ كَانَ مُحَمَّدٌ فِيكُمْ غَلَا مَا حَدَّثَ أَرْضَاكُمْ فِيكُمْ وَأَصْدَقَكُمْ حَدِيثًا
وَأَعْظَمَكُمْ أَمَانَةً حَتَّى إِذَا رَأَيْتُمْ فِي صُدْغِيهِ الشَّيْبَ وَجَاءَ كَيْدُ بِلْمَا جَاءَ كَيْدُكُمْ
سَاحِرًا وَلَا وَاللَّهِ مَا هُوَ بِسَاحِرٍ**

అనగా ముహమ్మద్ (స) మీ మధ్య ఒక చిన్న బాలుడిగా ఉన్నప్పుడు, అతను మీలో అందరికంటే ప్రేమించదగిన స్వభావం కలవాడు, అత్యంత సత్యవంతుడు మరియు అత్యంత విశ్వసనీయుడు. అతని గురించి మీ అభిప్రాయం ఇదే. అతని జుట్టులో తెల్లదనం చూసి, అతను విద్యావంతుడయ్యే దశకు చేరుకుని, తాను తెచ్చినదాన్ని మీ ముందుకు తెచ్చినప్పుడు, మీరు, ‘అతను ఒక మాంత్రికుడు మరియు అబద్ధాలవాడు’ అన్నారు. అల్లాహ్ సాక్షిగా, అతను అబద్ధాలవాడు మరియు అస్సలు మాంత్రికుడు కాదు.” (పేజీ 129-131)

సీరతుల్ మహిద్దా

(అలైహిస్సలాతు వస్సలాం):-

రచన: హజ్రత్ మిర్జా బషీర్ అహ్మద్ సాహెబ్ ఎం.ఏ (రజ).

(38)బిస్మిల్లా హిర్రహ్మీ నిర్రహీం: ఈ భవదీయుడు తెల్పునదేమనగా, నా ప్రియమైన మియాఁ షరీఫ్ అహ్మద్ గారి ఇంటికి ఆనుకుని ఉన్న తన గదిలో ఒకసారి హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం గారు నిలబడి ఉన్నారు. బహుశా మా తల్లి కూడా అక్కడే ఉండి ఉంటారు. నేను మాట్లాడుతున్నప్పుడు, మిర్జా నిజాముద్దీన్ పేరు ప్రస్తావించాను. నేను కేవలం నిజాముద్దీన్ అని మాత్రమే పలికాను. అప్పుడు వెంటనే హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్, కుమారా! “ఏమైనప్పటికీ, ఆయన మీ పిన్నాన్న కదా, అలా పేరుతో పిలవకు” అని అన్నారు.మిర్జా ఇమాముద్దీన్, మిర్జా నిజాముద్దీన్, మరియు మిర్జా కమాలుద్దీన్, హజ్రత్ మసీహ్ మౌహూద్ అలైహిస్సలాం గారి సొంత పిన్నాన్నా అయిన మిర్జా గులాం మొహియుద్దీన్ సాహిబ్ గారి కుమారులు. మరియు వారి సొంత సోదరిని, మా పెదనాన్ని అయినా మిర్జా గులాం ఖాదిర్ సాహిబ్ గారు వివాహం చేసుకున్నారు. అయినప్పటికీ, అంతటి సన్నిహిత సంబంధం ఉన్నా, వారికి హజ్రత్ సాహిబ్ పట్ల తీవ్రమైన వ్యతిరేకత ఉండేది, అది ప్రధానంగా మతపరమైనది. ఈ ప్రజలు చాలా ప్రాపంచికంగా మరియు మతవిశ్వాస రహితముగా ఉండేవారు. అంతేగాకా ప్రతిపక్ష నాయకుడైన మిర్జా ఇమాముద్దీన్, ఇస్లాంను ఎగతాళి చేసేవాడు. ఈ కారణంగానే, మాకు వారితో ఎప్పుడూ ఎలాంటి సంబంధం ఉండేది కాదు. ఈ ఉదాసీనత ప్రభావంతోనే, నేను కేవలం నిజాముద్దీన్ అనే పదాన్ని మాత్రమే ఉచ్చరించాను. అయినా కూడ హజ్రత్ సాహిబ్ వారి గొప్ప సుగుణం ఈ పిలుపును తట్టుకోలేక పోయింది.

(40)బిస్మిల్లా హిర్రహ్మీ నిర్రహీం: ఖాజీ అమీర్ హుస్సేన్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పారు: ఒకసారి నాకు ఖ్వాజా కమలుద్దీన్ సాహిబ్కు గొడవ జరిగింది.ఖ్వాజా సాహిబ్ నాతో, “ఖాజీ సాహిబ్, హజ్రత్ సాహిబ్ నన్ను ఎంత గౌరవిస్తారో మీకు తెలియదా?” అని అన్నారు. నేను, “అవును, వారు (అ) నిన్ను చాలా గౌరవిస్తారని నాకు తెలుసు, కానీ నేను మీకు ఒక విషయం చెబుతాను, అదేమిటంటే, ఒకసారి నేను అమృత్ సర్ నుండి ఖాదియాన్ కు వచ్చి, నా రాకను తెలియజేసి హజ్రత్ సాహిబ్ కు కలిశాను”. అప్పటి వరకు మేము నాగరికత నేర్చుకోలేదని ఖాజీ సాహిబ్ అంటారు. మేము కలుసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, మేము హజ్రత్ సాహిబ్ కు తెలియజేసి లోపలి నుండి హుజూర్ (అ)ను ఆహ్వానించేవాళ్ళం, లేదా మా మాటలు విని హజ్రత్ సాహిబ్ బయటకు వచ్చేవారు. ఆ తర్వాత, అలా జరగలేదు మరియు ప్రవక్త(అ)ను ఈ విధంగా ఆహ్వానించకూడదని మేము అర్థం చేసుకున్నాము. సరే, నేను హజ్రత్ సాహిబ్ కు కలిశాను. హుజూర్ (అ) షేక్ హమీద్ అలీని పిలిచి ఖాజీ సాహిబ్ కోసం టీ తయారు చేయమని ఆదేశించారు. కానీ ఆ సమయంలో, కపటలకు మరియు బలహీన విశ్వాసం ఉన్నవారికి చేసినట్లే ఇది కూడా జరుగుతుందేమోనని నేను చాలా భయపడ్డాను. మరియు నేను చాలా ఇన్స్టిఘ్ ఫారెలు చేశాను. ఈ కథ చెప్పిన తర్వాత, నేను ఖ్వాజా సాహిబ్ తో, “ఖ్వాజా సాహిబ్, మీ గౌరవం కూడ ఇలా ఉండ కూడదు” అని అన్నాను. కాబట్టి, నేను మీకు చెబుతాను, అల్లాహ్ యొక్క ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం బలహీన విశ్వాసుల పట్ల మరియు కపటుల పట్ల చాలా వినయంగా ఉండేవారని కూడా ప్రస్తావించబడింది. హదీసులో ఇలా చెప్పబడింది. ఒకసారి ప్రవక్త (స) కొంత సంపదను పంచిపెట్టారు, కానీ ఒక వ్యక్తిని వదిలిపెట్టారు. అతని గురించి సాద్ బిన్ అబీ వక్వాస్ ఇలా అన్నారు: “నా అభిప్రాయంలో అతను ఒక విశ్వాసి, మరియు అతను సంపద ఇచ్చిన వారి కంటే ఎక్కువ అర్హుడు.” అప్పుడు సాద్ అతని గురించి ప్రవక్త (స) దృష్టికి తెచ్చాడు, కానీ ప్రవక్త (స) మౌనంగా ఉండిపోయారు. మళ్ళీ అతను అతని గురించి ప్రవక్త (స) దృష్టికి తెచ్చాడు, అయినా ప్రవక్త (స)మౌనంగానే ఉన్నారు. సాద్ మూడవసారి మళ్ళీ ప్రవక్త (స) దృష్టికి తీసుకొచ్చాడు, దానికి ప్రవక్త (స), “సాద్, నువ్వు మాతో వాదిస్తున్నావు” అని అన్నారు. అల్లాహ్ ప్రమాణం!, విషయం ఏమిటంటే, కొన్నిసార్లు నేను ఒక వ్యక్తికి ఏదైనా ఇస్తాను, నిజానికి అతని కంటే ఇతరులు అందుకు ఎక్కువ అర్హులు. కాని నేను వారికి ఎందుకు ఇస్తాను అనగా, అతను సరకంలో ముఖం కింద పడకుండా ఉండాలనే ఉద్దేశంతో ఇస్తాను. అంటే,అతను ఎలాంటి విపత్తులో పడకూడదని, అతనిని ప్రోత్సహించడం కొరకు ఇస్తాను. ఖాజీ సాహిబ్ మరల ఇలా తెలిపారు: సంతృప్తి గల విశ్వాసం గల వారికి ఈ బాహ్య గౌరవ మర్యాదలు అవసరం ఉండదు. అలాంటి వారితో వేరే విధంగా వ్యవహరిస్తారు.

(సీరతుల్ మహిద్దా పేజీ 29-29)